11. Οκτ. 1874.

ΕΤΟΣ Θ'.—ΑΡΙΘΜΟΣ 1708

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ
Σ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.
Ι. Δ. ΒΡΕΤΟΣ.
Γ. ΒΑΦΕΙΑΔΗΣ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
Ἐν Γαλατᾷ, ὁδὸς Ἀρμενικῆς Ἐκκλησίας, ἀριθμὸς 23.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον τοῖς συντάκταις.

ΝΕΟΛΟΓΟΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΘ ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ.

4)16 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1874

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ.
Ἐτησία προπληρωτέα ἐν Κωνσταντινουπόλει . . . . Φρ. 46
» » ἐν ἐπαρχί. καὶ Ἑλλάδι . . . . . . » 60
» » ἐν Αἰγύπτ. Ῥουμανίᾳ καὶ Ἰωαννίνοις » 70
» » ἐν Εὐρώπῃ κ. Ῥωσσίᾳ . . . . » 80
Ἕκαστον φύλλον τιμᾶται γροσίου.

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ.
Ἀγγελίαι . . πρὸς γρ. 2 τὸν στίχ. | Ἐν τοῖς διαφόροις γρ. 10 τὸν στίχ.
Διατριβαί, ἐν τῇ 3 σελ. 5 » | Λίρα Τουρκίας πρὸς γρ. 100.
Διὰ τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν ἴδε τελευταίαν σελίδα.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Οἰκονομικὰ τῆς Αἰγύπτου—ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ. Γερμανία (τὸ ἐπεισόδιον τοῦ κόμητος Ἄρνιμ)—Ἀγγλία (ὁ λόρδος Νορθουμβερλάνδος προσήλυτος)—Ἰταλία (ὁ Θιέρσος ἐν Ἰταλίᾳ. Καπουτσῖνοι τυμβωρύχοι)—Σερβία (ἡ ἐπάνοδος τοῦ ἡγεμόνος. Ἡ πολιτικὴ τοῦ ὑπουργείου. Συνωμοσία—Νότιος Ἀμερικὴ (ἡ ἐπανάστασις ἐν Βουένος Ἄϊρες)—ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ—Ἡ ὑπὲρ τῆς Μεγάλης τοῦ Γένους Σχολῆς Ἀδελφότης «Ξηροκρήνη»—Ὀθωμανικὸν μελόδραμα—ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ—ΕΜΠΟΡΙΚΑ—Τελευταῖαι εἰδήσεις (τηλεγραφήματα).

Κωνσταντινούπολις, 3 ὀκτωβρίου.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ.

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ τεύχους τῆς «Ἐπιθεωρήσεως τῶν Δύο Κόσμων» μεταφράζομεν ἐν περιλήψει καὶ ἐνιαχοῦ σχεδὸν ἐπὶ λέξει τὰ ἑξῆς περὶ τῶν οἰκονομικῶν τῆς Αἰγύπτου. Ὁ «Νεολόγος» καὶ ἄλλοτε, ἔγραψε περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου πληροφορίας τινὰς ἀσφαλῶν πηγῶν σταλείσας ἐξ Αἰγύπτου, νῦν δὲ προστίθησι καὶ τὰς ἑπομένας ἐκ τῆς ἐμβριθοῦς μελέτης τῆς «Ἐπιθεωρήσεως».

Τὸ πρῶτον δάνειον τῆς Αἰγύπτου ἐγένετο τῷ 1858 ἐπὶ Σαῒδ πασσᾶ παρὰ τῷ τραπεζιτικῷ οἴκῳ Καρόλῳ Λαφὶτ ἐκ φράγκων 28 ἑκατομμυρίων, ἀποτιθὲν ἤδη ἀπὸ τοῦ 1865, ἀπὸ δὲ τοῦ 1862 μέχρι τοῦ 1865 συνωμολογήθησαν τέσσαρα δάνεια ὡς ἑξῆς·

ἔτος	ποσὸν	προθεσμ.	ἀποτίσ
1862	72,000,000	ἔτη	30
1864	170,000,000	»	16
1866	75,000,000	»	8
1868	296,000,000	»	30
	613,000,000		

Τὸ τελευταῖον δάνειον τοῦ 1868 ἐσκόπει κυρίως εἰς τὴν εἰς πάγιον μεταβολὴν τῶν κυμαινομένων χρεῶν ἅτινα ηὐξάνοντο κατ' ἔτος ἐκ τῶν ἐλλειμμάτων τῶν χρήσεων καὶ τῆς κατασκευῆς σιδηροδρόμων, καθόσον δυνάμει ἐπισήμου ῥήτρας ἡ κυβέρνησις ἀπηγόρευεν ἑαυτῇ ἀπολύτως τὴν ἔκδοσιν παγίου χρέους πρὸ τῆς παρελεύσεως πενταετίας.

Τὸ μέτρον θὰ ἦτον ἀνεπίληπτον καὶ γόνιμον εὐτυχῶν ἀποτελεσμάτων, ἐὰν πρὸς τῇ ἀποχῇ ἀπὸ τῶν δημοσίων δανείων ἡ αἰγυπτιακὴ κυβέρνησις δὲν προσέφευγεν εἰς τὰ ἰδιωτικὰ δάνεια καὶ εἰς τὰς ἐκδόσεις κυμαινομένων χρεῶν κατ' ἀναλογίας σημαντικάς· καὶ δυστυχῶς τοῦτ' αὐτὸ συνέβη ἐν ᾧ χρόνῳ ἡ Τουρκία ἐξεδίδου κατ' ἔτος δημόσια δάνεια πρὸς ἃ τὸ κυμαινόμενον χρέος ἐδύνατο φαίνεσθαι ἐλάχιστον, καὶ ἐνῷ ὁ τόκος τῶν δανείων τούτων ἠλαττοῦτο ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον, ὁ αἰγυπτιακὸς τόκος 7 τοῖς 100, διατηρούμενος ἐπὶ πέντε ἔτη εἰς ὡρισμένον κεφάλαιον ἀνύψωνε τοῦτο μέχρις 93 φράγκων. Ἀλλ' ἐκ τοὐναντίου τὸ κυμαινόμενον χρέος ηὐξάνετο κατὰ μέτρον μηδόλως δικαιολογούμενον ἐκ τῶν ἐπιχειρήσεων εἰς ἃς τὸ χρέος τοῦτο προώριστο.

Τὰ τέσσαρα δάνεια τῶν 1862, 1864 1866, καὶ 1868 ἀπήτιζον ἤδη κεφάλαιον ὀνομαστικὸν ἐκ 597 ἑκατομ. φρ. πρὸς 7 τοῖς 100, ἀλλὰ τὸ κυμαινόμενον χρέος τῷ 1873 κατὰ τὰς μᾶλλον αὐθεντικὰς πληροφορίας ἀνήρχετο εἰς 750 ἑκατομμύρια ἐπὶ τόκῳ οὐχὶ ἐλάσσονι τῶν 12 τοῖς 100, μὴ λογιζομένων τῶν ἐξόδων κλ. Καὶ ναὶ μὲν κατὰ τὴν ἐπίσημον ἔκθεσιν, τὴν συνοδεύουσαν τὸν προϋπολογισμὸν τῆς χρήσεως τῶν ἐτῶν 1873—1874 ἐν τῇ ἀρχῇ αὐτῆς ταύτης τῆς χρήσεως ἤτοι περὶ τὰ μέσα τοῦ σεπτεμβρίου 1873, τὸ κυμαινόμενον χρέος δὲν ὑπερέβαινε τὰ 635 ἑκατομ., ἀλλ' ἴσως ἡ αἰγυπτιακὴ κυβέρνησις ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτῆς παρατίθησι μόνον τὰς ὁμολογίας τοῦ δημοσίου ταμείου τὰς ληγούσας τῷ 1874, ἐνῷ ἱκαναὶ τούτων ἔχουσι χρονολογίας λήξεως ἔτι ἀπωτέρας.

Ὁμολογητέον ἐν τούτοις, ὅτι ἡ αἰγυπτιακὴ κυβέρνησις πολλὰ ἔπραξε πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν κοινωφελῶν ἔργων. Ἐκτὸς τῆς τομῆς τοῦ ἰσθμοῦ τοῦ Σουὲζ ἐφ' ἣ ἐδαπανήθησαν 210 ἑκατομμύρια, κατεσκεύασεν 849 χιλιόμετρα σιδηροδρόμου ἐν τῇ κάτω Αἰγύπτῳ καὶ 417 ἐν τῇ ἄνω, ἐν ὅλῳ 1,266, ὧν 326 διπλῆς γραμμῆς ἀπὸ Ἀλεξανδρείας εἰς Κάϊρον καὶ Ἰσμαηλίαν, τὸν μέγαν σταθμὸν τῆς διώρυχος μεταξὺ Πὸρτ Σαῒδ καὶ Σουέζ. Τὰ ἔργα ταῦτα ἐπιτελεσθέντα διὰ δαπάνης 360 ἑκατομ. παρουσιάζουσι πρόσοδον 22 ἑκατομ. ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ 1874. Δέον ὡσαύτως ἵνα μνημονεύσωμεν, μεταξὺ τῶν ἐπωφελῶν ἐπιχειρήσεων τῆς κατασκευῆς 7,235 χιλιομέτρων τηλεγραφικῶν γραμμῶν, καὶ τοῦ συμπλέγματος ἀρδευτικῶν διωρύχων γενομένου ἀπὸ τοῦ 1863, τῶν γεφυρῶν ἐπὶ τοῦ Νείλου, τοῦ λιμένος καὶ τῶν νεωσοίκων ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Τὸ ὅλον τῶν δαπανῶν τούτων ἀπαρτίζει τὸ ἥμισυ τῶν κεφαλαίων τῶν τε παγίων καὶ τῶν κυμαινομένων χρεῶν.

Ἀτυχῶς τὸ μεῖζον μέρος τῶν δαπανῶν συμπίπτει μετὰ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν τὸ κυμαινόμενον χρέος ἦν τὸ κατ' ἀναλογίαν ἔλασσον ἤτοι πρὸ τοῦ 1868, περιορισθὲν διὰ τοῦ δανείου κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος εἰς 100 ἑκατομ. Ἔκτοτε καὶ ἐν τῷ χρόνῳ τῶν πέντε ἐτῶν καθ' ἃ ἀνῆλθεν εἰς 750 ἑκατομ. δὲν δύναταί τις νὰ μνημονεύσῃ ποσῶν δαπανηθέντων εἰς ἔργα δημόσια εἰμὴ 170 ἑκατομ. διὰ τοὺς σιδηροδρόμους τοὺς τελειωθέντας ἐν τῇ ἀρχῇ μάλιστα τῆς δευτέρας ταύτης περιόδου.

Ἡ αὔξησις ἄρα τοῦ κυμαινομένου χρέους πηγάζει κυρίως ἐκ τῶν ἐτησίων ἐλλειμμάτων τοῦ προϋπολογισμοῦ (1) ἀλλὰ τίς ἐγγυᾶται περὶ τῆς ἀκριβείας καὶ αὐτοῦ τοῦ ποσοῦ τοῦ χρέους τούτου; Ἐὰν αἱ ἐπίσημοι πληροφορίαι δὲν παρέχουσιν ἀκριβῆ γνῶσιν τῶν κατὰ προσέγγισιν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων, μᾶλλον ἀπορεῖ τις ἀσφαλῶν πληροφοριῶν περὶ τοῦ ὅλου τῶν ὑποχρεώσεων εἰς ἃς ὑποβάλλεται ἡ κυβέρνησις καὶ ἃς συμφέρει ἵνα κρατῇ μυστικὰς ἅτε μὴ δημοσίᾳ συνομολογουμένας καὶ προωρισμένας εἰς θεραπείαν ἀναγκῶν ἐπειγουσῶν συχνάκις. Ὁπωσδήποτε πᾶς τις, ὁ καὶ μικρὸν ἁπτόμενος τῶν πολιτικῶν, ἐννοεῖ τὴν εὐχέρειαν δι' ἧς ἀποβαίνει ἐνήμερος ἡ γνῶσις τῶν ἀγορῶν, τῶν χρηματικῶν διαπραγματεύσεων καὶ τῶν συνομολογουμένων δανείων μεταξὺ τῶν ἐν ἀμηχανίᾳ κυβερνήσεων καὶ τῶν συνήθων αὐταῖς προμηθευτῶν. Τὸ πνεῦμα τοῦ διαγωνισμοῦ ἢ τοῦ ἐμπορίου, βοηθούμενον ὑπὸ τῆς ὀξυδερκείας τῶν μεσολαβούντων, εἰσδύει εὐχερῶς εἰς τὰ μυστήρια οὐχὶ μόνον τῶν διοικητικῶν ἀλλὰ καὶ τῶν πολιτικῶν γραφείων, τὸ δὲ ὅλον τῶν συνωμολογημένων ὑποχρεώσεων οὐχὶ ἐπὶ μακρὸν διαμένει ἄγνωστον.

Ἡ «Ἐπιθεώρησις» ἐξακολουθεῖ οὑτωσί·

Ἀπὸ τοῦ 1860 ἡ αἰγυπτιακὴ κυβέρνησις προσέφυγεν εἰς δάνεια βραχυπρόθεσμα, ἀπαύστως ἀνανεούμενα, ἀείποτε ἐπιζήμια, ἀλλὰ ἰδίως ἐπὶ τοῦ γαλλογερμανικοῦ πολέμου (1870—1871), οὗ ἕνεκεν ἐκλεισθῆ ἡ ἀγορὰ τῶν Παρισίων εἰς τὰ αἰγυπτιακὰ χρεώγραφα, ἀπεκώλυσε τὰς πιστωτικὰς ἑταιρίας τοῦ συμπληρῶσαι τὰς προγενέστερον ὑπεσχημένας προκαταβολάς, καὶ ἐγκατελείφθη ἡ αἰγυπτιακὴ κυβέρνησις ἀντιμέτωπος πρὸς μόνους τοὺς ἰθαγενεῖς αὐτῆς δανειστάς. Δὲν θέλομεν παρακολουθήσει ἐπ' ἴχνος ἑκάστην τῶν πράξεων τούτων τῆς μεταβολῆς τῶν βραχυπροθέσμων ὁμολογιῶν εἰς μακροπροθέσμους, ἑκάστην τῶν διαφόρων τούτων συμβάσεων τῶν συνομολογηθεισῶν ἐν ἔτεσι 1871, 1872 καὶ 1873 ὧν ἡ σπουδαιότης διαφέρει ἀπὸ 2 1)2 ἑκατομ. μέχρι 50 ἑκατομ., ἀλλ' ὧν τινες ὡσαύτως ὑπερβαίνουσι τὰ 100 ἑκατομ. Ἀρκεῖ ἡμῖν ἵνα παραστήσωμεν τὸ ὅλον τοῦτο κυμαινομένου χρέους ὑπερβαίνοντος τὸ πάγιον ὡ. γενικῶς ὁμολογούμενον παρὰ τοῖς πολιτικοῖς κύκλοις καὶ δικαιολογοῦν τὴν πρᾶξιν δι' ἧς ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἡ αἰγυπτιακὴ κυβέρνησις, ἀνακτησαμένη τὴν ἐλευθερίαν τοῦ δανείζεσθαι, προσεκάλεσε τὰ κεφάλαια ὅπως κανονίσῃ διαχείρισιν ἀφόρητον.

Τὸ σχέδιον τῆς αἰγυπτιακῆς κυβερνήσεως ἀπέβλεπεν εἰς τὴν ἔκδοσιν δανείου ὀνομαστικοῦ 800 ἑκατομ. φράγ. πράγματι δὲ 600 πρὸς 75 φρ. ἐπὶ τόκῳ 7 φρ. ἐξοφλητέου ἐν 30 ἔτεσι καὶ ἐγγυημένου διὰ τῶν ἐσόδων τῶν σιδηροδρόμων, διαθεσίμων ἀπὸ τοῦ ἔτους τούτου ἕνεκα τῆς ἀποτίσεως τοῦ δανείου τοῦ 1866, διὰ τῶν εἰσπράξεων τοῦ προσωπικοῦ καὶ τοῦ ἐμμέσου φόρου, δι' ὅλων τῶν ὑπολοίπων ὅσα δυνατὸν προελθεῖν ἐκ τῆς ἀποτίσεως τῶν ἄλλων δανείων καὶ τέλος διὰ τῶν προκαταβολῶν τῆς *μοκαβαλὰς*· οὕτως ὀνομάζεται ἡ παρὰ τοῖς Φελλάχοις ζητηθεῖσα προαπότισις, ἐν τῇ πρώτῃ τριμηνίᾳ τοῦ 1871 καὶ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ 1872, τῶν ἐγγείων φόρων ἑξαετίας ὅλης, ἧς δυνάμει οἱ φορολογούμενοι δικαιοῦνται εἰς τὴν ἐξαγορὰν μέρους τῆς κτηματικῆς οὐσίας ἧς ἁπλοῖ μόνον εἰσὶ καρπωταί.—Οἱ συμβιβασμοὶ οὗτοι παρήγαγον 125 ἑκατομ. φρ. τῷ 1872 καὶ προσέτι 75 ἑκατομ. τῷ 1873. Ἐκτὸς δὲ τῆς προαποτίσεως τῆς ἑξαετοῦς φορολογίας αἱ μεταγενέστεραι χρήσεις ἕξουσιν ἐπὶ πλέον ἀπὸ τοῦ κεφαλαίου τούτου αὔξησίν τινα εἰσπράξεων.

Τὸ δάνειον τοῦ 1874 παρεχωρήθη τῷ πλουσίῳ τραπεζιτικῷ οἴκῳ Oppenhein-Alberti ὑπὸ ὅρους ὡς εἰκὸς ἧττον βαρεῖς τῶν τῆς δημοσίας ἐκδόσεως, ἀλλὰ τὸ ἥμισυ μόνον τοῦ δανείου ἐκαλύφθη ὑπὸ τῶν ἀναλαβόντων αὐτό, οἵτινες τὸ ἐξεχώρησαν πρὶν εἰς ἄλλην ὁμάδα κεφαλαιούχων καὶ πιστωτικῶν καταστημάτων ὑποχρεουμένων μετασχεῖν σὺν αὐτοῖς τῶν κερδῶν ἢ τῶν ζημιῶν. Τὸ δὲ δημόσιον προσεκλήθη βραδύτερον ἵνα μετάσχῃ τοῦ δανείου πρὸς φρ. 82,50 καὶ μόνον τοῦ ἡμίσεως αὐτοῦ ἤτοι τῶν πραγματικῶν 300 ἑκατομμυρίων ἅτινα ἀνεδέξαντο πραγματικὰ οἱ ἀναλαβόντες τὴν ἔκδοσιν τοῦ δανείου, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ἔμελλε γενέσθαι ἀντικείμενον νέων διαπραγματεύσεων.

Ἡ ἐπιτυχία τῆς δημοσίας ἐκδόσεως δὲν ἱκανοποίησε τὰς προσδοκίας τῆς αἰγυπτιακῆς κυβερνήσεως. Μεθ' ὅλον τὸν ἐπικερδῆ τόκον 7 τοῖς 100 οὗτινος τὸ πραγματικὸν κεφάλαιον ἀνῆλθεν εἰς 93 φράγκα, αἱ ἐκδοθεῖσαι ὁμολογίαι πρὸς φρ. 421,85 ἀντὶ 35 φράγ. τόκου περιῆλθον εἰς ὑποτίμησιν διαρκῆ καταστᾶσαν μέχρι 326 φρ., ὑψώθησαν δ' ἐσχάτως εἰς 400 σχεδόν. Οἱ ἀναλαβόντες τὸ δάνειον ἀναγκαζόμενοι ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως οὐχὶ μόνον ἵνα καταβάλωσι τὸ παρ' αὐτῶν ὑπεσχημένον πραγματικὸν κεφάλαιον, ἀλλ' ἵν' ἀποδέξωνται, (κατὰ τὸ συμβόλαιον αὐτῶν ὅπερ τοὺς ὑποχρέου εἰς τοῦτο) τὴν προκαταβολὴν τοῦ ἑτέρου πρὸς πραγματοποίησιν τοῦ ὑπολειπομένου ἡμίσεως τοῦ δανείου, ἀπῄτησαν παρ' αὐτῆς τῆς κυβερνήσεως παραχωρήσεις ἔτι μᾶλλον τῶν πρώτων ἐπωφελεῖς ὅπως ἀσφαλισθῶσι κατὰ τῶν ἐπιζημίων περιπετειῶν εἰς ἃς ὑπέκειντο ἐκ πρώτης ἀφετηρίας τὰ ἴδια αὐτῶν κεφάλαια ἀπὸ τῆς ἀδιαφορίας τοῦ κοινοῦ. Λόγος ἐγένετο περὶ συνδυασμοῦ τινος καθ' ὃν οἱ διὰ τοὺς ἀναλαμβάνοντας πραγματικὸν δάνειον· ὁ τόκος 7 τοῖς 100 ἐλογίζετο πρὸς κεφάλαιον σημαντικῶς ὑποδεέστερον τῶν 75 φράγκων ὅσα δηλονότι ἀνεφέροντο ἐν τῷ συμβολαίῳ. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο δὲν ἤρκει, καὶ ἐπειδὴ αἱ ἀνάγκαι τοῦ αἰγυπτιακοῦ ταμείου καθίσταντο μᾶλλον ἐπείγουσαι, ἔδει πληρῶσαι τὸ κενὸν τὸ ἐκ τῆς ἀποτυχίας τοῦ δανείου τῶν ὀνομαστικῶν 800 ἑκατομμυρίων.

Τότε διεκοινώθη ἡ ἔκδοσις δανείου 125 ἑκατομμυρίων φράγκων προωρισμένου εἰς μόνους τοὺς ὑπηκόους τῆς ἀντιβασιλείας καὶ οὗ ἡ ἐπιτυχία ἐφάνη τόσῳ μᾶλλον ἀσφαλής, καθόσον εἶχεν ὅλους τοὺς χαρακτῆρας ἀναγκαστικοῦ δανείου εἰσπρακτέου οὐχὶ πλέον ἀπὸ τῶν πτωχῶν καὶ ἐξηντλημένων φελλάχων, ἀλλ' ἀπὸ τῶν κεφαλαιούχων, τῶν μεγαλεμπόρων, τῶν μᾶλλον ἐν δυνάμει προσώπων, καὶ αὐτῶν ἔτι τῶν ἐγγυτέρων τοῦ ἀντιβασιλέως συγγενῶν. Φῆμαι, παράδοξοι τοὐλάχιστον, διεδόθησαν περὶ βιαίων μέτρων ληφθέντων πρὸς πραγματοποίησιν τοῦ δανείου. Ὁπωσδήποτε ἡ ἔκδοσις αὕτη ὕψωσε τὸ τίμημα τῶν ὁμολογιῶν τοῦ 1873, παρέσχεν ἐγγύησίν τινα βεβαίαν τοῖς δανεισταῖς, οἵτινες ἔκτοτε ἀνενέωσαν τὰ δάνειά των μετὰ βραχείας προθεσμίας ἐπὶ τῇ ἐγγυήσει τῶν ἐκδοθεισῶν, πλὴν μὴ πωληθεισῶν ὁμολογιῶν (κατὰ τὸν μῆνα ἰούλιον δάνειον 100 ἑκατομμυρίων συνωμολογήθη ὑπὸ τοῦ τραπεζιτικοῦ οἴκου Παστρέ)· καὶ ἐπέστρεψε, χάρις τῇ ὑψώσει τῶν τιμῶν, τὴν βραδύτερον γενομένην ἀπόπειραν τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἑτέρου ἡμίσεως τοῦ δανείου (τῶν 800 ἑκατομμυρίων) τοῦ ὁποίου τὸ συνδικάτον (συνεταιρισμὸς κεφαλαιούχων ἀναδεχομένων μεγάλας ἐπιχειρήσεις) ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας ἀπεφάσισεν ἐσχάτως, ἐκ τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμήματος παροτρυνόμενον, ν' ἀναλάβῃ ἐκ τῶν προτέρων τὸ ὅλον ἵνα μεταπωλήσῃ αὐτὸ κατόπιν εἰς τὸ κοινόν. Διὰ τῶν 125 λοιπὸν τούτων ἑκατομμυρίων τοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου τὸ κεφάλαιον τοῦ παγίου χρέους τῆς 1 ἰουλίου 1874 θέλει συμποσωθῆ, μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἑτέρου ἡμίσεως τοῦ δανείου τοῦ 1873, εἰς 950 ἑκατομμύρια, ἀλλ' ὁ κύριος σκοπὸς τῆς τελευταίας μεταβολῆς εἰς πάγιον, τουτέστιν ὁ περιορισμὸς τοῦ κυμαινομένου χρέους εἰς ποσὸν μὴ ἀφόρητον, δὲν θέλει ἐπιτευχθῆ εἰμὴ ὅταν ἡ ἔκδοσις τοῦ ἑτέρου ἡμίσεως τοῦ δανείου ἔσται ὁριστικὴ καὶ τὸ προϊὸν αὐτῆς χρησιμεύσῃ πρὸς τὸν ὡς εἴρηται περιορισμόν.

Ἡ «Ἐπιθεώρησις» πρὶν ἢ χωρήσῃ περαιτέρω εἰς τὴν ἀνάλυσιν καὶ τὰ μέτρα τῆς βελτιώσεως τῶν οἰκονομικῶν τῆς Αἰγύπτου ὁμιλεῖ περὶ τῆς ἰδιαιτέρας περιουσίας τῆς Α. Υ. τοῦ ἀντιβασιλέως καὶ τῶν χρεῶν αὐτοῦ καὶ παρενείρει τὴν περὶ ταύτης θεωρίαν εἰς τὴν τοῦ δημοσίου προϋπολογισμοῦ τοῦ κράτους.

Ἡ ἰδιαιτέρα περιουσία τοῦ ἀντιβασιλέως καλεῖται Δαϊρά. Πρὸ δέκα μόλις ἐτῶν ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ κράτους καὶ ὁ τῆς Δαϊρᾶς συνεχέοντο πρὸς ἀλλήλους ἐπὶ ἀμοιβαίᾳ ζημίᾳ. Ἡ Α. Υ. ὁ ἀντιβασιλεὺς Ἰσμαὴλ πασσᾶς διαδεξάμενος τὸν Σαῒδ πασσᾶν κατὰ ἰανουάριον τοῦ 1863, ἐφρόντισεν εὐθὺς τὸ πρῶτον καὶ διεχώρισε τοὺς δύο προϋπολογισμούς.

Τὰ χρέη τῆς Δαϊρᾶς ἀπὸ τοῦ χωρισμοῦ, χρονολογοῦνται ἀπὸ τοῦ 1863, ἤτοι 1863, 8 σχεδὸν ἑκατομμύρια φράγκα, 1866, 84 ἑκατομμύρια, 1867, 52 ἑκατομμύρια καὶ τέλος 1867 *τὸ δάνειον τοῦ χεδίβου* 178 ἑκατομμύρια ὀνομαστικά. Πρὸς ἐγγύησιν τῶν δανείων τούτων ἐνεγράφησαν ὑποθῆκαι ἐπὶ γαιῶν τοῦ ἡγεμονικοῦ οἴκου 303,000 ἑκταρίων (= 3,030,000 στρεμμάτων νέων ἑλληνικῶν(1)· διὰ δὲ τὸ ἐκ 52 ἑκατομμυρίων τοῦ 1867 ἐγγυήθη ἰδίως ἡ αἰγυπτιακὴ κυβέρνησις.

Τὸ πάγιον χρέος τῆς Δαϊρᾶς πρὸς 7 ἢ 9 τοῖς 100 ἀνέρχεται εἰς ὀνομαστικὸν ἐκ 324 ἑκατομ., ὧν ὑπολείπονται πρὸς ἀπότισιν τὰ 259. Πραγματικὰ ἐλήφθησαν 271 ἀντὶ τῶν 323· οἱ τόκοι καὶ τὸ χρεωλύσιον κατὰ τὸ 1874 θέλουσιν ἀνέλθει εἰς 33 ἑκατ. φρ. Παρὰ τὸ πάγιον τοῦτο χρέος βαρύνει προσέτι τὴν Δαϊρὰν χρέος κυμαινόμενον καὶ ὑπολογιζόμενον ἐξ 100 ἑκατομ. φράγκων συνωμολογημένον πρὸς τραπεζιτικοὺς οἴκους αἰγυπτιακοὺς καὶ γαλλικοὺς καί τινα πιστωτικὰ καταστήματα, καὶ τοῦ ὁποίου κυμαινομένου οἱ τόκοι ὡς εἰκὸς εἰσὶν ἀνώτεροι τῶν τοῦ παγίου.

Ἐκ τῶν 2,100,000 ἑκατομμυρίων τῶν καλλιεργησίμων γαιῶν τῆς Αἰγύπτου, αἱ 600,000, ἤτοι τὸ τρίτον σχεδὸν τοῦ ὅλου ἐστὶν ἰδιοκτησία τοῦ ἀντιβασιλέως· πρὸς καλλιέργειαν τούτων ὁ ἀντιβασιλεὺς δαπανᾷ μέγιστα ποσὰ διὰ τὸν βάμβακα ἰδίως καὶ τὴν ζάχαριν καὶ ἐφαρμόζει τὰ ἄριστα τῆς καλλιεργείας συστήματα. Εἰς 50 ἑκατομμύρια φρ. ὑπολογίζονται τὰ ἀρτισύστατα ζαχαροποιεῖα. Ἡ περιουσία τῆς Α. Υ. τοῦ ἀντιβασιλέως ἐκτιμᾶται εἰς 500 ἑκατομμύρια φρ. καὶ εὐτόλμως ἀναβιβάζουσι τὴν πρόσοδον αὐτῆς εἰς 70 ἢ 80 ἑκατομ. Οὕτως ἄρα αἱ οἰκονομικαὶ ἀμηχανίαι τοῦ κράτους δὲν προέρχονται ἐκ τῆς Δαϊρᾶς. Ἀλλὰ πῶς ἐξηγεῖται ἡ κρίσις ἣν τὸ κράτος ὑφίσταται καὶ ἧς ὁ κίνδυνος δὲν ἀντιπαρῆλθεν ἔτι ἐντελῶς; Δύο κύριαι αἰτίαι συνετέλεσαν εἰς τοῦτο. τὸ μὲν ἡ ὑπερβολὴ καὶ ἡ ταχύτης τῶν δαπανῶν, τὸ δὲ ἡ τῶν λίαν βραχυπροθέσμων δανείων συνομολόγησις, ἐξ ὧν προῆλθον τὰ ἐτήσια ἐλλείμματα ἀείποτε αὐξάνοντα μέχρις ἀμηχανίας ἀνυπερβλήτου. Ἡ τοῦ ἀντιβασιλέως ἐπιχορήγησις (πλὴν τῶν ἰδίων αὐτοῦ ἐσόδων) ἀνέρχεται εἰς δώδεκα περίπου ἑκατομμύρια φράγκων ἤτοι ὀκτὼ διὰ τὴν Α. Υ. τὸν ἀντιβασιλέα καὶ τέσσαρα διὰ τὸν διάδοχον. Ἐν γένει δὲ τὰ ἀποτινόμενα κατ' ἔτος εἰς τὴν διοίκησιν τῆς χώρας, εἰς τόκους καὶ χρεωλύσια τῶν παγίων καὶ τῶν κυμαινομένων χρεῶν ὑπερβαίνουσι σημαντικῶς τὰς ἐτησίους προσόδους· δὲν εἶναι δὲ ὑπερβολικὴ ἡ ἐκτίμησις τοῦ νῦν ἐλλείμματος εἰς 40 ἑκατομμύρια, λίαν μέγα εἰς προϋπολογισμὸν 250 ἑκατομυρίων.

Μετὰ ταῦτα ἡ «Ἐπιθεώρησις» ἀναλύει τὸν προϋπολογισμὸν καὶ κρίνει ὅτι τοῦ μέλλοντος τῶν οἰκονομικῶν τῆς Αἰγύπτου ἡ βελτίωσις ἀποβαίνει εὐχερεστέρα ἢ ἐν Τουρκίᾳ, διὰ πολλοὺς λόγους καὶ ἰδίως διότι ἡ Α. Υ. ὁ ἀντιβασιλεὺς πολλὰ ἔπραξε καὶ πράττει ὑπὲρ τῆς καλλιεργείας τῆς χώρας, καὶ διότι ἡ Αἴγυπτός ἐστι γονιμωτάτη. Καταλήγει δὲ ὡς ἑξῆς·

Ῥιζικὴ μεταρρύθμισις τῆς διοικήσεως, τῆς νομοθεσίας καὶ τῆς ἰδιοκτησίας, ἐξέλεγξις ἀκριβὴς τῆς εἰσπράξεως τῶν φόρων καὶ τῆς τακτοποιήσεως τῶν δαπανῶν, ἰδοὺ τὰ μόνα μέσα,—καταλειπομένων, ὡς καλῶς ἐννοεῖται, τῶν συνοπτικῶν μέτρων τῶν παρεισπράξεων καὶ τῶν ἀναγκαστικῶν δανείων—ὅπως ἐξέλθῃ τῶν ὑφισταμένων ἀμηχανιῶν, νῦν ὅτε ὁ καιρὸς τῶν κατὰ μέρος δανείων παρῆλθε, καὶ ὅτε αἱ ἀνατολικαὶ κυβερνήσεις ἤρχισαν ἤδη ἀπευθυνόμεναι πρὸς τὸ κοινὸν ἀντὶ τῶν τραπεζιτικῶν συνεταιρισμῶν (syndicats).

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ.

ΤΟ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΤΟΥ ΚΟΜΗΤΟΣ ΑΡΝΙΜ.

Ἴσως οὐδεμίαν ἠθέλομεν εἰπεῖ ὑπερβολήν, διισχυριζόμενοι ὅτι ὁ πρίγκηψ Βίσμαρκ, ὁ πολιτικὸς οὗτος ἀνὴρ ὁ στενότατα καὶ χρυσοῖς γράμμασι τὸ ὄνομα αὐτοῦ μετὰ τῆς πολιτικῆς ἀναγεννήσεως τῆς πατρίδος του συνδέσας ὁ μόνος μέγας πολιτικὸς ἀνήρ, ἐφ' ᾧ καυχᾶται ἡ Γερμανία, ὅτι ὁ ἀνὴρ οὗτος, λέγομεν, φθίνει ἤδη διερχόμενος περίοδον κρισιμωτάτην διά τε τὴν ὑπόληψιν καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν ἐθνῶν. Ὁ Βίσμαρκ οἱονεὶ μεθυσθεὶς ἐκ τῆς ἀπλέτου δόξης, δι' ἧς περιεβλήθη, καὶ σκοτιδινιάσας ἐν τῷ οὐρανομήκει ὕψει, εἰς ὃ ἀνύψωσαν αὐτὸν τὰ μεγάλα γεγονότα τῆς τελευτώσης δεκαετίας, ἀπώλεσε τὸ ἀκριβὲς μέτρον τῆς σταθμίσεως τῶν πραγμάτων καὶ διέπραξε σφάλμα πολιτικὸν τοσούτῳ μᾶλλον μέγα, καθ' ὅσον ἑκάστη ἐκείνου πρᾶξις ὡς ἐκ τῆς θέσεως ἣν ἐν τῇ γερμανικῇ αὐτοκρατορίᾳ κατέχει, ἐπηρεάζει οὐσιωδῶς ἐπὶ τοῦ μέλλοντος καὶ ἐπὶ αὐτῆς τῆς ὑποστάσεως τοῦ νεαροῦ καὶ εἰσέτι χαλαρῶς συγκεκροτημένου κράτους τῆς Γερμανίας.

Εἰς τοὺς πολυπληθεῖς καὶ ἀμειλίκτους αὐτοῦ πολεμίους, εἰς τοὺς ὑπεραλπείους καὶ τοὺς μικροφιλοτίμους ὁμοσπονδιακούς, ὁ Βίσμαρκ διὰ μιᾶς καὶ μόνης ἀσυνέτου πράξεως, διὰ τῆς φυλακίσεως τοῦ κόμητος Ἄρνιμ προσέθηκεν ἰσχυρότατα ἐχθρῶν τάγματα, εἰς ἃ ηὐτομόλησαν καὶ αὐτοὶ οἱ μέχρι χθὲς ἔτι καὶ πρώην φανατικοὶ ὑπέρμαχοι τῆς λεγομένης πολιτικῆς τοῦ Βίσμαρκ. Ὁ ἀπαθὴς συνήθως καὶ βραδυκίνητος γερμανικὸς λαός, ὁ πολλάκις παραπεισθεὶς ὑπὸ τῶν φλογερῶν λόγων τοῦ σιδηροῦ ἀνδρὸς (ὡς καλεῖται ὁ Βίσμαρκ ἐν Γερμανίᾳ) καὶ πολλὰς βιαιοπραγίας τοῦ Βίσμαρκ συγχωρήσας, ἐξανέστη σήμερον σύσσωμος καὶ ἔκπληκτος μανθάνει τὴν αὐστηροτάτην κατὰ τοῦ Ἄρνιμ διαγωγὴν τοῦ ἀρχιγραμματέως, κατ' ἀνδρὸς δηλονότι ἀνεγνωρισμένου ὡς ἐκ τῶν ὀλιγίστων ἐξόχων πολιτικῶν τῶν περιποιούντων τιμὴν εἰς τὴν γερμανικὴν διπλωματίαν. Ὁ τὰ πράγματα τῆς Γερμανίας γινώσκων, καὶ καλῶς τὸν χαρακτῆρα τοῦ γερμανικοῦ ἔθνους μελετήσας ἀπορεῖ ὄντως ἐπὶ τῇ αἰφνιδίᾳ μεταβολῇ τῶν πνευμάτων καθ' ἅπασαν τὴν γερμανικὴν γῆν· τὸ ἴνδαλμα πάντων τῶν φιλελευθέρων καὶ τῶν μᾶλλον μεμορφωμένων τάξεων τῆς Γερμανίας, ὁ Βίσμαρκ, ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ πρωΐᾳ καταστηλιτεύεται πικρότατα, τὰ δὲ ἔργα καὶ ἡ διαγωγὴ αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ τύπου ἁπάσης τῆς Γερμανίας διεκτραγῳδοῦνται διὰ τρόπου ἥκιστα περιποιοῦντος τιμὴν εἰς αὐτὸν ἐκεῖνον τὸν ἄνδρα, εἰς οὗ τὸ ὄνομα μέχρι χθὲς ἔτι ὤμνυον ὡς σωτῆρος καὶ πατρὸς τοῦ ἔθνους.

Τοιαῦταί εἰσιν αἱ ἐντυπώσεις παντὸς διεξερχομένου καὶ ἓν μόνον βλέμμα ῥίπτοντος ἐπὶ τοῦ γερμανικοῦ τύπου. Ἀποφεύγομεν νὰ μεταφέρωμεν ἐν ταῖς στήλαις τοῦ «Νεολόγου» τὰς μακρὰς καὶ ἀτελευτήτους ἱερεμιάδας καὶ τοὺς πικροτάτους φιλιππικοὺς τοὺς ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως κατὰ τοῦ Βίσμαρκ ἐκπεμπομένους· ἀρκούμεθα νὰ δώσωμέν τινα περίληψιν τῶν ἄρθρων τοῦ ἀνεξαρτήτου καὶ τοῦ ἄχρι χθὲς βισμαρκείου τύπου, ὁπόθεν ἀρκούντως καθίσταται καταφανές, τίνι τρόπῳ ἐξεδηλώθη ἡ κοινὴ γνώμη τῆς Γερμανίας ἐν τῷ πολυθρυλήτῳ ἐπεισοδίῳ τοῦ κόμητος Ἄρνιμ.

Καὶ ἐν μὲν τῷ ἀπαθεστέρῳ πάντων τῶν γερμανικῶν φύλλων, ἐν τῇ «Γενικῇ Ἐφημερίδι» τῆς Αὐγούστης ἀναγινώσκομεν·

Τὴν πρωΐαν τῆς 4 ὀκτωβρίου, καθ' ἃ καὶ ὁ τηλέγραφος ἀναγγέλλει, συνελήφθη ὁ πρώην ἐν Παρισίοις πρεσβευτὴς κόμης Ἄρνιμ, κατηγορούμενος ἐπὶ ὑπεξαιρέσει δημοσίων ἐγγράφων, ἀνηκόντων εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν. Ὁ κόμης ἐπροσωποκρατήθη, καθότι συνεπείᾳ τῶν γενομένων κατ' οἶκον ἐρευνῶν οὐδαμοῦ ἀνευρέθησαν τὰ ζητούμενα ἔγγραφα. Ἡ εἰσαγγελία βασίζει τὴν κατηγορίαν αὐτῆς ἐπὶ τῶν §§ 133 καὶ 348, αἵτινες προβλέπουσι τὴν περίστασιν καθ' ἣν τις, εἴτε δημόσιος ὑπάλληλος εἴτε μή, νοθεύσῃ, ἢ ὑπεξαιρέσῃ ἢ καταστρέψῃ εἴτε εἰς ἄλλον τινὰ μεταβιβάσῃ ἔγγραφα δημόσια τιμωροῦσι τὸν ἔνοχον διὰ φυλακίσεως οὐχὶ ὀλιγώτερον τοῦ ἑνὸς μηνός. Τῶν ὑπεξαιρεθέντων 40 ἐγγράφων ἄγνωστος εἰσέτι τυγχάνει οὖσα ἡ φύσις, διὰ τοῦτο δέον νὰ μὴ προτρέχωμεν εἰς τὸ ν' ἀποφαινώμεθα πρὶν ἢ κάλλιον τὰ πράγματα μαθόντες ὦμεν εἰς θέσιν ἀπαθῆ καὶ δικαίαν νὰ ἐξενέγκωμεν γνώμην. Λέγεται ὅτι ὁ Ἄρνιμ κατέσχε τὰ ἔγγραφα ἐκεῖνα, ἵνα δι' αὐτῶν ἐγείρει *ἰδιωτικὴν ἀγωγὴν* κατὰ τοῦ Βίσμαρκ, ὑπὸ μὲν τὸ πρόσχημα ὅπως ζητήσῃ χρηματικὴν ἀποζημίωσιν, κυρίως ὅμως ὅπως ἴδωσι τὸ φῶς ἔγγραφα αὐτὸν μὲν δικαιολογοῦντα, ἐνοχοποιοῦντα δὲ οὐκ ὀλίγον τὸν Βίσμαρκ.

Μετὰ πολλῆς τῆς θετικότητος βεβαιοῦται ὅτι ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ ἐνήργησε πάντῃ ἀνεπηρέαστος καὶ ἐλευθέρα. Οὐδὲν ἧττον κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις ἀνδρός, γινώσκοντος τὰ πράγματα ἐξ ἀσφαλεστάτων καὶ ἐπισήμων πηγῶν, εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ Ἄρνιμ οὐ μόνον ὁ Βίσμαρκ ἀλλὰ καὶ ὁ ἐν Παρισίοις πρεσβευτὴς πρίγκηψ Χόενλόε ἐνήργουν ἀπὸ πολλοῦ χρόνου. Ἡ ἀτομικὴ τοῦ αὐτοκράτορος γνώμη ἐστὶ κατὰ τοῦ μέτρου τούτου, χαρακτηρισθέντος μάλιστα ὑπ' ἐκείνου ὡς σκανδαλώδους καὶ ζημιοῦντος τὴν ὑπόληψιν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων τῆς Πρωσσίας. Ἡ κατὰ πρῶτον εἰς Βάδεν Βάδεν ἀποστολὴ τοῦ Βύλοβ ἐματαιώθη· ἀλλ' ὅμως ὅταν ἐγνώσθη ὅτι ἡ οἰκογένεια τῶν Ἄρνιμ διεπραγματεύετο τὴν ἐξαγορὰν τῆς «Ἐφημερίδος τοῦ Σπένερ», οἱ περὶ τὸν Βίσμαρκ ὑποπτευθέντες ὅτι ἡ πρόθεσις τοῦ κόμητος ἦν ἡ δημοσίευσις τῶν ἐγγράφων, προέβησαν εἰς τὴν σύλληψιν.

Ἡ ἐντύπωσις, λέγει ἐν νεωτέρῳ φύλλῳ ἡ αὐτὴ ἐφημερίς, ἣν ἡ σύλληψις τοῦ Ἄρνιμ ἐπροξένησεν εἰς τοὺς ὑψηλοὺς διπλωματικοὺς κύκλους τοῦ Βερολίνου, ἐστὶ γενικὴ ἔκπληξις καὶ ἀπορία, καὶ πολὺ ματαίως τὸ ὄργανον τοῦ Βίσμαρκ, ἡ «Βορειογερμανικὴ Ἐφημερίς», ἀποπειρᾶται νὰ διαψεύσῃ τὴν γενικὴν ταραχήν.

Περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως ἡ «Γερμανία», ὄργανον τῶν καθολικῶν γράφει.

Διάφοροι φωναὶ χαρακτηρίζουσιν ὡς σφόδρα *ἐκπληκτικὴν* καὶ *φοβερὰν* τὴν ἐντύπωσιν ἣν ἐπροξένησαν τὰ κατὰ τοῦ Ἄρνιμ μέτρα· καὶ τοῦτο πάνυ δικαίως. Ἀνὴρ ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐνιαυτῶν διατελέσας πρεσβευτὴς ἐν ταῖς σπουδαιοτέραις θέσεσιν, ὁ τῆς ἐμπιστοσύνης δηλονότι τῆς κυβερνήσεως ἀπολαύσας καὶ τὸν μονάρχην ἀντιπροσωπεύσας, ὁ κατὰ τὴν συνομολόγησιν τῆς εἰρήνης μετὰ τῆς Γαλλίας τὴν γερμανικὴν αὐτοκρατορίαν ἐκπροσωπήσας καὶ μόλις πρὸ μικροῦ ἀποσυρθεὶς τοῦ πολιτικοῦ βίου, ἕνεκα διενέξεων πρὸς τὸν ἀρχιγραμματέα διὰ λόγους μᾶλλον προσωπικοὺς ἢ πραγματικούς—ἀνὴρ ὅστις καὶ ἐκ γενετῆς, καὶ ὡς ἐκ τοῦ πλούτου καὶ τῆς θέσεως καὶ τῆς ἐξόχου πολιτικῆς αὐτοῦ μεγαλοφυΐας προωρίσθη ἵνα διαδραματίσῃ μέγα πολιτικὸν πρόσωπον, αἴφνης συλλαμβάνεται σήμερον ὑπὸ τοῦ πάλαι ποτὲ μὲν φίλου, νῦν δὲ ἐχθροῦ του καὶ ὁδηγεῖται εἰς τὰς φυλακάς! Ἐὰν ὅμως αὐτὸ καὶ μόνον τὸ γεγονὸς ἀρκεῖ ἵνα διεγείρῃ γενικὴν ταραχὴν καὶ ἔκπληξιν, τὸ αὐτὸ πρᾶγμα πολὺ μᾶλλον θέλει ἐμποιήσει βεβαίως τρόμον εἰς τοὺς φίλους τοῦ Βίσμαρκ, ἐὰν οὗτοι ἐρωτήσαντες μάθωσι, τίνες τυγχάνουσιν ὄντες οἱ λόγοι, δι' οὓς ὁ ἀρχιγραμματεὺς κατῆλθε μέχρι τοῦ νὰ προσδράμῃ εἰς τὴν λῆψιν τοιούτων βιαίων μέτρων. Καὶ ταῦτα μὲν τὰ μέτρα ἴσως ἠδύναντο νὰ δικαιολογηθῶσιν, ἐὰν ὁ κόμης Ἄρνιμ ἦν ἔνοχος ἀξιοποίνου τινὸς πράξεως, ἐὰν δι' ὑπεξαιρέσεως ἐγγράφων ἐζήτει νὰ καταρρίψῃ τὴν ἐχθρικῶς αὐτῷ διακειμένην κυβέρνησιν. Ἀλλ' ὅμως τὸ πρᾶγμα δὲν ἔχει οὕτω, προκειμένου ἁπλῶς ἵνα διασαφηνισθῇ ἂν τὰ ἐλλείποντα ἔγγραφα εἰσὶ μᾶλλον πολιτικὰ ἢ τοὐναντίον φέρωσι χαρακτῆρα ὅλως ἰδιωτικόν. Καὶ οὐδὲν μὲν ἔχει τὸ παράδοξον ἐὰν ἀποδεικνυομένης τῆς ἐνόχου ὑπεξαιρέσεως ἐπέσυρε καθ' ἑαυτοῦ τὴν ποινὴν τῆς φυλακίσεως ὁ τὴν δημοσίαν θέσιν καταχρασθεὶς δημόσιος ὑπάλληλος· ἐν τούτοις εἶναι ζήτημα ἂν ἡ παροῦσα ὑπόθεσις δικαιοῖ τὴν προφυλάκισιν. Αἱ ἐφημερίδες διισχυρίζονται ὅτι αἱ ἐνέργειαι τοῦ Βίσμαρκ ἀποβλέπουσι πρὸ παντὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ μὴ ἴδωσι τὸ φῶς τὰ διαμφισβητούμενα ἔγγραφα. Καὶ πιθανὸν μὲν τὸ περιεχόμενον τῶν ἐγγράφων νὰ ᾖ τοιοῦτον, ὥστε νὰ δικαιολογῆται ἡ παρακώλυσις τῆς δημοσιεύσεως ἐκείνων· πλὴν τὸ καθ' ἡμᾶς ἀποδίδομεν εἰς τὸν κόμητα Ἄρνιμ ἀρκοῦσαν φιλοπατρίαν, καὶ διὰ τοῦτο ἔχομεν πλήρη πεποίθησιν ὅτι ἐκεῖνος δημοσιεύει οὐχὶ μὲν τὸ ἐπιζήμιον τῇ πατρίδι, πιθανὸν ὅμως τὸ ζημιοῦν μόνον τὸν διευθύνοντα τὴν ἡμετέραν πολιτικήν. Ἀλλὰ μήπως ἐπιτυγχάνεται ὁ σκοπὸς οὗτος διὰ τῆς κατ' οἶκον ἐρεύνης καὶ τῆς φυλακίσεως; Ὁ κόμης Ἄρνιμ ἤθελεν εἶσθαι βεβαίως σφόδρα ἀγαθοῦ χαρακτῆρος, ἐὰν διεφύλαττε εἴτε παρ' ἑαυτῷ εἴτε παρά τινι ἐκ τῶν οἰκείων του ἔγγραφα, ὧν τὴν ἀπόδοσιν ἐπανειλημμένως παρ' αὐτοῦ ἐζήτησε τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν, καὶ ἐὰν δὲν ἐφρόντιζεν ὥστε ἐν περιπτώσει συλλήψεως νὰ δύναται, ἐὰν θέλῃ, ἵνα ἐνεργήσῃ τὴν τοσοῦτον δι' αὐτὸν πολύτιμον δημοσίευσιν. Ἡ κατ' οἶκον ἐρευνα δὲν ἐξηγεῖται ἄλλως, εἰ μὴ ὅτι ἐγένετο πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ ν' ἀνακαλυφθῶσιν ἄλλα πολύτιμα ἔγγραφα· ἐν τούτοις κατ' οὐδένα τρόπον ἐξηγεῖται ἀκόμη ἡ σύλληψις.

---

(1) Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1873—1874 παρουσιάζει ἔσοδα 257 ἑκατομμύρια φράγκων, καὶ ἔξοδα 229 ἑκατομμύρια.

(1) Τὸ ἑκτάριον hectare εἶναι ἴσον πρὸς 10 στρέμματα ἤτοι 10,000 μέτρα τετραγωνικά.

Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ὁ Βίσμαρκ ἐπανελθὼν τελευταῖον εἰς τὴν παλαιὰν αὐτοῦ συνήθειαν τοῦ νὰ τανύῃ ὑπὲρ τὸ δέον τὸ τόξον, ἐν τῇ παρούσῃ περιπτώσει ἔθιξε χορδὴν ὀλίγον ἐπικίνδυνον.

Ὁ δὲ φανατικὸς τοῦ Βίσμαρκ θιασώτης «Νέος Ἐλεύθερος Τύπος» μεταξὺ πολλῶν ἄλλων γράφει καὶ ταῦτα·

Ὁ τηλέγραφος κομίζει ὑμῖν σήμερον *φοβερὰν* ἀγγελίαν, ἓν βαρύτατον τοῦ Βίσμαρκ μέτρον τὴν σύλληψιν τοῦ Ἄρνιμ μετὰ πρηγηθεῖσαν κατ' οἶκον ἔρευναν. Τὰ πράγματα εἰσέτι δὲν εἶναι διευκρινισμένα τοσοῦτον, ὥστε ἐξετάζων τις τὴν ὑπόθεσιν ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν ν' ἀποφανθῇ δικαίαν γνώμην· οὐδὲν ἧττον ἐλπίζομεν νὰ τραπῶμεν τὴν ὀρθὴν ὁδὸν ἐν ῥίπτοντες βλέμμα ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ μεταξὺ τοῦ Βίσμαρκ καὶ τοῦ Ἄρνιμ ἀνταγωνισμοῦ. Εἶναι πολὺ θλιβερὸν ὅτι ἐν τῷ νεαρῷ κράτει, ὅπερ τοσοῦτον σφριγῶν ἐξῆλθεν ἀπὸ τοῦ αἱματοῤῥόξου πολέμου καὶ ὅπερ ἐφαίνετο ὡς φανὸς τῆς ἐλευθερίας τοῦ πνεύματος κατὰ τοῦ σκότους τῆς Ῥώμης, δύο ἔξοχοι πολιτικοὶ δὲν ἠδυνήθησαν συνασπισθέντες νὰ βαδίσωσιν ὁμοῦ· ἀλλ' ὁ ἐπισταμένως τοὺς χαρακτῆρας τοῦ Βίσμαρκ καὶ τοῦ Ἄρνιμ μελετήσας, ἠδύνατο μὲν νὰ προΐδῃ τὴν μεταξὺ ἐκείνων σύγκρουσιν, οὐδέποτε ὅμως θὰ ὑπωπτεύετο ὅτι ἡ σύγκρουσις ἐκείνη ἦν δυνατὸν νὰ δηλωθῇ τοσοῦτον ἀποτόμως καὶ διὰ τρόπου οὕτως ἐχθρικοῦ.

Ὁ κόμης Ἄρνιμ εἴτε ἐκ κενοδοξίας εἴτε ἐκ φιλοδοξίας ἐδημοσίευσεν πρό τινος ἔγγραφά τινα συσχετιζόμενα πρὸς τὴν μεγάλην ἐν Ῥώμῃ σύνοδον, καὶ ὁπόθεν κατάδηλον ἐγένετο ὅτι καθ' ὃν ἀκόμη χρόνον ὁ Βίσμαρκ διετέλει ὢν ἀπαθὴς τῶν πραγμάτων θεατής, αὐτὸς προεῖδε πάνθ' ὅσα βραδύτερον ὄντως ἐγένοντο ἐν Γερμανίᾳ ἕνεκα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ λεγομένου ζητήματος. Πλὴν ὁ Βίσμαρκ δὲν εἶναι ἐκ τῶν χαρακτήρων τῶν συγχωρούντων ποτὲ τοιαύτην δημοσίαν ἧτταν. Ἐκ τούτου ἡ κατὰ τοῦ Ἄρνιμ προσβολὴ ἡ συνεπαγαγοῦσα τὴν παῦσίν του. Τὰ ἔργα καὶ αἱ πράξεις τοῦ κόμητος κατά τε τὸν χρόνον τῆς ἐν Ῥώμῃ συνόδου καὶ βραδύτερον κατὰ τὴν ἐν Παρισίοις αὐτοῦ πρεσβείαν εἰσὶ θησαυρὸς πολύτιμος διὰ τὴν Γερμανίαν. Ὅτε δὲ ἡμέραν τινὰ ἐλάμβανε τὴν παῦσίν του, ἡ συναίσθησις τῆς ἀτομικῆς αὐτοῦ ἀξίας ὑπεχώρησεν εἰς ὀργήν· συνάμα δὲ τότε καὶ ἀλλοδαπόν τι φύλλον ἀνέλαβε τὸν ἀγῶνα ν' ἀποδείξῃ ὅτι ὁ ἐν Παρισίοις τῆς Γερμανίας πρεσβευτὴς ἠδύνατο πάνυ ἐνδόξως νὰ συναγωνισθῇ πρὸς τὸν ἀρχιγραμματέα.

Ἔκτοτε οὐδεμία πλέον ὑπῆρχεν ἐλπὶς συμφιλιώσεως· πολλαὶ πρὸς τοῦτο καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ αὐτοκράτορος γενόμεναι ἀπόπειραι ἐματαιώθησαν· χθὲς δ' ἐπὶ τέλους ἐπῆλθεν ἡ καταστροφή, ἐφ' οὗ φαίνεται ὁ Ἄρνιμ ὑπὲρ τὸ δέον παραγνωρίσας τὴν σιδηρᾶν τοῦ ἀντιπάλου αὐτοῦ δύναμιν ἐπροκάλεσεν αὐτήν. Ἀποφεύγομεν πρὸς τὸ παρὸν νὰ ἐκφέρωμεν τὰς πρὸς ἀμφοτέρους τοὺς μονομάχους συμπαθείας ἡμῶν, οὐδὲ θέλομεν τό γε νῦν ἔχον ν' ἀποφανθῶμεν τὴν ἡμετέραν γνώμην· ἀλλ' ὅμως φρονοῦμεν ὅτι ἀπατῶνται οἱ πιστεύσαντες εἰς τὸ ἔνοχον τοῦ Ἄρνιμ. Ὁ κόμης οὗτος εἶναι ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν ἱππότης· ὁ οἶκος, τὸ παρελθὸν καὶ ἡ τρανῶς ἐκδηλωθεῖσα αὐτοῦ φιλοπατρία ἀσφαλίζουσιν αὐτὸν κατὰ πάσης ὑποψίας, ὅτι ὁ ἀνὴρ ἐγένετο τυχὸν ἔνοχος πράξεως ποταπῆς· καὶ ἐὰν δὲ ἡ φιλοδοξία, ἡ κενοδοξία ἢ σφοδρὰ ἀγανάκτησις ὤθησαν αὐτὸν εἰς διάπραξιν ἔργου ἐπισύροντος τὴν ποινὴν τοῦ νόμου, ἀλλ' ὅμως ἡ ψυχολογικὴ ἐκτίμησις τῶν πραγμάτων δὲν θέλει βεβαίως οὐδὲ ἐνταῦθα ἐπιλησθῇ τῆς ἐλαφρυντικῆς περιπτώσεως, ἥτις ἔγκειται ἐν τῷ γεγονότι, ὅτι δύο ἔξοχα πρόσωπα ἀγωνίζονται κατ' ἀλλήλων οὐχὶ ἐξ ἴσου ἀλλ' ἐν τῇ σχέσει προϊσταμένου πρὸς κατώτερον.

Εἰσέτι ἀγνοοῦμεν, ἐὰν ὑπάρχωσι καὶ ἄλλοι λόγοι οἱ ἐπαγαγόντες τὴν σύλληψιν τοῦ Ἄρνιμ· κινδυνεύομεν νὰ παραδεχθῶμεν τοῦτο, διότι ἄλλως εἶναι ἀνεξήγητος ὁ αὐστηρὸς κατ' ἐκείνου τρόπος τῶν ἀρχῶν· τοῦτο θέλουσι διευκρινίσει αἱ προσεχεῖς ἡμέραι, καθότι εἶναι ὅλως ἀσυγχώρετον τὸ νὰ καταστρέψῃ τις τὸν ἐναντίον ἄνευ οὐδενὸς σπουδαίου λόγου, καὶ ταῦτα ἐνεργῶν διὰ τρόπου τοσούτον σκανδαλώδους, οἷα ἐστὶν ἡ σύλληψις τοῦ Ἄρνιμ.

ΑΓΓΛΙΑ.

Ο ΛΟΡΔΟΣ ΝΟΡΘΟΥΜΒΕΡΛΑΝΔΟΣ ΠΡΟΣΗΛΥΤΟΣ.

Ὁ ἐκ Λονδίνου ἀνταποκριτὴς τῆς «Βελγικῆς Ἀνεξαρτησίας» ἐπιστέλλει πρὸς τὴν ἐφημερίδα ταύτην τὰ ἑπόμενα περὶ τοῦ διαθρυληθέντος πολυκρότου προσηλυτισμοῦ τοῦ δουκὸς Νορθουμβερλάνδου.

Μεγάλως ἐταράχθησαν οὐ μόνον ἐν τῇ τάξει τῶν εὐγενῶν, ἀλλὰ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Μεγάλῃ Βρετανίᾳ, ὅτε ὁ «Ἡμερήσιος Τηλέγραφος» ἀνήγγειλεν ὅτι ὁ δοὺξ Νορθουμβερλάνδος θείᾳ χάριτι συσχεθεὶς ἐξώμοσε τὸν προτεσταντισμὸν ὅπως ἀσπάσηται τὴν καθολικήν, ἀποστολικὴν καὶ ῥωμαϊκὴν πίστιν. Οὐδὲν ἔλειπεν· ἔλαβον πληροφορίας, εἶχον ἀκριβεστάτας λεπτομερείας· τὸν νεοφώτιστον ἐδέξατο ὁ ἐπίσκοπος Βεβερλέϋ, καὶ εἰς τὰς τελευταίας εἰδήσεις προσετίθετο ὅτι ἐγένοντο ἀνθ' ἑνὸς δύο προσηλυτισμοί, διότι ἡ δούκισσα Νορθουμβερλάνδου ἐμιμήθη τὸ παράδειγμα τοῦ συζύγου αὐτῆς εἰσελθοῦσα καὶ αὐτὴ εἰς τὸν περίβολον τῆς καθολικῆς, ἀποστολικῆς καὶ ῥωμαϊκῆς ἐκκλησίας.

Δὲν ἀριθμῶ δὲ ἄνευ λόγου δὶς ἤδη τὰ τρία ἐπίθετα ἅπερ προσδιορίζουσι τὴν θρησκείαν ἧς ἀρχηγός ἐστιν ὁ πάπας. Διότι βεβαίως ἐγένετο σύγχυσις τῆς ῥωμαϊκῆς θρησκείας μετὰ τῆς καθολικοαποστολικῆς, ἥτις ἐθεμελιώθη παρὰ τοῦ Σκώτου Ἐδουάρδου Ἴρβιγγος καὶ εἰς ἣν πράγματι ὑπάγονται ὅ τε δοὺξ καὶ ἡ δούκισσα Νορθουμβερλάνδου.

Τὸ θρήσκευμα τοῦτο τῶν *Ἰρβιγγιανῶν* κατέχει τὸν μέσον ὅρον μεταξὺ τῆς ἀγγλικῆς καὶ τῆς ῥωμαϊκῆς ἐκκλησίας. Εἶναι εἶδος ἐκλεκτισμοῦ ἐξ ἑκάστης αὐτῶν λαμβάνων ἀσκήσεις καὶ δόγματα, καὶ ἀξιοσημείωτος πρὸ πάντων διὰ τὴν λαμπρότητα τῶν τελετῶν αὐτοῦ καὶ τὴν πομπὴν τῆς λατρείας του. Ἐν Λονδίνῳ ἑπτὰ ὑπάρχουσι καθολικοαποστολικαὶ ἐκκλησίαι, πᾶσαι δὲ ἀναπτύσσουσι μεγαλοπρέπειαν ἐκπληκτικὴν ἐν ταῖς λιτανείαις, ταῖς ἱεροτελεστίαις, τοῖς χοροῖς καὶ τῇ μουσικῇ αὐτῶν. Τὸ θρήσκευμα τοῦτο θεωρεῖται διὰ τὸν ἀγγλικανισμὸν ὡς κινδυνωδέστερον τῆς ῥωμαϊκῆς ἐκκλησίας, διότι τὰ θεάματα αὐτοῦ ἐμποιοῦσιν ἐντύπωσιν εἰς τὰς ἀσθενεῖς, νευρικὰς καὶ καλλιτεχνικὰς φύσεις αἵτινες ἀρέσκονται εἰς λαμπρὰς τυπικότητας.

Θεωρεῖται ὡς ὅδευσις πρὸς τὴν καθολικὴν ῥωμαϊκὴν θρησκείαν, καὶ ἴσως οὐχὶ ἀδίκως, ἀλλ' ὁ ἀριθμὸς τῶν προσηλύτων αὐτοῦ δὲν εἶναι μέγας καὶ δὲν εἶναι εἰσέτι τοῦτο τὸ θρήσκευμα ὅπερ θέλει ἐκθρονίσει τὴν ἀγγλικανικὴν θρησκείαν καὶ περιστήσει εἰς κίνδυνον τὸν προτεσταντισμόν.

Ἐκ τῶν ἑπτὰ εἰρημένων ἐκκλησιῶν, ἡ ὡραιοτάτη καὶ πλουσιωτάτη εἶναι ἡ κειμένη ἐπὶ τοῦ Gordon Square. Ἀμφιβάλλω ὅμως ἂν οἱ ὁδηγοὶ τοῦ Λονδίνου ἀναφέρωσι τὸ ἀξιοσημείωτον τοῦτο μνημεῖον τῆς νεωτέρας τέχνης. Ἐσωτερικῶς τε καὶ ἐξωτερικῶς ἡ ἐκκλησία αὕτη εἶναι ἀξιοθέατος διὰ τὴν ὡραιότητα τῶν κοσμημάτων αὐτῆς. Καὶ μόνον βλέπων τις αὐτήν, μαντεύει ὅτι δὲν εἶναι ναὸς προτεσταντικός.

Μετὰ τὸ σκάνδαλον τοῦ προσηλυτισμοῦ τοῦ λόρδου Ῥιπὼν ἔπρεπε φυσικώτατα νὰ παραγάγῃ κεραυνοβόλον ἐντύπωσιν ἡ εἴδησις περὶ ἐξωμόσεως τοῦ δουκὸς Νορθουμβερλάνδου. Τὸ πρόσωπον τοῦτο δὲν εἶναι ἐπὶ τέλους εἰμὴ κτηματίας ὑπέρπλουτος ἔχων εἰς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ εἰκοσιτρία μεγάλα εἰσοδήματα καὶ κεκτημένος ἡμίσειαν δωδεκάδα μεγάρων. Ἀλλὰ μεθ' ὅσα καὶ ἂν λέγωσι περὶ τῆς ἰσότητος τῶν ἀνθρώπων, τὸ παράδειγμα τῶν μεγάλων εἶναι πάντοτε ὀλέθριον, καὶ οἱ πολλοὶ τῶν θνητῶν ταράσσονται μεγάλως βλέποντες τοὺς ὡς ἐκ τῆς θέσεως αὐτῶν κατέχοντας τὴν ὑψίστην περιωπὴν ἐν τῇ κοινωνίᾳ, τοὺς ἐγγύτερον τοῦ θρόνου ὄντας, τοὺς ἰσχυροτάτους καὶ εὐγενεστάτους λαμβάνοντας ἀπόφασιν, προβαίνοντας εἰς πρᾶξιν ἥτις αἴφνης χωρίζει αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ λαοῦ.

Ὁ δοὺξ Νορθουμβερλάνδος δὲν εἶναι πλέον νέος· ἄγει τὸ 64 ἔτος αὐτοῦ· ἴσως παρεσύρετο, ὡς τοῦτο πάσχουσιν ἐνίοτε οἱ ἐνήλικες, ὅπως προσηλυτισθῇ εἰς τὴν καθολικὴν πίστιν, ἀλλὰ τὸ ἀληθὲς εἶναι ὅτι οὐδὲν τοιοῦτο συνέβη. Ἡ ἀρίστη ἀπόδειξις ἣν δύναταί τις περὶ τούτου νὰ δώσῃ εἶναι ὅτι ἔγραψεν ἐπιστολὴν εἰς τὰς ἐφημερίδας ὅπως διαψεύσῃ τὴν πανταχοῦ σπερμολογηθεῖσαν εἴδησιν. Ἀποκαλεῖ δὲ αὐτὴν συκοφαντίαν πάσης ὑποστάσεως ἀμοιροῦσαν.

Προφανῶς ὀλίγον σημαίνει ἂν μέγας τις ἄρχων ἦναι καθολικὸς ἢ διαμαρτυρόμενος, ἢ καὶ ἂν ἔτι οὐδέτερον τούτων ἦναι καὶ πρεσβεύῃ δόγμα μικτὸν πρό τινων μόνον ἐτῶν ἐπινοηθέν. Ἀλλ' ἀφοῦ εἴδεν ἐλευθερόφρονα ὅστις ὑψηλὰ ἐξεπλήρωσε καθήκοντα ἀσπαζόμενος τὴν ῥωμαϊκὴν πίστιν, σκληρὸν ἤθελεν εἶσθαι διὰ τὴν ἀριστοκρατίαν ἂν ἔβλεπε υἱὸν τοῦ γηραιοῦ οἴκου τῶν Περσῦ διδόντα τὸ θέαμα νέου προσηλυτισμοῦ. Τότε ἀληθῶς θὰ ἐλέγομεν ὅτι ὁ παπισμὸς ὡς ὁ Ταρκουΐνος θηρεύει τὰς ὑψηλοτέρας κεφαλάς. Ἀλλ' ὡς ἔλεγε πρό τινων ἡμερῶν ὁ κ. Γλάδστων περὶ τοῦ τελετουργικοῦ· «τὸ ἐκρωμαΐσαι τὴν ἀγγλικανικὴν ἐκκλησίαν εἶναι χίμαιρα ὀνειροπόλου· οὐδεὶς δύναται νὰ προσηλυτισθῇ εἰς αὐτὴν χωρὶς ν' ἀπαρνηθῇ τὴν ἠθικὴν καὶ διανοητικὴν αὐτοῦ ἐλευθερίαν, χωρὶς νὰ θέσῃ τὴν χρηστότητα αὐτοῦ ὡς πολίτου καὶ τὸ καθῆκον του εἰς τὴν διάκρισιν ἄλλου.

ΙΤΑΛΙΑ.

Ο ΘΙΕΡΣΟΣ ΕΝ ΙΤΑΛΙΑι. ΚΑΠΟΥΤΣΙΝΟΙ ΤΥΜΒΩΡΥΧΟΙ.

Ἀναγινώσκομεν ἐν τῷ «Ταχυδρόμῳ τῶν Μεδιολάνων» τῆς 23)5 ὀκτωβρίου.

Χθὲς κατὰ τὴν πρώτην ὥραν μετὰ μεσημβρίαν, τὰ μέλη τῆς γαλλικῆς ἀποικίας μετὰ τοῦ ἀξιοτίμου αὐτῶν προέδρου κ. Γκερὲν μετέβησαν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Καβοὺρ ὅπως προσενέγκωσι τὰ σεβάσματα αὐτῶν τῷ κ. Θιέρς. Ὁ πρώην πρόεδρος τῆς δημοκρατίας ὑπεδέξατο αὐτοὺς ὀρθὸς ἐντὸς μικρᾶς αἰθούσης. Ἔφερε δὲ ἐνδυμασίαν φαιὰν καὶ ἐφαίνετο ὑγιὴς καὶ εὔθυμος.

Ὁ κ. Γκερέν, συγκεκινημένῃ τῇ φωνῇ, ἀπηύθυνε τῷ Θιέρς, ἐν ὀνόματι τῶν παρόντων μελῶν τῆς ἀποικίας, λόγον ἐν ᾧ ἀνέμνησε τὰς παρὰ τοῦ κ. Θιέρς ἀπονεμηθείσας τῇ Γαλλίᾳ ἐκδουλεύσεις, καὶ παρεκάλεσεν αὐτὸν νὰ δεχθῇ τὴν ἔκφρασιν τῆς εὐγνωμοσύνης καὶ τῆς ἀφοσιώσεως τῶν ἐν Μεδιολάνοις διαμενόντων Γάλλων.

Ὁ Θιέρς, ὅστις εἰς διάφορα μέρη τοῦ λόγου τούτου ἐποιήσατο νεύματα δηλοῦντα ἐπιδοκιμασίαν καὶ εὐχαρίστησιν, ἔλαβε κατόπιν τὸν λόγον, καί, δι' ὕφους οἰκείου, μετὰ φωνῆς ὀλίγον ταπεινῆς ἀλλὰ καθαρᾶς καὶ εὐκρινοῦς ἤρξατο ὁμιλῶν περὶ τῶν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη συμβάντων καὶ τῆς καταστάσεως τῶν γαλλικῶν πραγμάτων.

«Γινώσκετε, εἶπεν, ὅτι ἤμην ἐναντίος τοῦ πολέμου τοῦ 1870. Δυστυχῶς δὲν εἶχον τὴν ἐπιῤῥοὴν ἐπὶ τῆς αὐτοκρατορίας, καὶ ἡ φωνή μου δὲν ἠκούσθη. Γινώσκετε τίνι τρόπῳ διεξήχθησαν τὰ πράγματα ἐπὶ τοῦ πολέμου τούτου, ἀλλὰ δὲν ἔπταιεν ὁ στρατός, σᾶς βεβαιῶ. Ὁ γαλλικὸς στρατὸς ἔχει πάντοτε τὰς μεγάλας ἀρετὰς δι' ὧν τοσαύτην ἐκτήσατο δόξαν· ἀλλὰ δὲν ἤμεθα ἕτοιμοι.

»Εἰς τὴν ἐξουσίαν ἐλθὼν ἔσπευσα νὰ συνομολογήσω τὴν εἰρήνην, ἥτις ἦτον ἀπαραίτητος· ἔπειτα ἔπρεπε ν' ἀποκαταστήσω τὴν τάξιν ἐν Παρισίοις. Ὑπῆρχον ἐκεῖ 300,000 τρελλοί, δηλαδὴ ὄχι πάντες τρελλοί, ὑπῆρχον καὶ κακοῦργοι. Ἔπρεπε νὰ περισταλῶσιν· ὑπῆρχον 30,000 ἄτομα δικάσιμα, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον οὐδέποτε ἐφάνη ἐν τῇ ἱστορίᾳ. Ἐκ τῶν εἰς θάνατον καταδικασθέντων μόλις τὸ τέταρτον ὑπέστη τὴν ποινήν· τὰ πάντα ἐγένοντο ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ νόμου· ὁ νόμος ἐτηρήθη ἀπαρεγκλίτως.

»Ἡ μοναρχία τρὶς ἀνετράπη κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦτον. Ἐνόμισα ὅτι ἡ δημοκρατία καθίστατο ἀναπόφευκτος. Ἠθέλησα νὰ καταστήσω δημοκρατίαν συγκεκερασμένην. Ἀλλὰ δὲν ἠθέλησαν· μὲ ἀπεμάκρυναν τῆς ἐξουσίας. Ἠδυνάμην ν' ἀντισταθῶ. Δὲν ἔλειπον ἄνθρωποι συμβουλεύοντές με τὴν ἀντίστασιν· ἴσως δὲ θὰ ἐνίκων. Ἀλλὰ μολονότι κατεπολεμήθην μόνον ὑπὸ ὀκτὼ ἢ ἐννέα ψήφων τῆς πλειονοψηφίας, δὲν ἐδέχθην τὰς συμβουλὰς ταύτας. Ὑπήκουσα πιστῶς εἰς τὰ καθήκοντά μου καὶ εἰς τὴν κοινοβουλευτικὴν ἀρχήν. Ἂν ἡ συνταγματικὴ μοναρχία ἦτο δυνατὸν νὰ γείνῃ, θὰ ἐδεχόμην αὐτὴν εὐχαρίστως· ἀλλὰ θὰ ἐπεθύμουν ἀληθῆ συνταγματικὴν μοναρχίαν ὡς ἐν Ἀγγλίᾳ. Κατὰ δυστυχίαν οἱ ἡμέτεροι πρίγκηπες οὐδέποτε ἠθέλησαν νὰ ἦναι ἀληθεῖς κοινοβουλευτικοὶ μονάρχαι· ἠθέλησαν πάντοτε νὰ κυβερνῶσιν. Οὕτως ἔπραττεν ὁ Λουδοβῖκος Φίλιππος...

»Λέγουσιν ὅτι αἱ κυβερνήσεις τῆς Εὐρώπης δὲν θέλουσι δημοκρατίαν ἐν Γαλλίᾳ. Ζῶ ἀπὸ τεσσαράκοντα ἐτῶν μετὰ τῆς Εὐρώπης· γνωρίζω πάντας τοὺς ἡγεμόνας τῆς Εὐρώπης, καὶ βεβαιῶ ὑμᾶς ὅτι τὸ εἶδος τῆς ἡμετέρας κυβερνήσεως εἶναι ἀδιάφορον τῇ διπλωματίᾳ.

»Ἀρκεῖ νὰ ὑπάρχῃ κυβέρνησις τακτική, νόμιμος, λογική. Τοιαύτη ὤφειλε νὰ ἦναι ἡ δημοκρατία. Θέλομεν δημοκρατίαν συγκεκερασμένην, αὐστηράν. Εἰδεμὴ θὰ ἔχωμεν τὴν ἀναρχίαν.

Κ. Γκερέν. Νομίζετε πιθανὴν τὴν διάλυσιν τῆς συνελεύσεως;

Κ. Θιέρς μειδιῶν.

»Ὤ! ἡ συνέλευσις θ' ἀντισταθῇ. Οὐδεὶς ἀγαπᾷ ν' ἀποθάνῃ. Ἀλλὰ θὰ ἔλθωμεν εἰς τὴν διάλυσιν. Σήμερον ἡ δεξιὰ ἀποτελεῖ τὸ ἥμισυ τῆς συνελεύσεως. Ἔχομεν ἴσως 150 ἀντιπροσώπους οἵτινες δὲν ἀντιπροσωπεύουσι πλείονας τοῦ 1,500,000 ἐκλογεῖς. Τοῦτο προέρχεται ἐκ τῆς συγχύσεως ἐν ᾗ ἠναγκάσθημεν νὰ προβῶμεν εἰς τὰς ἐκλογάς. Ὑπάρχουσιν ἀγαθοὶ ἄνθρωποι ἐν τῇ δεξιᾷ, ἀλλά.....

(Ἐνταῦθα ὁ κ. Θιέρς ἐκίνησε τὴν χεῖρα πρὸς τὸ μέτωπον ἐκφραστικῶς).

Ὁ κ. Γκερέν· Τὸ νομίζω ἐπίσης. Θὰ ἔχωμεν πολυαριθμοτέρους βοναπαρτιστάς, ἀλλ' οὐχὶ πολλούς, μίαν πεντηκοντάδα ἴσως.

Κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην, εἷς τῶν παρόντων Γάλλων ἐποιήσατο τὴν παρατήρησιν ὅτι ὁ κ. Θιέρς ἦτο προβεβηκὼς τὴν ἡλικίαν καὶ ἴσως ἐκουράσθη μένων ὀρθός. «Ὤ! ὄχι, ἀπεκρίνατο ὁ κ. Θιέρς, μάθετε ὅτι συνηθίζω νὰ μένω ὀρθὸς ἓξ ὥρας καθ' ἑκάστην.

Ὁ κ. Θιέρς παρῄνεσε τοὺς ὁμοεθνεῖς αὐτοῦ νὰ δεικνύωνται ἀείποτε ἀντάξιοι τῆς Γαλλίας. «Γνωρίζω, εἶπεν, ὅτι ἡ γαλλικὴ ἀποικία τῶν Μεδιολάνων τιμᾷ ἑαυτὴν καθὼς καὶ ἡ τοῦ Τουρίνου». Κατόπιν δὲ ᾐτήσατο συγγνώμην, διότι ὑπεδέχετο αὐτοὺς ἐν ὁδοιπορικῇ στολῇ. «Διῆλθον, εἶπε, τὴν πρωΐαν, βλέπων τὰ ὡραῖα πράγματα τῶν Μεδιολάνων, καὶ τὰ ὡραῖα εἶναι πολυάριθμα ἐνταῦθα. Ἤμην λοιπὸν πολὺ ἀπησχολημένος».

Τελευταῖον ὁ κ. Θιέρς ἐζήτησε πληροφορίας τινὰς περὶ τῆς βομβυκοτροφίας, καὶ ἡ συνέντευξις ἐπερατώθη διὰ τῆς κραυγῆς «ζήτω ὁ κ. Θιέρς!» ἣν ἀνεφώνησαν πάντα τὰ μέλη τῆς ἀποικίας.

Ἀναγινώσκομεν ἐν τῇ «Γαλλοϊταλικῇ» ἀνταποκρίσει.

Ἐσχάτως συνελήφθησαν ἐν Σικελίᾳ, ἐν τῇ μικρᾷ πόλει Barcellona Pozzodi Gotto, τρεῖς καπουτσῖνοι ἐπιτετραμμένοι τὴν φύλαξιν τοῦ νεκροταφείου καὶ ἀποδειχθέντες ἔνοχοι τῆς βδελυρωτάτης βεβηλώσεως.

Ἡ ἀπαίσιος αὕτη τριανδρία νύκτωρ εἰς τὰ μνήματα καταβαίνουσα, ἐξέθαπτε τὰ πτώματα, καὶ ἀφοῦ ἀπεγύμνου αὐτά, μετεκόμιζε τὰ σκῦλα καὶ αὐτὰ ἔτι τὰ φέρετρα εἰς κελλίον τοῦ μοναστηρίου, ἔνθα τὰ φέρετρα μετεσχηματίζοντο εἰς τραπέζας καὶ ἐπωλοῦντο μετὰ πάντων τῶν λοιπῶν διὰ μέσου δευτερευόντων πρακτόρων.

Τὸ ἀποτρόπαιον τοῦτο ἐμπόριον ἐνηργεῖτο ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν καὶ πιθανῶς ἤθελε διαρκεῖ εἰσέτι, ἂν εἷς πρώην καραβινοφόρος, οὗ ἀπέθανεν ἡ σύζυγος καὶ ὅστις ἔθαψεν αὐτὴν μετ' ἐσθῆτος μεταξίνης, δὲν ἐνόμιζεν ὅτι ἀνεγνώρισε τὴν ἐσθῆτα ταύτην φερομένην ὑπὸ ἐγχωρίου γυναικὸς καὶ δὲν κατώρθωνε νὰ μάθῃ ὅτι ἠγοράσθη ἀπὸ τῶν ἐν λόγῳ μοναχῶν. Ὁ καραβινοφόρος εἰδοποίησε περὶ τοῦ πράγματος τὸν ἀστυνόμον, ὅστις τῇ 9 τρέχοντος, μετέβη εἰς τὸ μοναστήριον μετ' ἀποσπάσματος καραβινοφόρων, καὶ οὐ μαντεύεται ἡ ἀγανάκτησις, ὅτε φθάσας εἰς ἓν τῶν κελλίων εὗρεθη πρὸ φερέτρων ἡμιθραύστων καὶ παντοειδῶν ἀντικειμένων, ἤτοι ἐνταφίων, ἐσθήτων, κλπ.

Ἐν ἑτέρῳ δὲ κελλίῳ ἀνευρέθησαν εἴκοσι περίπου ζεύγη σανδαλίων παντὸς μεγέθους καὶ 10 χιλιόγραμμα γυναικείων μαλλίων.

Οὕτως ἐπ' αὐτοφώρῳ συλληφθέντες, οἱ μοναχοὶ δὲν ἐτόλμησαν ν' ἀρνηθῶσι καὶ ἀγογγύστως μετήχθησαν εἰς τὸν στρατῶνα τῶν καραβινοφόρων, ἐν μέσῳ τῶν ἀρῶν καὶ ἀπειλῶν τοῦ ἐξαναστάντος λαοῦ.

ΣΕΡΒΙΑ.

Η ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΗΓΕΜΟΝΟΣ. Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ. ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ.

Ἔν τισιν ἐκ Βελιγραδίου ἀνταποκρίσεσιν εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων μεταξὺ ἄλλων ἀναγινώσκομεν καὶ ταῦτα.

Ἡ πρωτεύουσα τῆς Σερβίας μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἐκτάκτου ὑπεδέξατο τὸν ἐκ τῆς μακρᾶς περιοδείας ἐπανελθόντα ἡγεμόνα. Τὸ ἤδη ἀποπερατωθὲν ταξείδιον αὐτοῦ βεβαίως πολλαχῶς θὰ ὠφελήσῃ τὴν χώραν. Αἱ μεγάλαι δυνάμεις φαίνονται οὐ μόνον ἀναγνωρίσασαι τὸ πλῆρες δικαίωμα καὶ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ συνάπτειν ἐμπορικὰς συνθήκας, ἀλλὰ καὶ ζωηρὰς τρέφουσαι συμπαθείας πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ προαγωγὴν τῆς ἡγεμονίας, ὡς τούτου τρανὰ τεκμήρια ἔλαβεν ὁ πρίγκηψ Μιλάνος ἔν τε Παρισίοις καὶ ἐν Τουρίνῳ, ἔνθα ἔλαβε συνέντευξιν μετὰ τοῦ Βίκτορος Ἐμμανουήλ, παρὰ τῷ πρίγκηπι Γόρτσακωφ καὶ τῷ κόμητι Ἀνδράσσυ. Τὸ σπουδαῖον τοῦτο διὰ τὴν Σερβίαν κατόρθωμα οὐδὲν ἄλλο ὑπουργεῖον ἠδύνατο νὰ ἐπιτύχῃ εἰμὴ τὸ τοῦ Μαρίνοβιτς διὰ τῆς εἰρηνικῆς καὶ εἰλικρινοῦς αὐτοῦ ἀπέναντι πασῶν τῶν μεγάλων δυνάμεων πολιτικῆς.

Ὁ ἐν Βελιγραδίῳ γενικὸς πρόξενος τῆς Γαλλίας κ. Δεβαὶν ἐγχειρίζων πρό τινων ἡμερῶν τῷ πρωθυπουργῷ Μαρίνοβιτς τὸ μέγα παράσημον τῆς λεγεῶνος τῆς τιμῆς, διεβεβαίωσεν αὐτὸν ὅτι ἡ ἀπονομὴ τοῦ παρασήμου ἐκείνου εἶναι ἔνδειξις τῆς εὐνοίας ἧς ἀπολαύει ἡ παροῦσα εἰρήνη πολιτικὴ τοῦ ὑπουργείου. Κατ' αὐτὰς ἐγένετο ἱκανὸς λόγος περὶ τροποποιήσεως δῆθεν τοῦ ὑπουργείου, ἀλλ' ὁ πρίγκηψ Μιλάνος διεσκέδασε πάσας τὰς περὶ τούτου φήμας, ἐνδείξας σαφῶς δημοσίᾳ τὴν σταθερὰν αὐτοῦ ἐμπιστοσύνην πρὸς τὸ ὑπουργεῖον Μαρίνοβιτς.

Αἱ ἀρχαὶ συνέλαβον τὰ ἴχνη πολυπλόκου συνωμοσίας σκοπούσης τὴν ἀνατροπὴν τῶν καθεστώτων. Χάριν τῶν δικαστικῶν ἀνακρίσεων τό γε νῦν ἔχον ἀποφεύγω ἵνα ἐκθέσω λεπτομερῶς τὰ κατὰ τὴν καταχθόνιον σκευωρίαν. Ἐν τούτοις εἶναι δυστυχῶς ἀληθὲς ὅτι καθ' ἕκαστον ἕβδομον ἢ ὄγδοον ἔτος ἀναφαίνονται τοσοῦτοι πολιτικοὶ κακοῦργοι ἐν Σερβίᾳ, οἵτινες ἀπὸ τοῦ 1839 διὰ τῶν συνεχῶν ἐπαναστάσεων παρεκώλυσαν τὰ μέγιστα τὴν προαγωγὴν τῆς χώρας.

Σχετικῶς πρὸς ταῦτα ἄλλη νεωτέρα ἀνταπόκρισις λέγει.

Πάνυ δικαίως γράφων ποτὲ περὶ Σερβίας, ἐξεικονίζει τὴν θέσιν τῆς ἐπικρατείας ταύτης ὡς οὐχὶ πολὺ ἀνθοστόλιστον καὶ εὐδαίμονα. Κατὰ τὸ μακρὸν χρονικὸν διάστημα τοῦ ἡγεμόνος, τὸ διαρκέσαν τρεῖς ὁλοκλήρους μῆνας, πολλαὶ ἠγέρθησαν ἐνταῦθα ψυχρότητες καὶ δυσαρέσκειαι, ἃς ἐπτύξησεν ἔτι μᾶλλον τὸ κόμμα τοῦ φυγάδος Καραγεώργεβιτς, τοῦ ἔχοντος ἀξιώσεις ἐπὶ τοῦ θρόνου τῶν Ὀβρένοβιτς. Ὁ ἐξόριστος ἐκεῖνος πρίγκηψ ἔχων ἀσθενέστατον κόμμα ἐντὸς τῆς Σερβίας, προσεταιρίσθη καὶ ὀλιγαρίθμους τινὰς σοσιαλιστὰς δι' ὧν καταδαπανήσας χρήματα ἱκανὰ κατώρθωσε νὰ ἐκδώσῃ σοσιαλιστικάς τινας ἐφημερίδας, οἷαι ὁ «Νέος Χρόνος» ἡ «Ἐργασία» καὶ ἡ «Δημοσία Γνώμη». Καὶ ἡ μὲν αὐθάδεια τῶν φύλλων τούτων βραδύτερον ἐτιμωρήθη, ἀλλ' ὅμως τὰ ὄργανα ἐκεῖνα εἶχον ἤδη ἐπενεργήσει ἀρκούντως ἐπὶ τοῦ πνεύματος τοῦ λαοῦ. Διὸ μεγάλως ἐξεπλάγησαν ὅ τε πρίγκηψ καὶ ὁ Μαρίνοβιτς ἅμα τῇ ἀφίξει αὐτῶν εἰς Βελιγράδιον μαθόντες ὅτι ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς Σερβίας διενεργεῖται συνωμοσία ὑπὲρ τοῦ Πέτρου Καραγεώργεβιτς. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐγένοντο ἤδη ἱκαναὶ συλλήψεις, ἐν μὲν τῇ πόλει Σαβάτς ὁ δικηγόρος Ἰωάννης Μιλισόκοβιτς μετ' ἄλλων πολλῶν ἐν οἷς καὶ τις Δανίλοβιτς, πρώην συντάκτης γελοιογραφικῆς τινος ἐφημερίδος· ἐν δὲ τῇ Σεμενδρίᾳ ἐκρατήθη ὁ ἐφημέριος Παῦλος Θεοδώροβιτς.

ΕΛΒΕΤΙΑ.

ΤΟ ΕΝ ΒΕΡΝΗι ΔΙΕΘΝΕΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ.

Τὸ διεθνὲς ταχυδρομικὸν συνέδριον ἀρξάμενον τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ τὴν 3)15 σεπτεμβρίου, ὡς ἐν καιρῷ ἀνηγγείλαμεν, ἐπεραίωσεν αὐτὰς ἐσχάτως. Περὶ τῶν ἐργασιῶν τούτων ὁ «Οἰκονομολόγος» τῶν Παρισίων δίδωσι πληροφορίας τινὰς αὐθεντικάς, ὡς λέγει, ἰδίως καθόσον ἀφορᾷ τῷ κυριώτερον τῶν συζητηθέντων ζητημάτων, ἤτοι τὸ περὶ τῆς ἀμοιβαίας δωρεὰν μεταφορᾶς μεταξὺ τῶν διαφόρων Κρατῶν, ἐξ ὧν σύγκειται ἡ ταχυδρομικὴ Ἕνωσις. Ἰδοὺ δὲ τὸ κείμενον τῶν ἐν τῷ συνεδρίῳ τούτῳ ἐν εἴδει συνυποσχετικῶν παραδεκτῶν γενομένων διατάξεων.

Ἡ ἐλευθέρα διαμετακόμισις εἶναι ἠγγυημένη καθ' ἅπαν τὸ ἔδαφος τῆς Ἑνώσεως. Ἑπομένως θὰ ὑπάρχῃ πλήρης καὶ ἐντελὴς ἐλευθερία ἀνταλλαγῆς ἐπί τε τῶν ἐσφραγισμένων ἐπιστολῶν καὶ τῶν ἀνοικτῶν ἀλληλογραφιῶν ἃς αἱ διάφοροι ταχυδρομικαὶ διευθύνσεις τῆς Ἑνώσεως θέλουσιν ἀποστέλλει ἢ δέχεσθαι ἀμοιβαίως ὑπὸ διαμετακόμισιν διὰ τῶν μεσολαβουσῶν χωρῶν, κατὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἐμπορίου καὶ τὰ ἔθιμα τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας. Αἱ ἐνσφράγιστοι ἐπιστολαὶ καὶ αἱ ἀνοικταὶ ἀλληλογραφίαι θέλουσι πάντοτε διευθύνεσθαι διὰ τῶν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ταχυδρομικῶν διευθύνσεων ταχυτάτων ὁδῶν. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν διάφοροι ὁδοὶ ἤθελον παρέχει τὴν αὐτὴν ταχύτητα ἡ ἀποστέλλουσα διεύθυνσις θέλει ἐκλέγει οἵαν ἐγκρίνει ὁδόν.

Θέλει δὲ παραχωρεῖσθαι εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ διαμετακομίζοντος ἐδάφους ἀμοιβὴ 2 φρ. κατὰ χιλιόγραμμον ἐπιστολῶν, καὶ 25 ἑκατοστῶν τοῦ φράγκου κατὰ χιλιόγραμμον ἐφημερίδων, ἐντύπων, δειγμάτων πραγματειῶν καὶ ἐμπορικῶν ἐγγράφων, καθαροῦ βάρους, εἴτε ἂν ἡ διαμετακόμισις γίνηται ἐντὸς φακέλλων ἐνσφραγίστων εἴτε ἐντὸς ἀνοικτῶν. Ἡ δαπάνη αὕτη δύναται νὰ φθάσῃ μέχρι 4 φρ. διὰ τὰς ἐπιστολὰς καὶ 50 ἑκατοστὰ τοῦ φράγκου διὰ τὰς ἐφημερίδας κλπ. ὅταν πρόκηται περὶ μιᾶς διαμετακομίσεως ὑπερβαινούσης τὰ 750 χιλιόμετρα ἐντὸς τοῦ ἐδάφους τῆς αὐτῆς διευθύνσεως. Ἐννοεῖται οἴκοθεν ὅτι ἐκεῖ ὅπου, κατ' εἰδικὰς περιπτώσεις, ὑπάρχει ἤδη ἐν τῇ ἐνεστώσῃ τάξει τῶν πραγμάτων τιμὴ ἀμοιβῆς μικροτέρα ἢ μᾶλλον δωρεὰν διαμετακόμισις θέλουσι διατηρηθῇ αἱ ἐπὶ τούτῳ σχετικαὶ συμβάσεις· καθ' ἣν δὲ περίπτωσιν ἡ διαμετακόμισις λάβῃ χώραν διὰ *θαλάσσης* ἐπὶ ἀποστάσεως πλέον τῶν 300 ναυτικῶν μιλίων, ἡ διεύθυνσις ἐκείνη ἥτις ἤθελεν ἀναλάβει τὴν θαλασσίαν ταύτην ὑπηρεσίαν, δικαιοῦται ν' ἀμείβηται διὰ τῶν ἐξόδων τῆς μεταφορᾶς ταύτης.

Τὰ μέλη τῆς ἑνώσεως ὑποχρεοῦνται νὰ ἐλαττώσωσιν ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατὸν τὰ ἔξοδα τῆς θαλασσίας μεταφορᾶς ἥτις ἤθελεν ὑπερβῇ τὰ 300 ναυτικὰ μίλια. Ἐν οὐδεμιᾷ δὲ περιπτώσει τὰ ἔξοδα ταῦτα δύνανται νὰ ὑπερβῶσι τὰ φρ. 6.50 κατὰ χιλιόγραμμον ἐπιστολῶν καὶ 50 ἑκατοστῶν τοῦ φράγκου κατὰ χιλιόγραμμον ἐντύπων καὶ ἄλλων ἀντικειμένων. Οὐδεμία δὲ ἀμοιβὴ καὶ οὐδὲν ἔξοδον θέλουσι χορηγεῖσθαι ἐπὶ τῶν ταχυδρομικῶν ὁδῶν, καθὰς οὐδὲν χορηγεῖται νῦν.

Τὸ βάρος τῶν διαμετακομιζομένων ἀνταποκρίσεων, εἴτε ἐν ἐσφραγισμένοις φακέλλοις, εἴτε ἐν μὴ ἐσφραγισμένοις θέλει ἐξακριβοῦσθαι δι' ἕνα μῆνα οὗτινος ἡ ἐκλογὴ γενήσεται ἀπὸ κοινοῦ μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων διευθύνσεων. Θέλει δὲ χρησιμεύσει ὡς βάσις ἐπὶ τῶν ἀκολούθων λογαριασμῶν μέχρι τῆς ἀναθεωρήσεως.

Ἡ ἀναθεώρησις δύναται νὰ ζητηθῇ ὑπό τινος οἱουδήποτε τῶν ἐνδιαφερομένων διευθύνσεων. 1ον Ἐν περιπτώσει σπουδαίας τροποποιήσεως ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν ἀνταποκρίσεων. 2ον Εἰς τὸ τέλος ὁλοκλήρου τοῦ ἔτους μετὰ τὸν μῆνα τῆς ἐξακριβώσεως.

Τὰ γενικὰ τέλη τῆς ταχυδρομικῆς ἑνώσεως ὁρίζονται εἰς 25 ἑκατοστὰ δι' ἁπλῆν ἐπιστολὴν καὶ εἰς 7 ἑκατοστὰ δι' ἁπλῆν ἀποστολὴν ἐντύπων, δειγμάτων κλ. Ἐν τούτοις πᾶσα διεύθυνσις δύναται, ἐντός τινων ὁρίων, νὰ συναρμόσῃ τὰ τέλη ταῦτα κατὰ τὸ ἰδιαίτερον αὐτῆς νόμισμα. Τὸ συνέδριον παρεδέξατο, κατ' ἀρχήν, ὅτι ἑκάστη διεύθυνσις θέλει διατηρήσει τὰ ὑπ' αὐτῆς εἰσπραττόμενα τέλη.

Τέλος ἐν τῇ ἕκτῃ αὐτῆς συνεδριάσει, τὸ ταχυδρομικὸν συνέδριον τῆς Βέρνης ἀπεφάσισε τὴν σύστασιν διεθνοῦς τινος γραφείου προωρισμένου ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς κεντρικὸν ὄργανον τῶν διευθύνσεων τῆς ταχυδρομικῆς ἑνώσεως, ὡς ὑπάρχει τοιοῦτον διὰ τοὺς τηλεγράφους. Ἡ ἕνωσις θέλει συγκροτεῖ κατὰ τριετίαν συνεδρίασιν ὅπως συζητῇ τὰ γενικῶς ἐνδιαφέροντα ζητήματα. Ἡ προσεχὴς συνεδρίασις γενήσεται ἐν Παρισίοις, τῷ 1877.

Οἱ πληρεξούσιοι τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας ἀπέσχον σχεδὸν ὁλοσχερῶς καίτοι παρευρεθέντες ἐν πάσαις ταῖς συνεδριάσεσιν.

ΝΟΤΙΟΣ ΑΜΕΡΙΚΗ.

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΒΟΥΕΝΟΣ ΑΙΡΕΣ.

Περὶ τῆς νεωτάτης πολιτικῆς στάσεως ἐν Βουένος Ἄϊρες ὑπὸ ἡμερομηνίαν 5 ὀκτωβρίου ἐπέμφθη ἐκ Ῥίο-Ἰανείρου εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῶν Συζητήσεων» τὸ ἑπόμενον τηλεγράφημα.

Ἡ ἀγγελία περὶ τῆς ἐπαναστάσεως ἐν Βουένος Ἄϊρες βεβαιοῦται. Αἱ νεώτεραι εἰδήσεις παριστῶσι τὰ πράγματα ὡς λίαν σπουδαῖα. Ἀρχηγὸς τῆς ἐπαναστάσεως ἐγένετο τρώοντι ὁ στρατηγὸς Μίτρε. Ὁ ἐν Γελλυόδη σταθμεύων στόλος συνετάχθη τοῖς ἀντάρταις, οἵτινες συγκεντροῦνται ἐν Χιβιλκοᾶ καὶ Σὰν-Μαρτίν. Ἡ κυβέρνησις ἅμα λαβοῦσα γνῶσιν τῆς στάσεως ἐκήρυξεν εἰς κατάστασιν πολιορκίας τὰς ἐπαρχίας Βουένος Ἄϊρες, Ῥιόγα, Ἔντρε-Ῥίος, Σάντα Φὲ καὶ Κορρόντες. Ἡ Βουλὴ ἀμέσως διέκοψε τὰς ἐργασίας, ἡ δὲ ἐθνοφρουρὰ ἐκλήθη εἰς τὰς τάξεις. Τὰ κυβερνητικὰ στρατεύματα συνεκεντρώθησαν ἐν ταχυτάτῃ βίᾳ ἐν Βελγράνῳ ὑπὸ τοὺς στρατηγοὺς Ῥίβας καὶ Ἀρεδόνδον. Ἤδη τὴν 1 ὀκτωβρίου ἐγένετο ἡ πρώτη συμπλοκή, ἐν ᾗ ὑπεχώρησαν οἱ ἀντάρται, ἀπολέσαντες καὶ τὸν στρατηγὸν Ζνόβσκη. Ἐν τούτοις μεθ' ὅλην τὴν πρώτην ἐπιτυχίαν τοῦ κυβερνητικοῦ στρατοῦ ἡ ἐπανάστασις λαμβάνει χαρακτῆρα ἐπικίνδυνον. Ἐν Βουένος Ἄϊρες ἐπικρατεῖ φόβος πανικός· πλεῖστα στρατιωτικὰ σώματα ἐλαύνουσι κατὰ τῆς πρωτευούσης, ἥτις ἴσως δὲν θέλει δυνηθῇ ν' ἀντιστῇ ἐπὶ μακρόν. Ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς στάσεως ὁ Μίτρε ἔπεμψε πρὸς τὸν πρόεδρον τὴν παραίτησιν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ στρατηγοῦ. Ὁ πρόεδρος ἀνέθηκε τὴν ἀρχιστρατηγίαν τοῦ στρατοῦ τῷ ἀντιπροέδρῳ τῆς δημοκρατίας Ἀλσίνα. Ἡ θέσις τῆς κυβερνήσεως εἶναι δεινή· τὸ ἐμπόριον πάσχει, εἰς τὰς ληξιπροθέσμους συναλλαγματικὰς ἐδόθη νέα προθεσμία, τὰ δὲ ἐμπορικὰ καταστήματα καὶ τὰ τελωνεῖα ἐκλείσθησαν. Τὸ σύνταγμα τοῦ Κόγχα ἐπαναστὰν ηὐτομόλησε πρὸς τοὺς ἀντάρτας. Καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς ἀγυιαῖς τῆς πρωτευούσης ἐγένοντο ταραχαί, λήξασαι διὰ τῆς συλλήψεως πολλῶν διακεκριμένων προσώπων. Οἱ ἀλλοδαποὶ φοβούμενοι μὴ καὶ οὗτοι συμπεριληφθῶσιν ἐν ταῖς τάξεσι τῶν κυβερνητικῶν στρατῶν προσφεύγουσιν εἰς τὰ προξενεῖα.—Κατ' ἄλλο δὲ νεώτερον τηλεγράφημα ἀνέστη καὶ ἅπασα ἡ ἐπαρχία Ἔντρε-Ῥίος· ὁ Λοπὲζ Ζορδὰν ἀναλαβὼν τὴν ἀρχηγίαν ἐλαύνει μετὰ τοῦ στρατοῦ ὅπως συγκεντρωθῇ μετὰ τῶν ἀνταρτῶν. Ἡ κυβέρνησις καταναγκάζει πάντα στρατεύσιμον ἵνα καταταχθῇ εἰς τὸν στρατόν. Ἡ σύνοδος ἀπέκλεισεν ἀπὸ τῆς ὁμοσπονδίας τὴν Γελλυόδην καὶ τὴν Ἀλιζάλδες· μέγας ἀριθμὸς οἰκογενειῶν ἀπέρχεται διὰ τῶν ἀποπλεόντων ἀτμοπλοίων· πάντα τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα ἀποπλέουσιν ὑπὸ τὴν συνοδείαν τῶν πολεμικῶν πλοίων τῆς ἰδίας ἑκάστου ἐθνικότητος.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἡ Α. Ὑψ. ὁ αὐτοκρατορικὸς πρίγκηψ Γιουσοὺφ Ἰζζεδδὶν ἐφένδης, μεταβὰς τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα εἰς Τοπχανὲ μετὰ τοῦ καϊμακάμη τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν Ἀβδ'-οὒλ-Κερὶμ-πασσᾶ ἐπεσκέψατο τὰ κανονιοχυτήρια καὶ ἐξέφρασε τὴν ὑψηλὴν αὐτοῦ εὐαρέσκειαν τοῖς διευθύνουσιν αὐτά.

Δι' ἐγκυκλίου διακοινώσεως τῆς Α. Ε. τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν Ἀαριφὴ πασσᾶ, εἰδοποιήθησαν αἱ ξέναι πρεσβεῖαι περὶ τοῦ ὅτι ἡ Ὑψηλὴ Πύλη θέλουσα νὰ διευκολύνῃ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν δημητριακῶν εἰς τὸ σαντζάκιον Δράμας (ἐν τῷ νομῷ Θεσσαλονίκης) ἐχορήγησε τελωνειακὴν ἀσυδοσίαν ἐπ' αὐτῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ ἔνθα ἡ συγκομιδὴ δὲν ἐπήρκει εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων.

Κατὰ πληροφορίας τῆς «Τουρκίας» ἐκ πηγῶν ἀξιοπίστων πάντῃ ἀνυπόστατος εἶναι ἡ εἴδησις ἣν ἐκ τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος ἐλάβομεν, καὶ καθ' ἣν τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν ἦτον εἰς διαπραγματεύσεις περὶ ἀγορᾶς τυφεκίων πρὸς χρῆσιν τοῦ ἱππικοῦ.

Ἀναγινώσκομεν ἐν τῇ «Τουρκίᾳ».

Πρό τινος, ἡ ἀστυνομία συνέλαβε συμμορίαν κιβδηλοποιῶν Σικελῶν κατὰ τὸ πλεῖστον, οἵτινες ἤρχοντο ἐξ Αἰγύπτου ἔνθα φαίνεται ὅτι ἐπιτυχῶς εἰργάσθησαν καὶ ἤθελον νὰ ἐγκατασταθῶσιν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει ὅπως ἐξακολουθήσωσι τὴν κακοῦργον αὐτῶν βιομηχανίαν.

Τὸ ἐν Πέρᾳ πλημμελειοδικεῖον προεδρευόμενον ὑπὸ τοῦ Περτὲβ ἐφένδη ἐπελήφθη τῆς δικαστικῆς ἀνακρίσεως καὶ διὰ τῶν δραστηρίων αὐτοῦ προσπαθειῶν καὶ τοῦ ἀκαμάτου ζήλου αὐτοῦ, κατώρθωσεν οὐ μόνον ν' ἀποσπάσῃ παρὰ τῶν ἐνόχων λεπτομερεῖς καταθέσεις ἀλλὰ καὶ τὴν δικαιοσύνην νὰ θέσῃ ἐπὶ τὰ ἴχνη πάντων τῶν εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ἐνεχομένων. Σημαντικὸν ποσὸν κιβδήλων νομισμάτων, μεδζιτιέδων καὶ πενταφράγκων εὑρέθη ἐν οἰκίᾳ τοῦ Παγκαλτίου ἥτις ἐχρησίμευεν αὐτοῖς ἀντὶ ἐργαστηρίου. Κατεσχέθησαν δὲ τό τε ὑλικὸν καὶ τὰ ἐργαλεῖα ὧν ἐποιοῦντο χρῆσιν.

Ἡ δὲ ἱκανότης τοῦ ἐν Πέρᾳ δικαστηρίου εἶναι τοσούτῳ μείζων, καθ' ὅσον ἡ συμμορία αὕτη ἐπὶ μακρὸν ἠδύνατο νὰ διαφεύγῃ τὰς ἀναζητήσεις τῆς ἐξουσίας καὶ νὰ διασπείρῃ εἰς τὸ δημόσιον σωρείαν κιβδήλων νομισμάτων ἐντελῶν τὴν κατασκευήν.

Ἐν τῷ προχθεσινῷ αὐτοῦ φύλλῳ τὸ «Μεδενιέτ» ἀγγέλλει ὅτι κατ' ἀπόφασιν τοῦ γραφείου τοῦ τύπου ἀπαγορεύεται ἡ πώλησις αὐτοῦ εἰς τὰς ὁδοὺς ἐπὶ πεντεκαίδεκα ἡμέρας. Ἡ δὲ διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος ταύτης, ὅπως ἀποζημιωθῇ διὰ τὴν διακοπὴν ταύτην τῆς πωλήσεως, ἐδιπλασίασε τὴν τιμὴν ἑκάστου ἀριθμοῦ, μέχρις οὗ παρέλθῃ τὸ δεκαπενθήμερον.

Καθ' ἃ ἀναφέρει ἡ «Τουρκία», πρόκειται νὰ ὁρισθῶσιν ὅσον οὔπω τὰ μεταξὺ Κροατίας καὶ Βοσνίας σύνορα, ἅτινα ἐνιαχοῦ δὲν εἶναι καλῶς ὡρισμένα. Πρὸς τοῦτο δὲ ἥ τε Ὑψηλὴ Πύλη καὶ τὸ βιενναῖον ἀνακτοβούλιον συνεφώνησαν ἵνα διορίσωσι μικτὴν ἐπιτροπὴν ἐντολὴν ἔχουσαν νὰ ὁρίσῃ ἀκριβῶς τὰ σύνορα τῶν δύο τούτων μερῶν.

Καθ' ἃ ἀναφέρει ἡ «Τούνα», τὰ ὕδατα τοῦ Δουνάβεως ἠλαττώθησαν πολὺ κατ' αὐτάς, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἡ ποταμοπλοΐα ἀποβαίνει δυσχερεστάτη, τὰ δὲ τελευταῖα ἐξ Εὐρώπης ταχυδρομεῖα δὲν ἠδυνήθησαν νὰ φθάσωσι κατὰ τὰς κεκανονισμένας αὐτῶν ὥρας εἰς Ῥουστσούκιον, ὅθεν ἡ ἐκ Βάρνης ἁμαξοστοιχία ἠναγκάσθη ν' ἀναχωρήσῃ χωρὶς νὰ παραλάβῃ τοὺς ταχυδρομικοὺς φακέλλους.

Ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς ἀναφέρει ὅτι τὸ ἀτμόπλοιον τῆς διευθύνσεως τῆς ὀθωμανικῆς ποταμοπλοΐας συνεκρούσθη μεθ' ἑνὸς ἱστιοφόρου καὶ ὑπέστη σημαντικὰς ζημίας. Ἀποδίδωσι δὲ ἡ «Τούνα» τὴν σύγκρουσιν ταύτην εἰς τὴν μείωσιν τῶν ὑδάτων τοῦ Δουνάβεως.

Ἡ ἐφημερὶς Ἐρζερούμης «Ἐμβάρι Σαρκιέ», ἀγγέλλει ὅτι κατὰ διαταγὴν τῆς Ὑψηλῆς Πύλης ἡ γενικὴ διοίκησις τοῦ νομοῦ τούτου συνῆψε μετὰ διαφόρων ἐμπόρων συμβόλαιον περὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ ἀποστολῆς εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ἀγκύρας 2400 ζευγῶν βοῶν ἀροτήρων, ὧν οἱ πλεῖστοι ἐστάλησαν ἤδη εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον δαπάνῃ καὶ εὐθύνῃ τῶν προμηθευτῶν.

ΛΕΣΧΗ ΕΝ ΦΑΝΑΡΙΩι ΜΝΗΜΟΣΥΝΗ.

Προσκαλοῦνται τὰ μέλη τῆς Λέσχης εἰς τακτικὴν συνεδρίασιν τὴν προσεχῆ τρίτην 8 τρέχοντος, ὥραν ἀκριβῶς 2 1)2 τῆς νυκτὸς τουρκιστί.

Τῇ 2)14 ὀκτωβρίου 1874.

Ὁ γεν. γραμματεύς

ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΠΑΘΑΡΗΣ.

Ο ΕΝ ΤΑΤΑΟΥΛΟΙΣ ΕΛΛΗΝ. ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΚΟΡΑΗΣ».

Συνεδριάσει τῇ προσεχεῖ κυριακῇ, 6η ὀκτωβρίου, ὥρ. 1 1]2 μετὰ μεσημβρίαν ἀκριβῶς, ἐν τῷ νέῳ αὐτοῦ καταστήματι, ὁδὸς Κουγιουλάρμπασι (ἢ Θεοφράστου) ἀριθμὸς 5.

ΘΡΑΚΙΚΟΣ ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ.

Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ Θρακικοῦ Συλλόγου ἀνήγγειλεν ἐγκαίρως δι' ἐγκυκλίων πρὸς τὰς διαφόρους τῆς Θράκης ἑλληνικὰς κοινότητας τὸ ποσὸν ὅπερ ἀπονέμει διὰ τὸ παρὸν ἔτος εἰς τὰ διάφορα τῆς Θράκης σχολεῖα. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Σύλλογος δὲν ἔλαβε τὰς ἀναμενομένας ἀπαντήσεις ἀφ' ὅλας τὰς κοινότητας, εἰδοποιεῖ καὶ διὰ τοῦ τύπου ὅτι ἀπονέμει διὰ τὸ παρὸν ἔτος (1874—75) τὰ ἑξῆς ποσὰ εἰς τὰς ἑξῆς χώρας.

Εἰς τὴν ἐπαρχίαν Σωζαγαθουπόλεως λίρ. ὀθωμανικὰς 10 εἰς βιβλία.

Εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ἀγχιάλου εἰς τὸ χωρίον Ἀετὸν λίρας ὀθωμανικὰς 15.

Εἰς τὸν σύλλογον Βάρνης λίρας τουρκικὰς 40 πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἐκεῖσε ἑλληνικῶν σχολείων.

Εἰς τὴν ἐπαρχίαν Δέρκων διὰ τὰ χωρία Καλφὰ καὶ Τσαναχλῆ ἀνὰ λίρ. τουρκ. 10.

Εἰς τὴν ἐπαρχίαν Σηλυβρίας διὰ τὰ χωρία Δελλιῶνας, Καδίκιοϊ καὶ Ἄβρεν ἀνὰ λίρ. τουρκικὰς 10.

Εἰς τὸν σύλλογον Ῥαιδεστοῦ λίρ. τουρκικὰς 20 πρὸς διανομὴν εἰς τὰ ὑποστηρίξεως χρήζοντα σχολεῖα τῆς ἐπαρχίας Ἡρακλείας.

Εἰς τὸν αὐτὸν λίρας τουρκικὰς 30 πρὸς σύστασιν παρθεναγωγείου εἰς Μέγαλαρα ἢ εἰς Οὐζοὺν Κιοπροῦ.

Εἰς τὴν Φιλεκπαιδευτικὴν Ἀδελφότητα Βιζύνης λίρ. τουρκικὰς 20 διὰ τὰ πέριξ σχολεῖα.

Εἰς τὸν Σύλλογον Τυρολώης (Τσορλοῦς) λίρ. τουρκικὰς 20 διὰ τὰ πέριξ σχολεῖα.

Εἰς τὴν Ἀδελφότητα Οὐζοὺν Κιοπροῦ λίρ. 10 διὰ τὰ σχολεῖα τῆς περιοχῆς.

Εἰς τὴν ἐπαρχίαν Μαρωνείας διὰ τὰ σχολεῖα τῆς Μάκρης λίρ. τουρκικὰς 10.

Εἰς τὸ ἀναγνωστήριον τῆς Αἴνου λίρ. τουρκ. 30 πρὸς διανομὴν εἰς τὰ σχολεῖα τῶν Φερρῶν.

Εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ἀδριανουπόλεως λίρ. τουρκικὰς 50 (ὧν αἱ 30 ὡρίσθησαν μὲν πέρυσιν, ἀλλὰ δὲν ἐλήφθησαν ἔτι) πρὸς διανομὴν εἰς ἄπορα σχολεῖα τῶν περὶ τὴν Ἀδριανούπολιν ἑλληνικῶν χωρίων.

Εἰς τὸν Σύλλογον τῶν Σαρανταεκκλησιῶν λίρ. τουρκ. 40 πρὸς διανομὴν εἰς τὰ σχολεῖα ΠουναρΧισσὰρ, Κουρανδερὲ Ἀφικαρίου καὶ Καρὰ δερὲ, 5 δὲ ἔτι λίρας εἰς βιβλία διὰ τοὺς ἀπόρους μαθητὰς τῆς Γέννης καὶ Βελίκας.

Εἰς τὸν Σύλλογον Φιλιππουπόλεως λιρ. τουρκικὰς 50 πρὸς σύστασιν σχολείων ἐν τοῖς χωρίοις Ῥοδόπης.

Εἰς τὴν ἐπαρχίαν Φιλιππουπόλεως λιρ. τουρκικὰς 80, ὧν 20 λιρ. διὰ τὸ Παζαρτζίκι, 20 λιρ. διὰ τὴν Περιστερὰν, 20 λιρ. διὰ τὸ Χάσκιοϊ, 10 διὰ τὸν Βοδενὰ καὶ 10 διὰ τὴν Κουκλαίνην.

Παρακαλοῦνται λοιπὸν καὶ οἱ προϊστάμενοι τῶν προλεχθεισῶν ἐπαρχιῶν, ὅσοι δὲν ἀπήντησαν εἰσέτι, ἵνα φροντίσωσι περὶ τῆς παραλαβῆς τῆς χορηγουμένης αὐτοῖς βοηθείας.

Ὁ γενικὸς γραμματεὺς
ΑΛ. ΖΩΡΟΣ

Η ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛ. ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ ΣΧΟΛΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ «ΞΗΡΟΚΡΗΝΗ».

Δημοσιευομένης κατ' ἀπόφασιν ληφθεῖσαν ἐν τῇ γενικῇ συνελεύσει ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς ἀδελφότητος κ. Ὀδ. Ἰαλέμου τῆς γενομένης ἐκθέσεως τῶν κατὰ τὸ πρῶτον ἑξάμηνον τῆς τρεχούσης περιόδου πεπραγμένων, τὸ προεδρεῖον ἐθεώρησε καλὸν χάριν τῶν μὴ παρευρεθέντων ἀδελφῶν τὴν ἀνακοίνωσιν τῶν κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίασιν ληφθεισῶν κυριωτέρων ἀποφάσεων.

Ἀπεφασίσθη ἵνα τὸ ἀπὸ πέρυσι ληφθὲν περὶ χοροῦ ἐπ' ὀνόματι τῆς ἀδελφότητος καὶ πρὸς ὄφελος τοῦ ταμείου αὐτῆς μέτρον πραγματοποιηθῇ καὶ ἐφέτος, τῶν περαιτέρω περὶ αὐτοῦ φροντίδων ἀφιεμένων τῇ ἐφορίᾳ.

Ἀπεφασίσθη ἵνα ἐν ἑκάστῃ ἑλληνικῇ συνοικίᾳ διορισθῶσι τριμμελεῖς ἐπιτροπαί, αἷς ἀνατίθενται τὸ καθῆκον τῆς ἐγγραφῆς μελῶν, ὡς καὶ ἡ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις περιαγωγὴ τῶν ἐπ' ὀνόματι τῆς Μεγάλης τοῦ Γένους Σχολῆς περιερχομένων δίσκων.

Ἐξελέγησαν μέλη τῆς διὰ τὴν ἐξέλεγξιν τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως κατὰ τὴν δ'. αὐτῆς περίοδον ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς οἱ κ. κ. Ἰω. Γκιών, Ζήσης Κ. Ζήση καὶ Γ. Καραγιαννόπουλος.

Αὗταί εἰσιν αἱ κατὰ τὴν γενικὴν συνέλευσιν ληφθεῖσαι ἀποφάσεις.

Ἐν παρόδῳ δὲ ἡ ἐφορία παρακαλεῖ τοὺς μὴ ἐπιστρέψαντας ἔτι τῷ εἰσπράκτορι τὰς πρὸς ἐγγραφὴν μελῶν ἐγκυκλίους των, ἵνα ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον πράξωσι τοῦτο, τῆς ἀνάγκης τῆς αὐξήσεως τῶν μελῶν εἴπερ ποτε ἐπειγούσης. Ἡ ἐφορία ἐλπίζει ὅτι ἡ ἀδελφότης δὲν θέλει διαψεύσει τὰς ὑπὸ τῶν δημοσιογραφικῶν ὀργάνων τῆς κοινῆς γνώμης στηριχθείσας ἐπ' αὐτῆς ἐλπίδας καὶ τὴν πεποίθησιν ὅτι μετὰ τριετῆ βίον ἡ «Ξηροκρήνη» πυκνοτέρας θέλει προσελκύσει περὶ ἑαυτὴν τὰς ἐθνικὰς ὁμάδας. Ἐπαναλαμβάνομεν καὶ αὖθις ὅτι οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ διευθύνωσι τὰς ἐγκυκλίους εἰς τὰ γραφεῖα τῶν ἐφημερίδων «Ἀνατολικοῦ Ἀστέρος» «Νεολόγου», «Βυζαντίδος» καὶ «Θρᾴκης».

Ἐν Κων)πόλει 3)15 ὀκτωβρίου 1874.

ΟΘΩΜΑΝΙΚΟΝ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ.

Ὑπεσχέθημεν ἵνα ἐπανέλθωμεν ἐπὶ τοῦ παρασταθέντος τὴν ἑσπέραν τῆς παρελθούσης δευτέρας τὸ πρῶτον ἤδη χθὲς δὲ τὴν ἑσπέραν ἐπαναληφθέντος καὶ αὔριον, ὡς ἠκούσαμεν, τὸ τρίτον παριστανομένου ἐν τῷ νεοδμήτῳ ὀθωμανικῷ θεάτρῳ τοῦ στρατιωτικοῦ Ξενῶνος κειμένου κατὰ τὴν πλατεῖαν Σουλτὰν Μπαγιαζὴτ πρωτοτύπου καὶ πρώτου Ὀθωμανικοῦ Μελοδράματος «Ὁ δόλος τοῦ Ἀρὶφ» (Ἀριφὴν Χιλλεσί). Ἀλλὰ καὶ αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τὸ γεγονὸς τῆς μορφώσεως καὶ παραστάσεως Ὀθωμανικοῦ Μελοδράματος εἶναι ἄξιον πάσης προσοχῆς.

Ὅταν ἀναλογισθῶμεν ὅτι πρὸ δεκάδος μόλις ἐνιαυτῶν τὸ ὀθωμανικὸν δημόσιον οὐδὲν κρεῖττον εἶχεν ἀνασχόλημα θεατρικῆς ἡδονῆς ἢ τὰ δημώδη παίγνια τῶν γνωστῶν σκηνικῶν νευροσπάστων καὶ ἕτερόν τι προσομοίωμα μεταβατικοῦ θεάτρου, ὅπερ ἀναμιμνήσκει τὸ θέατρον εἰς τὰς πρώτας αὐτοῦ ἀρχὰς καὶ προσομοιάζει μᾶλλον τὰ μακρόθεν ἀκουόμενα παρ' ἡμῶν καὶ τὰς ἀφηγήσεις τῶν περιηγητῶν ἀκατέργαστα καὶ ἄτεχνα θεάματα τῶν ἀπωτάτων ἀνατολικῶν ἐθνῶν, δυνάμεθα νὰ σχηματίσωμεν ἰδέαν τινὰ τοῦ ἅλματος ὅπερ τὸ φιλολογικὸν πνεῦμα παρὰ τοῖς Ὀθωμανοῖς συμπολίταις ἠδυνήθη νὰ ποιήσῃ ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ θεάτρου.

Ἄνδρες Ὀθωμανοὶ πεφωτισμένοι γευσάμενοι τῶν κατὰ τὴν Δύσιν ἡδονῶν τῆς προηγμένης σκηνῆς καὶ ἐκτιμήσαντες τὴν ἐπιῤῥοὴν ἣν αὕτη δύναται νὰ ἐξασκήσῃ ἐν τῇ κοινωνίᾳ διαμορφουμένη ἠνόησαν καὶ περιέθαλψαν τὴν τὸ πρῶτον συστᾶσαν καὶ καλλιεργηθεῖσαν ὑπὸ Ἀρμενίου τινὸς ἐργοδιώκτου τοῦ κ. Ἀγκὸπ Γκιουλλιὰν ἐν Βυζαντίῳ ὀθωμανικὴν σκηνήν. Πολλοὶ τούτων συνετέλεσαν εἴτε δι' ἔργων αὐτῶν καὶ προϊόντων φιλολογικῶν ἱκανῆς ἀξίας εἴτε διὰ μεταφρασμάτων ἐξ ἄλλων γλωσσῶν ἔργων κλασικῶν καὶ κοινῆς ἀπολαυόντων φήμης, ἄλλοι δὲ καὶ δι' ἰδιαιτέρας ἐπιστασίας περὶ τὴν ἐξάσκησιν τῶν ἠθοποιῶν ὅπως σχηματίσωσι θεατρικὸν, οὕτως εἰπεῖν, πνεῦμα καὶ ἐν τῷ μορφουμένῳ δημοσίῳ, καὶ γεννήσωσι τὸν ἔρωτα τῆς σκηνῆς οὐ μόνον ἀλλὰ καὶ τὸν πόθον τῆς ἀναπτύξεως αὐτῆς.

Οὕτως ἐντὸς ὀλίγων ἤδη ἐτῶν τὴν τάσιν ταύτην βλέπομεν εὐρυνομένην καὶ προαγομένην ἀπὸ τοῦ καλοῦ εἰς τὸ κρεῖττον, ἀπὸ τοῦ ἁπλοῦ καὶ ἀπαγγελτικοῦ δράματος εἰς τὸ Μελόδραμα. Καὶ τὸ Μελόδραμα τοῦτο ἐσχηματίσθη ἐξ ἰδίων πόρων καὶ ἐξ οἰκείων δυνάμεων καὶ δι' ἰθαγενῶν ὅλως στοιχείων, χωρὶς νὰ μεσολαβήσῃ ξένη τις χεὶρ ἢ τέχνη ἢ ἀφορμὴ, πλὴν μόνης βεβαίως τῆς βάσεως τοῦ Μελοδράματος ὅπερ ὑπῆρξε προϊὸν τοῦ κατὰ τὴν Δύσιν θεάτρου.

Τὸ Μελόδραμα! ποῖος θὰ ἐφαντάζετο πρὸ ἐτῶν ὅτι τὸ φαιδρὸν τοῦτο καὶ καλλιτεχνικὸν προϊὸν τῆς Μούσης τοῦ θεάτρου καὶ τοῦ μέλους θὰ μετεφυτεύετο μίαν ἡμέραν καὶ ἐν ὀθωμανικῇ σκηνῇ καλλιεργούμενον μετὰ ζήλου ὑπὸ τῆς ὀθωμανικῆς κοινωνίας; Οἱ λογιώτεροι τῶν Ὀθωμανῶν ὅσοι καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐσπούδασαν τὴν ξένην τέχνην καὶ ἐνταῦθα ὅσοι εἶδον ἐν τῷ ἰταλικῷ θεάτρῳ ἄλλοτε παριστανόμενον τὸν εὐτυχῆ τοῦτον συνδυασμὸν τῆς μουσικῆς καὶ τοῦ δράματος θὰ ἐσκέφθησαν βεβαίως ὅτι ἡ παραγωγὴ καὶ προαγωγὴ τοῦ λεπτοφυοῦς τούτου προϊόντος ἐπὶ τοῦ ἐγχωρίου ἐδάφους ἐφαίνετο μεμακρυσμένον ὄνειρον. Καὶ ὅμως ἤδη τολμηρότεροι καὶ εὐθαρσέστεροι ἄνδρες κατώρθωσαν νὰ συλλέξωσιν ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἐγχωρίου ἐδάφους τὰ στοιχεῖα δι' ὧν νὰ πραγματοποιήσωσιν ἐγγὺς τὸ μεμακρυσμένον ἐκεῖνο ὄνειρον.

Δὲν προβαίνομεν μέχρι τοσούτου ὥστε νὰ φαντασθῶμεν πλέον ὅτι τὸ Μελόδραμα ἐπολιτογραφήθη ὡρισμένως ἐν τῇ ὀθωμανικῇ κοινωνίᾳ ἢ ὅτι τὸ γενόμενον ἤδη τὴν ἑσπέραν τῆς παρελθούσης δευτέρας καὶ χθὲς δὲν εἶναι ἡ πρώτη δοκιμὴ, τὸ πρῶτον βῆμα. Ἀλλ' ἡ πρώτη αὕτη δοκιμὴ, ἥτις τίθησι τὸν σπόρον καὶ τὴν ἀφετηρίαν πρὸς τὰ μείζω, ἀποδεικνύει ἀκριβῶς ὅτι ὑπάρχουσιν ἤδη τὰ ἀπαιτούμενα στοιχεῖα πρὸς διαρκῆ μόρφωσιν καὶ διηνεχῆ καλλιέργειαν τοῦ πράγματος, ἅτινα ὅμως δέονται τῆς ὑποστηρίξεως καὶ ἐνθαῤῥύνσεως πρὸς ῥίζωσιν καὶ τελείωσιν τοῦ ἤδη τιθεμένου σπόρου καρποφορίαν.

Οὐδὲν λέγοντες περὶ τοῦ κτιρίου τοῦ θεάτρου, ὅπερ ἐκ τοῦ προχείρου μᾶλλον οἰκοδομηθὲν ξύλινον ἀλλὰ μεθ' ὅλης τῆς δυνατῆς ἐπιστασίας καὶ μετ' ἀρκούσης φιλοκαλίας παρέχει χῶρον εἰς ἑξακοσίους μέχρις ὀκτακοσίων τὸ πολὺ θεατῶν καὶ μαρτυρεῖ τὸ δοκίμιον τοῦ πράγματος, περιοριζόμεθα κυρίως εἰς τὸ ἔργον αὐτὸ καὶ τὴν ἐσωτερικὴν αὐτοῦ ἀξίαν, χαράσσοντες διὰ βραχέων τὰς ἐντυπώσεις ἡμῶν ὅτας ἐκ τῆς πρώτης παραστάσεως συνελάβομεν.

«Ὁ δόλος τοῦ Ἀρὶφ» εἶναι μελόδραμα κωμικὸν (Opera-comique) ποιηθὲν, ὡς ἠκούσαμεν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ συγγραφέως ὅστις καὶ τὴν μουσικὴν ἐμελοποίησε, τοῦ κυρίου Διχρὰν Τζοχατζιὰν Ἀρμενίου Κωνσταντινουπολίτου, ὅστις συγγραφεὺς καὶ μουσικὸς συνάμα ἅπασαν τήν τε μουσικὴν καὶ ποιητικὴν αὐτοῦ φαντασίαν συνεκέντ ωτε τὸ πρῶτον ἤδη ἐν ἔργῳ ἐκτεταμένῳ, αὐτὸς οὗτος μορφώσας καὶ καταρτίσας καὶ τὸν θίασον δι' οὗ ἀνεβίβασεν αὐτὸ εἰς τὴν σκηνήν. Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἔν τινι χωρίῳ τῆς Ἀνατολῆς ἀνωνύμως συνοικουμένῳ ὑπὸ Ὀθωμανῶν καὶ Χριστιανῶν, ἡ δὲ ὑπόθεσις ἔχει ὧδε. καθ' ὅσον ἀντελήφθημεν. Ἀρίφ τις οἰκονόμος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν Ὀθωμανοῦ μεγιστᾶνος ἀποβληθεὶς τῆς ὑπηρεσίας ἕνεκα τῶν κακῶν ἕξεων αὐτοῦ οἷον μέθης καὶ ἀκηδίας ἐν τῷ ἔργῳ του καὶ περιπλανηθεὶς ἔφθασεν ἐκτὸς τοῦ χωρίου ἔνθα ὑποτίθεται ἡ σκηνή. Ἐκεῖ πιεζόμενος ὑπὸ τῆς πείνης καὶ τῆς κακουχίας βλέπει πλησίον χάνιον εἰς τὸ ὁποῖον καταφεύγει ὅπως τύχῃ ἐλέους τινός. Κρούει τὴν θύραν καὶ παρουσιάζεται αὐτῷ νεᾶνις ὡραία, κόρη τοῦ ξενοδόχου· ἥτις ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῆς ὄντος ἐν φυλακῇ διὰ χρέη ἐκτελεῖ τὰ καθήκοντα ξενοδόχου. Ὁ Ἀρὶφ ἀπορεῖ πῶς νεᾶνις τόσον ὡραία διευθύνει ξενοδοχεῖον, αὕτη δὲ μετ' ἀφελείας διηγεῖται πρὸς αὐτὸν ἐν δυσὶ λέξεσιν ὅτι ὁ πατὴρ αὐτῆς εἶναι βεβλημένος ἐν φυλακῇ καὶ ἤδη περιμένει τὴν ἄφιξιν τοῦ νέου βαλῆ τῆς ἐπαρχίας ὅπως ζητήσῃ ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ἔλεος. Ἐκ τῶν λόγων τούτων τῆς νεάνιδος ὁ Ἀρὶφ συλλαμβάνει ἀμέσως σχέδιόν τι καὶ ἐκ τῆς προτέρας αὐτοῦ ἀπεγνωσμένης τραγικοκωμικῆς θέσεως λαμβάνει παραχρῆμα θέσιν σοβαρὰν, πείθει τὴν νεάνιδα ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ ἀναμενόμενος βαλῆ καὶ νόστι συγχωρεῖ τὸν πατέρα της. Ἡ νεᾶνις πίπτει εἰς τοὺς πόδας του καὶ ἀπονέμει πρὸς αὐτὸν μυρίας περιποιήσεις. Ὁ Ἀρὶφ σπεύδει νὰ ζητήσῃ νὰ τῷ παραθέσωσι τράπεζαν, τρώγει, προσκαλεῖ καὶ τὴν νεάνιδα νὰ συμφάγῃ μετ' αὐτοῦ, ἐν τῷ μεταξὺ γίνονται ἐρωτικαὶ ἐκχολώσεις, ἡ νεᾶνις ὑποχωρεῖ εἰς τὸν ἔρωτα τοῦ ψευδοβαλῆ, δέχεται τὸ προσφερόμενον παρ' αὐτοῦ πρῶτον, δεύτερον, τρίτον καὶ τέταρτον ποτήριον ῥακῆς μεθύουσιν ἀμφότεροι καὶ ἀπέρχονται ἐντὸς τοῦ χανίου, ἡ δὲ σκηνὴ κλείει. Εἰς τὴν δευτέραν πρᾶξιν φαίνεται ὁ Ἀρὶφ μετημφιεσμένος διὰ καθαρῶν ἐνδυμάτων ἅπερ ἐχορήγησεν αὐτῷ ἡ κόρη τοῦ ξενοδόχου, καθήμενος ἐπὶ ἀνακλίντρου καὶ μετ' ἀγερώχου ἤθους δεχόμενος τὰ σεβάσματα τῶν κατοίκων καὶ χοροῦ νεανίδων χωρικῶν, αἵτινες μετὰ χοροῦ ἀνδρῶν ἅμα διαδοθείσης τῆς φήμης ὅτι ὁ βαλῆς ἐλθὼν καταλύει ἐν τῷ χανίῳ ἔσπευσαν εἰς προσκύνησιν αὐτοῦ καὶ ὅπως τῷ ἀπευθύνωσιν αἰτήσεις. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ ἐγχώριος διοικητὴς ἤτοι μουδίρης ἠπόρησε μαθὼν ὅτι ὁ βαλῆς ἐλθὼν ἄγνωστος εὑρίσκεται ἐν τῷ χανίῳ, ἀλλ' ἐρευνήσας ἔμαθε τὸν δόλον καὶ μετέβη ἀκολουθούμενος ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων του εἰς τὸ χάνιον, ἔνθα συνέλαβε τὸν ἄχρι τῆς ὥρας γεραιρόμενον βαλῆν ἐν μέσῳ του χοροῦ τῶν κατοίκων καὶ ἀνακρίνας ἔῤῥιψεν εἰς τὴν εἱρκτήν· ἐνταῦθα λήγει ἡ δευτέρα πρᾶξις. Ἐν τῇ τρίτῃ πράξει ἔρχεται πράγματι ὁ ἀναμενόμενος βαλῆς πρὸς τὸν ὁποῖον συῤῥέουσιν ἐπίσης οἱ χωρικοὶ καὶ αἱ χωρικαὶ καὶ ὑποβάλλουσιν αὐτῷ τὰς εὐχὰς καὶ τὰ σεβάσματα των, ἅμα δὲ καὶ ἀναφοράς. Ὁ βαλῆ, ἀφοῦ ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὰς ἀναφορὰς αἰτήσεις, ἠρώτησε καὶ περὶ τῆς ἀνενεχθείσης αὐτῷ ὑποθέσεως τοῦ δολίου Ἀρὶφ καὶ ἐζήτησεν αὐτὸν, κομισθέντα δὲ ὑπὸ τῶν χωροφυλάκων ἀνεγνώρισεν ὡς τὸν πρώην οἰκονόμον αὐτοῦ τὸν ὁποῖον εἶχεν ἀποπέμψει τῆς ὑπηρεσίας του. Πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς κόρης τοῦ ξενοδόχου ὁ βαλῆς ἀπέλυσε τὸν πατέρα της, ἐπιεικῶς δὲ προσηνέχθη καὶ πρὸς τὸν δείλαιον Ἀρὶφ ἀλλ' ἀκολούθως ἀκούσας παρὰ τῆς νέας ὅτι καὶ ἠπατήθη ὑπὸ τοῦ Ἀρὶφ (εὑπάρχουσι καὶ ὅρκοι μεταξύ μας», λέγει ἡ νέα) ἀποκατέστησεν αὐτὸν καὶ αὖθις εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του καὶ ἐπέτρεψεν αὐτῷ ἵνα νυμφευθῇ τὴν δολιευθεῖσαν νεάνιδα. Τὸ δρᾶμα λήγει διὰ χοροῦ τελουμένου ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων νεανίδων καὶ τῶν χωρικῶν πρὸς τιμὴν καὶ εὐχαρίστησιν τοῦ βαλῆ, ὅστις μετ' εὐαρεσκείας ἀποδέχεται τὰς εὐφροσύνους ταύτας τῶν κατοίκων ἐκδηλώσεις ἐπὶ τῇ ὑποδοχῇ αὐτοῦ.

Τοιαύτη ἐν περιλήψει ἡ ὑπόθεσις τοῦ δράματος σύμφωνος οὖσα καὶ πρὸς τοὺς κανόνας τῆς ἑνότητος τοῦ τόπου καὶ τοῦ χρόνου οὐδόλως ἀλλοιουμένων ἢ ἐπαισθητῶς μεταβαλλομένων, ὡς ἡ νεωτέρα τέχνη συνεχώρησε καὶ ἰδίως ἐν τῷ Μελοδράματι ἐν ᾧ ἡ φαντασία ἀναρπαζομένη ὑπὸ τῆς μουσικῆς ἐπιλανθάνεται εὐκόλως τῆς ἑνότητος ἐξοικειουμένη πρὸς τὰς αἰφνιδίας μεταβολὰς καὶ τόπου καὶ χρόνου καὶ ἡλικίας πολλάκις τῶν δρώντων προσώπων, πλὴν τῆς ὑποθέσεως ἥτις μόνη διατελεῖ ἀναλλοίωτος βάσις τοῦ δράματος. Ἐν τούτοις ἐπαινοῦντες τὸ ἔργον διὰ τὴν εὕρεσιν καὶ τὴν αὐτόχρημα τοπικὴν ὑπόθεσιν καὶ τὸ ἔντεχνον τῆς ὑφῆς, δὲν δυνάμεθα οὐχ ἧττον νὰ παραδράμωμεν καὶ παρατηρήσεις τινὰς αἵτινες ἐγεννήθησαν εἰς τὸ πνεῦμα ἡμῶν ἐκ τῶν ἐντυπώσεων τοῦ θεάματος. Τὸ δρᾶμα ἄρχεται διά τινος διαλόγου χωρικῶν Ὀθωμανῶν ἐνώπιον τοῦ χανίου, ὅπερ κυρίως φαίνεται ὂν ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους τὸ κέντρον τῆς πράξεως. Οἱ Ὀθωμανοὶ οὗτοι συνομιλοῦντες περὶ τῶν πραγμάτων ἐπὶ τέλους λέγουσιν ἀναμεταξὺ των μετὰ ψυχρᾶς τινος καὶ ἐπιληψίμου ἀδιαφορίας. ἣν δὲν θέλομεν νὰ χαρακτηρίσωμεν δι' ἄλλης λέξεως, «ἂς φωνάξωμεν τώρα τὰς χριστιανὰς παρθένους νὰ μᾶς διασκεδάσωσι» τοῦθ' ὅπερ καὶ γίνεται ἀμέσως. Ἔρχονται πραγματικῶς δύω χοροὶ χριστιανῶν νεανίδων, αἵτινες ᾄδουσι πρὸς διασκέδασιν τῶν πρώτων καὶ μετ' ὀλίγον ἀναχωροῦσιν εἰς τὰ ἴδια καὶ εἶτα ἄρχεται ἀναπτυσσομένη ἡ τοῦ Ἀρὶφ δολοπλοκία ὅστις παρουσιάζεται μετὰ τὴν ἀναχώρησιν αὐτῶν. Ὁ συγγραφεὺς ἠδύνατο ν' ἀποφύγῃ, πιστεύομεν, τὴν ἄτοπον καὶ σκανδαλώδη ἰδέαν τῆς ἐπίτηδες προσκλήσεως τῶν χριστιανῶν παρθένων εἰς διασκέδασιν τῶν Ὀθωμανῶν χωρικῶν, δι' ἄλλης ἐπιτηδειοτέρας παρεισαγωγῆς τοῦ χοροῦ τῶν παρθένων ἐν τῷ μέσῳ τοῦ κύκλου τῶν συνδιαλεγομένων χωρικῶν συμμίκτου γινομένου ἐξ ὀθωμανῶν τε καὶ χριστιανῶν. Εἶναι πιθανὸν ὅτι ἐν τῷ ἁπλοϊκῷ καὶ ἀφελεῖ βίῳ τῶν χωρίων οἱ ὁμοταγεῖς καὶ ὁμότυχοι χωρικοὶ ὀθωμανοί τε καὶ χριστιανοὶ εὐκολώτερον ἐπιμίγνυνται ἀλλήλοις καὶ συμβιοῦσι καὶ συμποσιοῦσι καὶ δὴ καὶ συνευθυμοῦσι, τὸ δὲ σοβαρὸν τοῦ χαρακτῆρος τῶν Ὀθωμανῶν καθίστησιν αὐτοὺς σεβαστοτέρους ἅμα καὶ εὐπροσιτωτέρους εἰς τὰς ἀθώας ἡλικίας. ἀλλὰ τοῦτο δὲν ὤφειλε νὰ παράσχῃ εἰς τὸν συγγραφέα τὴν ἰδέαν τοῦ νὰ καταστήσῃ τὰς χωρικὰς παρθένους καὶ τὰ ᾄσματα καὶ τοὺς χοροὺς αὐτῶν ὄργανον διασκεδάσεως κατὰ βούλησιν τῶν Ὀθωμανῶν, ἐνῷ ἄλλως ἠδύνατο νὰ ἐξοικονομήσῃ τὴν ἀπαίτησιν ταύτην τοῦ δράματός του καὶ ἐν τῷ συνδυασμῷ τούτῳ τῆς παρουσίας Ὀθωμανῶν εἰς τὴν εὐθυμίαν τῶν χριστιανῶν παρθένων νὰ παράσχῃ καὶ τὴν ἀφορμὴν ἀγαθωτέρας τινὸς καὶ εὐγενεστέρας ἰδέας, τῆς ἐν ἁρμονίᾳ συμβιώσεως τῶν δύω στοιχείων ὁμοῦ, ἥτις ἰδέα ἐξουδετεροῦται σχεδὸν ὑπὸ τοῦ τρόπου καθ' ὃν ὁ χορὸς παρεισάγεται εἰς τὴν σκηνὴν καὶ οὐ μόνον ἀλλὰ καὶ ἐκπίπτει διὰ τὸν χριστιανὸν θεατὴν εἰς δυσάρεστον αἴσθησιν, ἣν ἐν τούτοις ἂς εἴπωμεν ὅτι διασκεδάζει ἡ συνοδεύουσα τὸ δρᾶμα γλυκεῖα καὶ ἡδονικὴ μουσική.

Ἀλλὰ διὰ τοῦτο βεβαίως δὲν θέλομεν ἀποδοκιμάσει τὸν συγγραφέα καὶ μελοποιὸν ὅστις μίαν ἀτυχῆ ἰδέαν ἐξαγοράζει διὰ πλειόνων ἄλλων ἀρετῶν τοῦ τε δράματος καὶ τῆς μουσικῆς αὐτοῦ. Ἐπίσης ἠδυνάμεθα νὰ ὑποδείξωμεν καὶ τὸ ἀπίθανον ἢ τοὐλάχιστον ψυχρὸν καὶ δυσάρεστον τοῦ γαμικοῦ συνδυασμοῦ τῆς κόρης τοῦ ξενοδόχου, ἥτις ὑποτίθεται χριστιανή, Ἀρμενία ἢ ὁποιοῦν ἄλλο ἀδιάφορον, μετὰ τοῦ Ἀρὶφ, ὅστις ἐκ τοῦ ὀνόματος φαίνεται Ὀθωμανὸς, ἐὰν μὴ διεβεβαίουν ἡμᾶς ὅτι καὶ ὁ πρώην οἰκονόμος οὗτος καὶ δόλιος ἐραστὴς ἐν τῇ ἀρχῇ καὶ σύζυγος νόμιμος ἐν τῷ τέλει τοῦ δράματος εἰκάζεται χριστιανὸς καὶ ὑπὸ τῶν ἐνδυμάτων αὐτῶν εἰ καὶ μὴ ἐκ τοῦ ὀνόματος, ὅπερ ἄλλως ὁ καὶ χριστιανοφανέστερον πρότερον ἐδέησε νὰ μεταβληθῇ διὰ λόγους, οἵτινες περιττὸν ἤθελεν εἶναι νὰ ἐκτεθῶσιν ἐνταῦθα· οὐχ ἧττον δὲ ὁ συγγραφεὺς δύναται νὰ μεταβάλῃ αὐτὸ καὶ πάλιν εὑρίσκων τι σύμφωνον πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ὁμοιοκαταληξίας χάριν τῆς εὐαισθήτου ἀκοῆς τῶν σκανδαλιζομένων ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἰδέας ὅτι ἡ ἱλαρὰ λύσις τοῦ δράματος τελεῖται διὰ μιᾶς ἀλλαξοθρησκείας ἥτις θ' ἀπῃτεῖτο εἰς τὸν γάμον ὀθωμανοῦ μετὰ χριστιανῆς. Εἴπομεν ὁμοιοκαταληξίας· καὶ ὄντως «Ὁ δόλος τοῦ Ἀρὶφ», ὡς ἄλλως καὶ ἡ φύσις καὶ τὸ εἶδος τῶν τοιούτων ἔργων εἶναι τὸ μέγιστον μέρος ἔμμετρον, μικρῶν τινων μόνον διαλογίσκων μεσολαβούντων ἐνιαχοῦ εἰς τὸ πεζόν.

Τὰς ἀνωτέρω παρεκβατικὰς παρατηρήσεις καθῆκον ἐνομίσαμεν ἵνα ποιήσωμεν χάριν τῆς ἠθικῆς καὶ κοινωνικῆς ἰδέας ἥτις δέον νὰ ἐπιπολάζῃ καὶ διήκῃ διὰ τοιούτων ἔργων, ἅτινα προορίζονται νὰ ἐνσταλάξωσιν ἐντυπώσεις ἐν τῇ ψυχῇ καὶ τῇ καρδίᾳ τοῦ θεατοῦ ἐν γένει καὶ ἰδίᾳ τοῦ παρ' ἡμῖν δημοσίου εἰς ὃ ἀδύνατον ἡ ἀναπλασσομένη σκηνὴ νὰ μὴ ἐξασκήσῃ ποιάν τινα ἐν τοῖς ἤθεσιν ἐπιῤῥοήν. Τὴν ἰδέαν δὲ ταύτην δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ἔσχεν ὑπ' ὄψιν καὶ ὁ ποιητὴς τοῦ δράματος ὑπογραμμὸν ἔχων οὐ μόνον τὴν ἡδονὴν καὶ τέρψιν ἀλλὰ καὶ τὴν εὐάρεστον ἢ ἄλλην αἴσθησιν, ἣν οὐ μόνον τὸ τυμπέρασμα ἐν γένει ἀλλὰ καὶ τὰ κατ' ἰδίαν μέρη δύνανται νὰ παραγάγωσιν ἐν τῷ ἠθικῷ τῆς ψυχῆς τοῦ θεατοῦ, καθ' ὅσον ὁ ποιητὴς οὐ μόνον κενός τις δημαγωγός ἐστι τοῦ θυμικοῦ τῆς ψυχῆς, ἀλλὰ καὶ ἠθικολόγος καὶ κοινωνιολόγος προωρισμένος νὰ ἐξαγγείλῃ ἢ κραταιώσῃ εὐγενεῖς ὁρμὰς καὶ ἀρχὰς ἠθικῆς καὶ ἀναπλάσεως τῶν ψυχῶν εὐκολώτερον διὰ τοῦ ῥεύματος τῆς ἡδονῆς τῆς μουσικῆς καὶ τῶν θεαμάτων καὶ τοῦ συνδυασμοῦ αὐτῶν μεταγγιζομένας, τῆς δράσεως δηλονότι καὶ τῆς δονήσεως τῶν εὐγενεστέρων τῆς καρδίας χορδῶν, ἢ τῆς ξηρᾶς καὶ ἀδρανοῦς πολλάκις φιλοσοφικῆς διδασκαλίας.

Ἀλλὰ προκειμένου περὶ μελοδράματος ὀφείλομεν ἴσως κυριώτερον ἵνα ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν ἡμῶν ἐν τῇ μουσικῇ αὐτοῦ. Καὶ πραγματικῶς ἐν τῷ μελοδράματι ἡ μουσικὴ εἰ μὴ τὸ ὅλον, ἀλλ' ἐξάπαντος εἶναι πλήρη ἢ τὸ ἥμισυ. Τὸ οὖς ἐν αὐτῷ καταπληροῦται ὑπὸ τῆς συνεννοουμένης ἁρμονίαν τῶν ἤχων τῆς μουσικῆς καὶ τοῦ ᾄσματος, ἡ δὲ φαντασία πλέει ἐν τῇ ἰδέᾳ συνάμα καὶ τῇ αἰσθήσει, ἐν τῷ λόγῳ καὶ τῇ παραφορᾷ, ἐν διττῷ ῥεύματι ἡδονῆς καὶ ἐναρμονίου ἐξάρσεως. Ὁ νοῦς, ἡ καρδία ἀλληλοδιαδόχως ἀναρπάζονται ὑπὸ τῆς μουσικῆς, μεταρσιοῦνται ὑπὸ τῶν λόγων, βυθίζονται εἰς ἰλιγγίασιν αἰσθημάτων ἥτις ἀνεπαισθήτως ἢ μᾶλλον μετὰ ζωηρᾶς αἰσθήσεως ἄγει πρὸς τὴν λύσιν ἥτις ἐστὶν ὁ λιμὴν τῆς ἐν τῷ στροβίλῳ τῶν εὐγενεστέρων ἡδονῶν καὶ αἰσθήσεων κλυδωνιζομένης οὕτως εἰπεῖν ψυχῆς. Ἀλλ' ἐν τῇ ἁρμονίᾳ τῆς μουσικῆς ταύτης τὸ καθ' ἡμᾶς οὐκ ἔχοντες ἄλλον σύμβουλον καὶ κριτὴν ἢ μόνον τὴν ἀκοὴν καὶ τὰς στιγμιαίας ἡμῶν ἐντυπώσεις δὲν δυνάμεθα νὰ παρακινδυνεύσωμεν γνώμην τινὰ ἢ ἐπερειδόμενοι μᾶλλον εἰς τὴν κρίσιν ἀνδρῶν εἰδημόνων οἵτινες εἶδον, ἤκουσαν καὶ ἐξετίμησαν τὸ προϊὸν τῆς τέχνης καὶ ἐμμουσίας τοῦ κ. Διχρὰν Τζοχατζιάν. Ὁ φιλόπονος οὗτος καὶ δεξιὸς μιμητὴς τῶν διδασκάλων τῆς Ἑσπερίας ἐν τῷ «Δόλῳ τοῦ Ἀρὶφ» ἀντὶ τῆς δουλικῆς καὶ κατὰ σημεῖον, οὕτως εἰπεῖν, ἀπομιμήσεως ξένων ἤχων ἐφιλοτέχνησε καὶ προήγαγεν ἰδιαίτερον ὅλως καὶ πρωτότυπον συνδυασμὸν ἤχων καὶ μελῶν τῆς ἐγχωρίας μούσης πρὸς παραγωγὴν ἔργου ἀληθῶς ἰθαγενοῦς, ὁ δὲ Ἀνατολίτης θεατὴς καὶ ἀκροατὴς τοῦ δράματος κατακηλεῖται τὸ οὖς ὑπὸ τεχνηεστάτης ὑφῆς ἤχων οὐχὶ πάντη ξένων τῇ ἀκοῇ αὐτοῦ, ἀνευρίσκων μόνον ἐν αὐτῇ τὴν φιλότεχνον χεῖρα καὶ τὸν ὑπέρτερον νοῦν διδασκάλου ἐπιζητήσαντος ἐν τῷ ποικιλοτρόπῳ συνδυασμῷ τὴν παραγωγὴν τελειοτέρου τινὸς ἔργου ἁρμονίας καὶ ᾠδῆς τέως ἀσυνήθους ἐν τοῖς συνηθεστρόποις τῆς ἐγχωρίου μουσικῆς. Ἰδίαν δ' ἐνεποίησαν αἴσθησιν ἐν τῷ συνόλῳ τοῦ μελοδράματος τὸ ἐναρκτήριον φιλοτέχνημα πρωτότυπον ὅλως τοῦ κ. Διχρὰν Τζοχατζιὰν, καὶ ᾠδαί τινες ἐντὸς τοῦ δράματος ἐγκατεσπαρμέναι καὶ εὐδοκιμώτατα διεξαχθεῖσαι ὑπὸ τῶν εἰδικῶν ἠθοποιῶν, οἵτινες ὁμολογητέον ὅτι ἀναπαρέστησαν τὸ ἔργον ἐν πάσῃ τῇ δυνατῇ τελειότητι, ὅταν ὑπολογισθῇ μάλιστα ὅτι ὁ παραστήσας θίασος νεοσύστατος καὶ μόλις ἐξασκηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου συγγραφέως καὶ μελοποιοῦ τῇ συνδρομῇ καὶ τοῦ ἀρχιμουσικοῦ κ. Ι. Ἀλμπουρέτου τὸ πρῶτον ἤδη ἀνέβη καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸ εἰς τὴν σκηνήν.

Καθ' ὅσον ἐξάγεται ἐκ τῆς ἐπιτυχίας τῆς παραστάσεως, ὁ θίασος τοῦ κ. Δ. Τζοχατζιὰν, καίτοι τὸ πρῶτον ἤδη σχηματισθεὶς ὑπ' αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ τῷ σκοπῷ τῆς παραστάσεως τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος Μελοδράματος καὶ ἄλλων ὁμοίων ἔργων, ἀρκούντως ὅμως καὶ λίαν ἐπιμελῶς καὶ εὐδοκίμως ἐξησκήθη πρὸς τὴν ἐντολὴν αὐτοῦ. Σύγκειται δὲ ἐξ Ἀρμενίων νέων καὶ νεανίδων, αἵτινες ἀριθμοῦνται ἐν τῷ θιάσῳ περὶ τὰς εἴκοσι, μία δὲ τούτων ἡ κυρία Ῥουσνὰκ ὡς ἐκ τῆς εἰδικότητος καὶ εὐστροφίας τῆς φωνῆς αὐτῆς ἀνέλαβε τὸ πρόσωπον ὑψιφώνου, ἐν ᾧ δὲ ἐκρίθη ζωηροτάτας ἐφελκύσασα χειροκροτήσεις κατὰ τὴν πρώτην ταύτην παράστασιν. Ἐν τῷ «Δόλῳ τοῦ Ἀρὶφ» ἡ κυρία Ῥουσνὰκ παριστῶσα τὴν κόρην τοῦ ξενοδόχου ἀνέπτυξεν ἀληθῆ πλεονεκτήματα οὐ μόνον ὑψιφώνου μελῳδοῦ ἀλλὰ καὶ εὐδοκίμου ἠθοποιοῦ πλεονεκτήματα ἅτινα ἐσχημάτισαν ἤδη τὴν θέσιν αὐτῆς ἐπὶ τῆς ὀθωμανικῆς σκηνῆς καὶ προορίζουσιν αὐτὴν εἰς μεγαλειτέρας ἔτι καὶ λαμπροτέρας ἐπιτυχίας. Ἡ εὐκαμψία τῆς φωνῆς αὐτῆς, ἡ γοργότης καὶ ἡ εὐχέρεια τῶν μεταπτώσεων ἐπὶ τῆς φωνητικῆς κλίμακος διευκολύνουσα αὐτῇ τὴν ἀπρόσκοπτον συμφωνίαν πρὸς τὰ παίγνια καὶ τὰς διακυμάνσεις τῆς μουσικῆς κατέθελξαν τὸ φιλοθέαμον δημόσιον ὅπερ ἐπανειλημμένως ἐξεδήλωσε τὴν εὐχαρίστησιν αὐτοῦ διὰ ζωηρῶν χειροκροτήσεων.

Μετὰ τὴν κόρην τοῦ ξενοδόχου ἔρχεται ὁ Ἀρὶφ, τὸ καὶ πρωτεῦον πρόσωπον τοῦ δράματος, ὅπερ λίαν ἐπιτυχῶς παρέστησεν ὁ ὑποδυσάμενος αὐτὸ κ. Καρνίκ. Ὁ νέος οὗτος ἠθοποιὸς κατέχων ἐν τῇ βαθμίδι τὰς μουσικῆς τὴν φωνὴν τενόρου παρέστησεν οὐ μόνον ἀλλὰ καὶ ἔπλασεν ἐν τῷ προκειμένῳ Μελοδράματι τὸ πρόσωπον τοῦ Ἀρὶφ, ὡς συνέλαβεν αὐτὸ βεβαίως ὁ συγγραφεὺς καὶ μελοποιὸς καὶ ὡς ἀποτυποῦσιν οἱ ἦχοι τῆς συνοδευούσης μουσικῆς, ἄριστα παραστήσας τὴν ἔκφρασιν τῶν διαφόρων του περιπετειῶν καὶ πράξεων, τὸ πανοῦργον καὶ κουτοπόνηρον ἦθος, τὴν δολιότητα, τὴν κωμικὴν ἀγερωχίαν, ὅτε ἐπιστεύθη ὑπὸ τῶν χωρικῶν ὅτι ἦν ὁ βαλῆς, τὰς ἀγωνίας αὐτοῦ ὅτε συνελαμβάνετο, καὶ ἐν γένει τὴν ἀνωμαλίαν χαρακτῆρος δειλοῦ, δολίου καὶ ἀχαρακτηρίστου ὅστις ἐπὶ τέλους μειλιχιοῦται διὰ τῆς μεταμελείας. Ἡ φωνὴ αὐτοῦ καὶ τὸ ᾆσμα παρηκολούθουν ἐπίσης τεχνικῶς τὰς διαφόρους φάσεις τῶν περιπετειῶν αὐτοῦ ἃς ἐξέφραζε καὶ ἡ συνοδεύουσα μουσικὴ διὰ καταλλήλου ποικιλίας. Μόνον ἴσως ἠδύνατο νὰ μεμφθῇ τις αὐτοῦ ζωηρότητά τινα ὑπερβολικὴν περὶ τὴν κωμικότητα τῶν χειρονομιῶν καὶ κινήσεων αὐτοῦ, ἀλλ' ἡ ἐπιείκεια εὐκόλως συγχωρεῖ τοῦτο ὅταν τις ἀναλογισθῇ ὅτι ὁ κ. Καρνὶκ ἦτο ἤδη εἰς τὴν πρώτην αὐτοῦ παράστασιν. Ἐν γένει δὲ καὶ πάντες οἱ ἠθοποιοὶ ἐξετέλεσαν τὰ πρόσωπα αὐτῶν καταλλήλως, ὁ δὲ χορὸς τῶν νεανίδων ἐνεργὸν λαμβάνων μέρος καὶ εἰς τὰς τρεῖς πράξεις κατ' οὐδὲν ἐπηρέασε τὴν ἁρμονίαν τοῦ ὅλου δι' ἐλλιπεστέρας εἴτε ὑποδεεστέρας παραστάσεως.

(Ἕπεται τὸ τέλος)

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΓΑΛΑΤΑ.

Πέμπτη 3)15 ὀκτωβρίου.

Ὁ ἐκπεσμὸς ἔκαμε σήμερον νέας καὶ λίαν ἐπαισθητὰς προόδους. Τὸ σήμερον ἐκ Λονδίνου ληφθὲν τηλεγράφημα σημειοῦν 45 1)2 τοσαύτην παρήγαγεν ἐντύπωσιν ἐν τῇ ἀγορᾷ ὥστε τὸ Γενικὸν χρέος ἀρξάμενον ἀπὸ τῆς τιμῆς τῶν 49.12 ἐξέπεσεν ἐντὸς ὀλίγου μέχρι 49.1)40.

Αἱ πρὸς τὸν ἐκπεσμὸν τάσεις τῶν ἡμετέρων κερδοσκόπων φαίνονται μᾶλλον ἔντονοι καὶ αἱ πωλήσεις ἐξακολουθοῦσιν.

Ἐν τῷ περιβόλῳ τῶν μετοχῶν ἅπασαι αἱ ἀξίαι ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἄκρου μέχρι τοῦ ἑτέρου ἀκολουθοῦσι τὴν ὀπισθοδρομικὴν κίνησιν τοῦ Γενικοῦ χρέους καὶ προσφέρονται εἰς τὰς κατωτέρω σημειουμένας τιμάς.

Οἱ Σιδηρόδρομοι μάλιστα ἐξέπεσαν μέχρι φρ. 120.

ΤΙΜΑΙ ΧΡΕΩΓΡΑΦΩΝ.

Γενικὸν Χρέος	ἄνοιγμα	γρ.	49 14/40
» »	κλείσιμον	»	50 5/40
» »	ἀνωτέρα τιμὴ	»	49 16/40
» »	κατωτέρα	»	49 8/40
Δάνειον τοῦ 1863		φρ.	337
» » 1865		»	339
» » 1869		»	267
» » 1873		»	258
Γαμειακὰ γραμμ. τοῦ 1872		λ.στ.	81 1/2
Σιδηρόδρ. Εὐρωπαϊκῆς) Τουρκίας 1ης ἐκδόσεως)		φρ.	121
» 2ας »		»	
Γενικὴ Ἑταιρία		λ.στ	7 8
Τράπεζα Κωνστ/πόλεως		»	5 15
Ὀθ. Ἑταιρ. συναλλ. καὶ χρεωγρ.			5
Αὐστρο-ὀθωμανικὴ Πίστ.			
Ὀθωμανικὴ Πίστωσις			11 2
Μετοχαὶ Τροχιδρόμων		»	4 28
Ὀθωμ. Ἐμπορικὴ Ἑταιρία		»	3 45
» Βερίση καὶ Κοσσούδη		»	4
Ἑταιρία Πιστωσ. καὶ Παραγγ.		»	3
Ἑλλ. δάνειον 9 %		φρ.	260
» » 8 %		»	250
Ἑλλ. Πιστωτ. Τράπεζα		δρ.	130
Λαύριον		φρ.	71

ΔΙΑΤΙΜΗΣΕΙΣ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ.

Λίρα Τουρ. μὲ μεταλλικὰ	γρ.	105
» » » πεντάρια	»	104 3/8
» » » χαλκὸν	»	127 10/40
Λίρα Ἀγγλίας	»	109 10/40
Εἰκοσάφραγκον	»	87 10/40
Πῶλι αὐτοκρατορικὸν	»	89
Καρπόβολον ἀργυρ.	»	17
» χάρτ. (λ. Τ. 100)	»	15
Κριμίτσα	»	51 5/8
Μετζιτιὲς	»	101 15/40

ΞΕΝΑΙ ΑΓΟΡΑΙ.

(Πρακτορεῖον Βορδεάνου).

Βιέννη, 14 ὀκτωβρίου.

Μετοχαὶ σιδηρ. Ῥωμυλίας	φλ.	55 50
» » » νέαι	»	
Ἀγγλο-Βὰγκ	»	156.50
Αὐστροτουρκ. Πίστωτ. Ἑταιρία	»	13
Αὐστροοθωμ. Τράπεζα	»	106.15
Εἰκοσάφραγκον	»	8.85
Ἄζιο	»	103.80
Συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου	»	109.90
Crédit anstalt	»	241.
National Bank	»	982.
Λόϋδ	»	451

Τὸ χρηματιστήριον ἀνέλαβε σπουδαίως ἕνεκα τῆς καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ζωηρότητος τῶν πράξεων.

Λονδῖνον, 14.

Γενικὸν χρέος	45 1/2
» τοῦ 1865	
» τοῦ 1869	53 1/2
» τοῦ 1871	
» τοῦ 1872	83 1/2
» τοῦ 1873	51 1/2
» τοῦ 1874	2 1/8
Δάνειον αἰγυπτιακὸν	76 1/4
Ἀγγλικὰ πάγια	92 13/1

(Πρακτορεῖον Ῥέουτερ.)

Λονδῖνον, 14 ὀκτωβρίου.

Πάγια ἀγγλικὰ, κλείσιμ.	92 3/4 — 7/8
» τουρκικὰ, ἄνοιγμα	46 1/4 — 3/8
» » κλείσιμ.	45 5/8 — 3/4
» » νέα	2 1/4 — 3/8
Ὀθωμ. Δάνειον 1869	53 1/2 — 54
» » 1871	64 1/4 — 3/4
Ταμιειακ. γραμμάτ. (σειρ. B καὶ C)	83 1/2 84
Ὀθωμ. Τράπεζα	16 1/4 — 1/2
Νέα	2 1/4 —
Ἐξαχθέντα ἀπὸ τῆς Τραπέζης εἰς χρυσὸν Λ. Σ.	
Εἰσαχθέντα εἰς τὴν Τράπεζαν	130,000
Προεξόφλησις ἐκτὸς τῆς Τραπέζ.	
Δάνειον τοῦ 1873	51 3/8 — 5/8
Συνάλλαγμ. ἐπὶ Παρισίων 3/μ.	25,45

Παρίσιοι, 14 ὀκτωβρίου.

Γαλλικ. Rente τῶν 5 %	κλείσιμ.		98 90
» » 3 %	»		61.90
Ἰταλικὴ » 5 %	»		65.60
Πάγια Τουρκικὰ		»	46.20
» » νέα			46 10
Ὀθωμ. Δάνειον 1869			273.75
Δάνειον			—
Τάσεις πρὸς ὕψωσιν			
Σ/γμα ἐπὶ Λονδίνου 3/μ.			25.15 5
Σιδηρόδρ. Ῥωμυλ.			127.50
Τράπεζα Ὀθωμανικὴ			

Τὰ ὀθωμανικὰ χρεώγραφα τιμῶνται ἐν τοῖς βουλεβάρτοις 48.80, τὰ δὲ νέα 45.70

Βιέννη, 14 ὀκτωβρίου.

Ὀθωμ. σιδηρόδρομ.	55 75
Agio	103 80
Συνάλ/γμα ἐπὶ Λονδίνου 3/μ.	109.90

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

ΚΙΝΗΣΙΣ ΛΙΜΕΝΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Κατάπλοι ἱστιοφόρων.

Τρίτη, 1)13 ὀκτωβρίου.

Αὐστρ. Zia Catterina πλ. Thian, ξεν. Γενεύης.
» Rachel. πλ. Mocovich, πετρέλ. Νέας Ὑόρκ.
Ἰταλ. Boccaccio πλ. Molfino, γαιάν. Newcast
» Delicato, πλ. Mortola ξεν. Μασσαλίας.
» Sam. Ansaldo πλ. Castello γαιάν. Neewc
Γαλ. Castor, πλ. Hela ξεν. Terra Nuova.
Ἑλλ. Ἅγ Γεώργιος, πλ. Μαρούλας, ξεν Γενεύης.
» Ἅγ. Ἀνδρέας. πλ. Ἀρόνης, ἔλαιον, Λευκάδ.
Ἀγγλ. Cammellia, πλ. Flemming. γαιάν Troon.

Κατάπλοι ἀτμοπλοίων.

Γαλ. Gyptis, πλ. Thumin, διάφ. Μασσαλ.
Ἀγγλ. Isaak Pennok, πλ. Pearsen. γαιάν. Swansea.
» Sam Weller, πλ. Ranton, ξεν. Ἀλεξάνδρ
» Eclair. πλ. Donner ξεν. Brindisi.
» Nymphea, πλ. Stephen, ξεν Γενεύης.
» Tiara. πλ. Belhell ξεν. Port Said.
» John Middleton, πλ. Tate, ξεν. Μελίτ.

Ἀπόπλοι ἱστιοφόρων.

Ἰταλ. Luchino C. πλ. Olcese γαιάν. Ὀδησσ.
» Giuseppe Acame πλ. Mainero, ξεν. »
» Boccaccio πλ. Molfino. γαιάν. »
» Santina Ansaldo πλ Castello γαιάν. »
» Timoleonte. πλ. Maresco, σῖτ Τεργέσ.
» Camano. πλ. Pratto, γαιάν Ὀδησσόν.
Ἑλλ. Πολυξένη, πλ. Στυλιανὸς, σῖτ. Μασσαλ
» Μ. Χρυσάκης, πλ. Κιβωτὸς ἔλαιον, Taganr
» Σχύλλα, πλ. Ἀλευρὰς, σῖτ. Μασσαλίαν.
» Εὐτυχία, πλ. Σταματιάδης, διάφ. Γιατζίτ.
» Ἅγ Γεώργιος, πλ. Μαρουλὰς, ξεν Βραΐλαν.
» Φωκίων, πλ. Γεωργίτζας, σῖτ. Μασσαλίαν
» Κεφαλληνία, πλ. Λικιαρδόπουλος, ἔλαιον, Taganrog.
Αὐστ. Seth. πλ. Tugnizzo, γαιάν Ὀδησσ.
Γαλ Castor » Hele, ξεν. Taganrog
Ῥωσ. Vi Covassevich, πλ Copsich σῖτ. Ἀγγλ.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(Πρακτορεῖον Βορδεάνου)

ΓΑΛΛΙΑ.

Παρίσιοι, 14.

Καὶ αὐτοὶ οἱ δημοκρατικοὶ ψέγουσι τὰς πρὸς τὴν Γαλλίαν προκλήσεις τῆς Ἱσπανίας.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ.

Βερολῖνον, 14 ὀκτωβρίου.

Ὁ αὐτοκράτωρ ἐπανέκαμψεν εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν τῇ 20 αὐτοῦ μηνός.

Ὁ πρέσβυς τῆς Ἱσπανίας ἐπέδωκε τῇ ἡμετέρᾳ κυβερνήσει ἀντίγραφον τοῦ εἰς τὴν Γαλλίαν δοθέντος ὑπομνήματος.

Αἱ ἡμιεπίσημοι ἐφημερίδες ζητοῦσι νὰ καταδείξωσι τὸ ἀνεξάρτητον τῶν δικαστῶν ἐν τῇ ὑποθέσει τοῦ κόμητος δ' Ἄρνιμ, ἀποκρούουσι πᾶσαν ὑπόνοιαν περὶ πιέσεως ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν καὶ κατηγοροῦσι τοῦ Ἄρνιμ ἐπὶ παραβιάσει τῶν δικαιωμάτων τῆς πολιτείας.

Ὁ αὐτοκράτωρ λυπεῖται ὅτι ἡ κατάστασις τῆς ὑγείας αὐτοῦ δὲν τῷ ἐπιτρέπει νὰ μεταβῇ εἰς Ἰταλίαν, ὅπως ἀνανεώσῃ οὕτω τὰς μεταξὺ Γερμανίας καὶ Ἰταλίας ὑφεστώσας ἐνδείξεις φιλίας.

ΙΣΠΑΝΙΑ.

Μαδρίτη, 14 ὀκτωβρίου.

Οἱ καρλισταὶ ἔλαβον ἓξ τηλεβόλα Κρούπ, 3,000 τυφέκια καὶ 50,000 πυριτοβολὰς, ἅτινα ἀπεστάλησαν αὐτοῖς, καθ' ἃ ἔλεγον, διὰ βελγικοῦ πλοίου.

Ἡ κυβέρνησις ἐνίσχυσε τὰς ναυτικὰς αὐτῆς δυνάμεις ἐπὶ τῆς ὑπὸ τῶν καρλιστῶν κατεχομένης παραλίας χώρας.

Οἱ καρλισταὶ της Βισκαΐας ἀναπεταννύουσι τὴν κηρυκευτικὴν σημαίαν.

ΣΕΡΒΙΑ.

Βελιγράδιον, 14 ὀκτωβρ.

Πολλαὶ συλλήψεις ἐγένοντο ἕνεκα συνωμοσίας τοῦ κόμματος τοῦ Καραγεώργεβιτς κατὰ τοῦ ἡγεμόνος Μιλάνου.

(Πρακτορεῖον Ῥέουτερ).

ΓΑΛΛΙΑ.

Παρίσιοι, 14 ὀκτωβρίου.

Ὁ Ὀρενόκος ἀπέπλευσεν ἐκ τοῦ λιμένος τῆς Σιβιταβεκίας οὐδεμία δὲ διαδήλωσις ἐγένετο κατὰ τὸν ἀπόπλουν αὐτοῦ.

Αὐτόθι, 14.

Φρονεῖται ὅτι ὁ ὑπουργὸς θὰ ἀποποιηθῇ ν' ἀποκριθῇ ἐὰν αὔριον ἡ διαρκὴς ἐπιτροπὴ ἐπιληφθῇ τῶν ζητημάτων τοῦ Ὀρενόκου καὶ τῆς Ἱσπανίας.

ΙΣΠΑΝΙΑ.

Μαδρίτη, 14 ὀκτωβρίου.

Λέγεται ὅτι πολλὰ καρλιστικὰ συντάγματα ὑπετάγησαν τῇ δημοκρατικῇ κυβερνήσει.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ.

Βερολῖνον, 14.

Ἡ «Ἐπαρχιακὴ Ἀνταπόκρισις» λέγει ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ ἀκολουθῶν τὴν συμβουλὴν τῶν ἰατρῶν αὐτοῦ κατέλιπε τὸ σχέδιον τῆς εἰς Ἰταλίαν μεταβάσεως αὐτοῦ ἐκφράσας ἐπὶ τούτῳ τῷ βασιλεῖ τῆς Ἰταλίας τὴν βαθεῖαν αὐτοῦ θλῖψιν.

ΑΜΕΡΙΚΗ.

Νέα Ὑόρκη, 14.

Τὸ ἥμισυ τῆς συγκομιδῆς τῶν καπνῶν κατεστράφη ὑπὸ τοῦ πάγου ἐν Κεντυκίᾳ καὶ Τενεσῇ.

ΑΓΓΕΛΙΑ.

Μεταφράσαντες, διασκευάσαντες καὶ ἐπαυξήσαντες ἐκδίδομεν τοὺς ΜΕΓΑΛΟΥΣ ΑΝΔΡΑΣ (ΗΡΩΑΣ) τῆς Ἑλλάδος, ἤτοι τὴν ἱστορίαν τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, βιογραφικῶς συγγεγραμμένην ὑπὸ τοῦ σοφοῦ ἐν Γερμανίᾳ καθηγητοῦ κ. Stoll συγγραφέως μεταξὺ ἄλλων πολλῶν καὶ τῆς καλλίστης ἐν τῇ γερμανικῇ γλώσσῃ μυθολογίας τῶν Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων.

Ἂν καὶ πολλαὶ, ἄλλαι μὲν σύντομοι ἄλλαι δὲ διεξοδικαὶ τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος ἱστορίαι ὑπάρχουσιν, ὅμως καὶ ἡμεῖς ἐπιχειροῦμεν τὴν ἔκδοσιν τῶν ἡρώων τῆς Ἑλλάδος, διότι ἔχομεν τὴν ἰδέαν ὅτι, ἐάν τις τοιουτοτρόπως συγγεγραμμένην ἱστορίαν καὶ ἰδίως ἑλληνικὴν ἀναγνώσῃ, εὐκολώτερον θὰ διατηρῇ ἐν τῇ μνήμῃ αὐτοῦ τὰ ἀναγινωσκόμενα.

Ἡ ἤδη ἀγγελομένη ἱστορία τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος λίαν διεξοδικὴ οὖσα καὶ πρὸς συγγραφὴν τῆς ὁποίας ὁ κ. Stoll τὰς νεωτάτας καὶ εὐδοκιμωτάτας ὑπὸ εἰδικῶν ἀνδρῶν συγγραφείσας ἱστορίας μετεχειρίσθη, οἷον τοῦ Curtius Sievers, Droysen Niebuhr Drumann, Schwegler, Mommsen καὶ ἄλλων, δύναται οὐ μόνον τοῖς μαθηταῖς ὡς κάλλιστον καὶ ὠφελιμώτατον βοήθημα νὰ χρησιμεύσῃ ἀλλὰ καὶ παντὶ Ἕλληνι, ὅστις θέλει ἢ μᾶλλον ὀφείλει νὰ σποδάσῃ τὰ μεγάλα καὶ γενναῖα κατορθώματα τῶν προγόνων του, ἅτινα ἀπεθανάτισαν αὐτούς. Ὅθεν ἐπικαλούμεθα τὴν συνδρομὴν τῶν φιλομούσων Ἑλλήνων τῶν ἐλλογίμων διδασκάλων καὶ τῶν μαθητῶν τῶν σχολείων.

Οἱ «Ἥρωες τῆς Ἑλλάδος», θὰ ἀποτελέσωσι τυπογραφ. φύλλα 40 καὶ ἡ τιμὴ των ὁρίζεται εἰς δραχμὰς 8 ἀλλὰ πρὸς εὐκολίαν καὶ ἡμῶν καὶ τῶν συνδρομητῶν διαιρεθήσονται εἰς τόμους τέσσαρας ἀνὰ δραχμὰς δύο ἕκαστον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Φεβρουαρίου 1874.

ΧΑΡΙΣΗΣ ΠΟΥΛΙΟΣ
καθηγητὴς τοῦ Β'. ἐν Ἀθήναις Γυμνασίου.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ,

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ γερμανικῆς καταγωγῆς προβεβηκὼς τὴν ἡλικίαν, μεταχειριζόμενος εὐμεθοδέστατον τρόπον καὶ γνωρίζων καὶ τὴν ἑλληνικὴν, δίδει μαθήματα τῆς γερμανικῆς γλώσσης.

Διευθυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοι εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον Christian Roth Πέρα δίοδος Χατζοπούλου ἀριθ. 32.

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟΝ

Ἐν Ἀθήναις κατὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος ἄντικρυ τῶν ἀνακτόρων.

Ἡ μεγάλη μουσικὴ παιανίζει ἐπὶ τῆς πλατείας δὶς τῆς ἑβδομάδος. Ἐφημερίδες πολλῶν ἐθνῶν. Λαλοῦνται 10 γλῶσσαι. Ἄριστα ὁλικομεσημβρινόν.

Τὸ ξενοδοχεῖον τοῦτο κεῖται εἰς τὴν πλέον διακεκριμένην καὶ ὡραιοτέραν θέσιν τῶν Ἀθηνῶν· ὁ δὲ ἰδιοκτήτης αὐτοῦ κ. Ι. Μανοῦσος γνωστὸς διὰ τὴν μεγάλην φιλοκαλίαν του ἐφρόντισε νὰ τὸ καταστήσῃ ἐφάμιλλον μετὰ τῆς πρώτης τάξεως ξενοδοχείων τῆς Εὐρώπης.

Διακρίνεται δὲ διὰ τὸ κομψὰ, νέα καὶ πολυτελῆ ἔπιπλά του, τὴν τάξιν, τὴν καθαριότητα, τὴν μαγειρικὴν καὶ τὴν διὰ τηλεγράφου ταχεῖαν ὑπηρεσίαν.

Εὐρωπαῖος μάγειρος προσληφθεὶς δίδει γεύματα, εἰς ἃ ἡ ἐπιστήμη τοῦ καθησυχάζει τὰ παράπονα τοῦ στομάχου.

Διερμηνεῖς ἐν Πειραιεῖ κατὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ ἀτμοπλοίου εἰσὶν οἱ κ. Ἐμμανουὴλ Καβανιὰκ καὶ Θωμᾶς Μάνεσης, οἵτινες παραλαμβάνουσι τὰ σκεύη τοῦ ταξειδιώτου καὶ ὁδηγοῦσιν αὐτὸν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΟΥ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΟΥ.

Ἐν Γαλατᾷ, Δεμὶρ χάν, ἀριθ. 25.

Τὸ γραφεῖον τοῦτο ἀναλαμβάνει τὴν σύνταξιν ἢ μετάφρασιν οἱουδήποτε ἐγγράφου τουρκιστὶ, ἑλληνιστὶ, γαλλιστὶ, ἰταλιστὶ, ἀγγλιστὶ, ἀρμενιστὶ, ῥωσσιστὶ, βουλγαριστὶ καὶ γερμανιστί.

Μαθήματα τουρκικῆς καὶ γαλλικῆς.

Ἡ διεύθυνσις τοῦ «Ἀζιζιὲ» λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς τὸ σεβαστὸν κοινὸν, ὅτι τὰ καθ' ἕκαστον σάββατον διὰ τὴν γραμμὴν τῆς Ῥαιδεστοῦ ἀναχωροῦντα ἀτμόπλοιά της, ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς σαββάτου 21)3 ὀκτωβρίου θέλουσι προσεγγίζει, ἐκτὸς τῆς Ἡρακλείας, Σηλυβρίας καὶ Ῥαιδεστοῦ, εἰς Γάνον, Μυριόφυτον, Μαρμαρᾶν, Ἀρτάκην καὶ Καραπογᾶν.

Ἐν Κων]πόλει τῇ 19 σεπτεμβρίου 1874

Μὴ ἐκποιηθέντων πάντων τῶν ἀριθμῶν, ἡ ἐκκύβευσις τοῦ λαχείου τοῦ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ κ. Κωνστ. Ἰωσὴφ περσικοῦ σαλίου τῆς Ἀγκώρας ἥτις ἐπρόκειτο νὰ γείνῃ 1)13 ὀκτωβρίου ἀνεβλήθη διὰ τὴν διὰ τὴν 30 δεκεμβρίου.

Χθὲς ἐλησμονήθη ἐν τῷ ἀπὸ Βογιούκδερε καταπλέοντι ἀτμοπλοίῳ τοῦ Σιρκετὶ Χαϊρὲ ὑπ' ἀριθμὸν 25 τσάντα περιέχουσα σενέτια οἰκιῶν, ἰλάμια, ἐνοικιαστήρια καὶ ἄλλα παρόμοια. Ὁ εὑρὼν τὰ ἔγγραφα ταῦτα ὅλως ἄχρηστα αὐτῷ, παρακαλεῖται νὰ τὰ ἐγχειρίσῃ ἢ εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἀρμενικῆς ἐφημερίδος «Μανζουμεΐ» ἢ τῷ ἱερεῖ τῆς ἐν Γαλατᾷ ἀρμενοκαθολικῆς ἐκκλησίας καὶ θέλει λάβει δύο λίρας ὀθωμανικὰς λόγῳ ἀμοιβῆς.

Κωνσταντινουπόλει τῷ 1)13 ὀκτωβρ.

ΕΚΠΟΙΗΣΙΣ ΕΝΕΚΕΝ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΩΣ

Τὸ προσεχὲς σάββατον 5)17 ὀκτωβρίου κατὰ τὴν 9ην πρωϊ ἣν ὥραν ἐκτεθήσεται εἰς δημόσιον πλειστηριασμὸν ἐν τῇ κατὰ τὴν γωνίαν τῆς ὁδοῦ Ἀλγερίου (Γενὶ τσαρσὶ ἐν Σταυροδρομίῳ, ὑπ' ἀριθμὸν 9 κειμένῃ οἰκίᾳ οἰκοσκευὴ νεωστὶ ἐξ Εὐρώπης ἀφιχθεῖσα καὶ ἀνήκουσα τῷ διευθυντῇ τῆς αὐστροοθωμανικῆς τραπέζης κ. Κάλβ.

Ἡ οἰκοσκευὴ αὕτη σύγκειται ἐξ ἀνακλίντρων, καθεκλῶν, καθρεπτῶν, κλινῶν. ταπήτων Σμύρνης, κομμωτηρίων κλπ. Δύναται δὲ νὰ ἐπισκεφθῇ αὐτὴν τὸ δημόσιον καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 3ης ὥρας μέχρις τῆς 5ης ἑσπερινῆς

Κωνσταντινουπόλει, 2)14 ὀκτωβρίου 1874.

Ε. ΔΕ ΚΑΣΤΡΟΣ.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑ.

Τὴν προσεχῆ κυριακὴν 6(18 τρέχοντος τὴν 9 ὥραν τῆς πρωΐας ἐκποιηθήσονται ἐν δημοπρασίᾳ ἐν τῇ λέσχῃ τοῦ Ὀρτάκιοϊ, κειμένῃ ἐν τῇ ἰδῷ Δερέ, ἅπαντα τὰ ἐν τῷ ῥηθέντι καταστήματι εὑρισκόμενα ἔπιπλα συγκείμενα ἐκ τραπεζῶν, καθεκλῶν, καθρεπτῶν, κλειδοκυμβάλου, σφαιριστηρίων κλπ.

Κωνσταντινουπόλει 1(13 ὀκτωβρ, 1874.

Ε ΔΕ ΚΑΣΤΡΟΣ.

ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΖΙΖΙΕ.

Γνωστοποιεῖται εἰς τὸ δημόσιον ὅτι ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ Ῥαμαζανίου τὰ ἐκ γεφύρας ἀποπλέοντα ἀτμόπλοια κατὰ τὴν 11 1)4 ὥραν εἰς Καδήκιοϊ θέλουσιν ἀποπλέει ἀπὸ τῆς σήμερον πέμπτην μέχρι τέλους τοῦ αὐτοῦ μηνὸς εἰς τὰς 11 ὥρας.

ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΖΙΖΙΕ.

Γνωστοποιεῖται τῷ δημοσίῳ ὅτι ἀπὸ τῆς 1)13 ὀκτωβρίου μισθωθεισῶν τῶν ἀποβαθρῶν Χορταλιμῆς, Χάλκης, Πρώτης ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τοῦ Ἀζιζιέ, τὰ ἐξ 20 παράδων διόδια αὐτῶν πρὸς διευκόλυνσιν τῶν ἐπιβατῶν θέλουσι προστιθεῖ ἐφεξῆς ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων καὶ πληρόνεσθαι μετ' αὐτοῦ.

Ὁ ὑπεύθυνος καὶ ἰδιοκτήτης
Γ. ΒΑΦΕΙΑΔΗΣ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Νέος τις ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη μετελθὼν τὸ δημοδιδασκαλικὸν ἐπάγγελμα, ἐσχάτως δὲ ἀποπερατώσας τὰ γυμνασιακὰ μαθήματα, ζητεῖ θέσιν ἑλληνοδιδασκάλου ἢ ἀλληλοδιδάκτου. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ Σαμικὸν γραφεῖον. Ὁδὸς Πεμπτοπαζάρου ἀριθ. 14.

ΟΘΩΜΑΝΙΚΗ ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑ.

Ἔκδοσις δευτέρα.

Περιέχουσα τεμάχια πάντη διάφορα τῆς πρώτης ἐκδόσεως. Τιμᾶται γροσίων δέκα καὶ πωλεῖται παρ' ἅπασι τοῖς βιβλιοπώλαις

Διδάσκαλος γινώσκων καλῶς τὴν ἑλληνικὴν καὶ τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν, γνωστὸς εἰς τὸ καθ' ἡμᾶς δημόσιον διὰ τὴν πεῖραν καὶ ἱκανότητά του, καὶ φέρων τὰς καλλιτέρας συστάσεις ζητεῖ παραδόσεις δημοσίους ἢ καὶ ἰδιωτικάς.

Ἡ διεύθυνσις ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ «Νεολόγου.»

Ζητεῖται διδάσκαλος ἑλληνὶς διά τινα οἰκογένειαν, φέρουσα τὰ κατάλληλα προσόντα καὶ γινώσκουσα καὶ τὴν γαλλικήν.

Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ «Νεολόγου»

Διδάσκαλος ἐγνωσμένης πείρας καὶ τιμιότητος καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη διδάξας εἴς τινα οἰκογένειαν, ζητεῖ ἐξωτερικὰς παραδόσεις ἢ καὶ θέσιν οἰκιακήν.

Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ «Νεολόγου».

ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝΟΥ

ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΤΗΣ ΓΗΣ ΕΙΣ ΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑ ΗΜΕΡΑΣ.

Μεταφράσθη ὑπὸ Ν. Κ. ΛΗΜΝΙΟΥ, ἰατροῦ
(Ἐδημοσιεύθη ἐν ἐπιφυλλίδι τοῦ «Νεολόγου»).

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, 1874
ΤΥΠΟΙΣ ΒΟΥΤΥΡΑ ΚΑΙ Σ]ΑΣ.

Εὑρίσκεται παρὰ τοῖς διανομεῦσι τοῦ «Νεολόγου» καὶ τιμᾶται ἀντὶ ἡμίσεως ἀργυροῦ μετζιτιέ.

Ὁ ἀκάματος κ. Ἀντώνιος Β. Δαμασκηνός, τῇ προτροπῇ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργοῦ, ἐξέδωκε καὶ ἕτερον μικρὸν μέν, ἀλλ' ἀναγκαιότατον πόνημα «στοιχειώδεις γνώσεις φυσικῆς πρὸς χρῆσιν τῶν δημοτικῶν σχολείων ἀῤῥένων καὶ θηλέων» πληρώσας μέγα κενὸν καὶ ἀποδείξας, ὅτι οὔτε μόχθων, οὔτε δαπάνης φείδεται ὑπὲρ τῆς ἐντελοῦς παιδεύσεως τῆς ἑλληνικῆς νεολαίας.

Τῇ 12)24 ὀκτωβρίου 1874 γενήσεται ἡ τελευταία ἐκκύβευσις τοῦ ὀγδοηκοστοῦ ἕκτου βασιλικοῦ σαξωνικοῦ λαχείου μετὰ 36,000 κερδαινόντων κλήρων.

1	κλῆρος	ὁ κυριώτ.	τάλλ.	150000
1	»	»	»	100000
1	»	»	»	50000
1	»	»	»	40000
1	»	»	»	30000
1	»	»	»	20000
3	»	ἕκαστος ἀπὸ	»	10000
20	»	» »	»	5000
45	»	» »	»	2000
550	»	» »	»	1000
575	»	» »	»	400
675	»	» »	»	200
1750	»	» »	»	100
32376	»	» »	»	65

Γραμμάτια διὰ τὴν ἐκκύβευσιν ταύτην πωλοῦνται παρὰ τῷ ὑποφαινομένῳ

Δ. ΚΟΡΙΤΣΟΝΕΡ.

Γαλατᾶ χάνιον τῆς δημαρχίας ἀριθ. 8

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οἰκία λιθόκτιστος κειμένη ἐν Πέρᾳ πλησίον τοῦ Γαλατᾶ Σεραγίου ὁδὸς Σοῦ Τερεζῆ, ἀριθ. 8 ἔχουσα 22 θαλάμους, κῆπον, τρεῖς δεξαμενὰς φρέατα καὶ σταῦλον· ὁ βουλόμενος διευθυνθήτω εἰς τὴν ἰδίαν οἰκίαν.

ΛΑΜΠΑΙ.

ΕΔΜΟΝΔΟΣ ΚΑΡΟΥΑΝΑ

Πρότερον Καρουάνα καὶ Στάμπα.
(Ἀγγλικὸν κατάστημα)
Ἀρ. 6, ὁδὸς Βοεβόδα, ἐν Γαλατᾷ, κάτωθεν τοῦ ἀρχαίου Χρηματιστηρίου.

Ὁ κ. Ἐδμόνδος Καρουάνα λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς πολυαρίθμους αὐτοῦ φίλους, Ἄγγλους καὶ ξένους διὰ τὴν γενναίαν ὑποστήριξιν, ἣν δὲν ἔπαυσαν παρέχοντες αὐτῷ ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἤνοιξε τὸ κατάστημά του, ἐν ᾧ ὑπάρχουσιν ἀντικείμενα ποικίλα καὶ πρώτης ποιότητος. Περιπλέον δ' ἔλαβεν ἐπ' ἐσχάτων διάφορα ἀντικείμενα ἐξ ἀργύρου καὶ ἐπαργύρου, τῶν καλλιτέρων ἀγγλικῶν ἐργοστασίων, μύρα, ἰατρικά, τὰ πρὸς γραφήν, χειρόκτια, θερινοὺς πίλους, ὑποδήματα, μαχαίρια, παντοειδῆ οἰκιακὰ σιδηρᾶ σκεύη, οἴνους ἐντὸς φιαλῶν μέχρις 25 ἐτῶν, πνευματώδη ποτά, ζῦθον, βούτυρον, χοιρομέρια, τυρὸν κτλ. Τέϊον ἐκλεκτὸν ἐσχάτως ἀποσταλὲν ἐκ Κίνας καὶ Ῥωσσίας, Πετρέλαιον καλλίστης ποιότητος μὴ καπνίζον καὶ οὐδεμίαν διαδίδον ὀσμήν, καὶ λυχνίας (λάμπας).

ΤΟΙΣ ΙΑΤΡΟΙΣ

Sirop du Dr FORGET

Τὸ ἄριστον τῶν ἄχρι τοῦδε γνωστῶν, εἰς ἴασιν Κατάρρου, Νευρικῆς βηχός, Κουκκίτιδος, Ἀϋπνίας, καὶ παντὸς στηθικοῦ νοσήματος, εὐαρεστεῖ καὶ ἰατρὸν καὶ ἀσθενῆ — Ἓν κοχλιάριον τοῦ καφὲ ἐξαρκεῖ. Ἐν Παρισίοις Διδάκτωρ ΣΧΙΑΒΛΕ (CHABLE), 36, rue Vivienne.

Παρακαταθήκη. Παρὰ τοῖς ΚΚ. Δέλλα Σοῦδα, Βέλιτς καὶ Σα. Κασαπιάν, καὶ Κιουτζουκιάν.

TORD-BOYAUX Καταστρεπτικὸν ἀλάνθαστον τῶν ΜΥΩΝ, ΣΡΑΛΑΚΩΝ, κλ.— Παρακαταθήκη: ἐν Κωνσταντινουπόλει, παρὰ τοῖς *KK. Vélits* καὶ Συντρ. *Della Sudda*, φαρμακοποιεῖς, καὶ παρ' ἅπασι τοῖς Κυριωτέροις φαρμακείοις: ἐν Παρισίοις παρὰ τοῖς *KK. Guérard* καὶ Συντρ., 17, passage de l'Elysée-des-Beaux-Arts, προμηθευτοῖς ἐν Γαλλίᾳ τῶν Ὑπουργείων καὶ τῶν Σιδηροδρόμων.

ΕΙΔΙΚΑ ΠΡΟΙΟΝΤΑ
ΕΞ ΙΩΝ (ΜΕΝΕΞΕΣ) ΤΗΣ ΠΑΡΜΑΣ
τοῦ κατασκευαστοῦ
E. PINAUD καὶ *MEYER*
Προμηθευτοῦ
τῆς Α. Μ. Βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας
καὶ τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου
ΣΑΠΩΝ ΜΑΛΑΚΤΙΚΟΣ
ΑΡΩΜΑ ΔΙΑ ΤΟ ΡΙΝΟΜΑΚΤΡΟΝ
ΚΟΝΙΣ ΟΡΥΖΟΥ
ΛΙΠΟΣ ΣΤΕΑΤΟΣ (Cold-Cream)
ΥΔΩΡ ΚΟΣΜΗΤΙΚΟΝ
ΑΡΩΜΑΤΙΚΑ ΘΥΛΑΚΙΑ
ΠΟΜΑΔΑ ΡΕΥΣΤΗ
37, boulevard de Strasbourg, 37
ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ
Εὑρίσκονται
παρὰ τοῖς κυριωτέροις μυροπώλαις,
φαρμακοπώλαις καὶ Κουρεῦσι

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΜΟΥΣΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ δι' Αἰθούσας, Ναΐσκους, κ.τ.λ. Τιμὴ αὐτῶν ἀπὸ 75 φράγ. μέχρι 4,000 φρ. Ἀριστεῖα ἐν ἁπάσαις ταῖς Ἐκθέσεσι. Ἀποστολαὶ κατ' εὐθεῖαν ἐκ Παρισίων. Ἐλευθέρα ταχυδρομικοῦ τέλους ἀποστολὴ τοῦ Καταλόγου

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΜΟΥΣΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ
τοῦ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Πατρὸς καὶ Υἱοῦ.
(ALEXANDRE père et fils.)
106, Ὁδὸς Richelieu, 106.
ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Δ. Θ. ΔΟΥΝΙΑ

Ἀρ. 188. Ἐν τῷ κέντρῳ τῆς μεγάλης ὁδοῦ τοῦ Γαλατᾶ. Ἀρ. 188.

Ἡ διεύθυνσις τοῦ φαρμακείου τούτου, γνωστοποιεῖ ὅτι ἐκτὸς τῶν ἐν χρήσει εἰς τὴν ἰατρικὴν παρασκευασμάτων, προϋμηθεύθη καὶ νέα χημικοφαρμακευτικὰ προϊόντα, χρήσιμα πρός τε τὴν εὐεξίαν καὶ τὴν καθόλου ὑγιεινήν. Ἤτοι

Ἀγγλικὸν Ἔλαιον Μορουνας τὸ γνησιώτατον.
Ἀντιῤῥευματικὸν χάρτην.
Ἔλαιον πρὸς στερέωσιν καὶ αὔξησιν τῆς γυναικείας κόμης.
Βαφὴ τριχῶν ἀνεξίτηλος καὶ ἀλάνθαστος (μὴ πρασινίζουσα ὡς αἱ λοιπαὶ) εἰς οἱονδήποτε χρῶμα
Ῥευστὸν πρὸς ῥιζικὴν θεραπείαν τῶν χειμέτλων (ξεπαγιασμάτων).
Τραγήματα ἤτοι σακχαρωτὰ κατὰ τῶν ναυτιάσεων τῶν θαλασσοπορούντων ων ἡ ἐπιτυχία βεβαία καὶ ἀσφαλής.
Δαμαλίδα (Βατζίνα) διδομένη μετ' ἐγγυήσεως.
Μεταλλικὰ ὕδατα ὅλων τῶν πηγῶν τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀσίας. Ἰαματικοὶ οἶνοι παντὸς εἴδους
Μῦρα διάφορα. Ἐπίδεσμοι κοιλιακοί. Θυλαστήρια. Καὶ διάφορα ἐργαλεῖα ἐξ ἐλαστικοῦ κόμμεως κτλ. κτλ.

Πρὸς δὲ γνωστοποιεῖ ὅτι ἰατρικὴ βοήθεια προθύμως χορηγεῖται καὶ καθ' ὅλην τὴν διάρκεια τῆς νυκτός. Οἱ δὲ κ.κ. ἰατροὶ εὑρήσουσιν ἐν ταῖς αἰθούσαις τοῦ φαρμακείου τὰ χρειώδη χειρουργικὰ ἐργαλεῖα διὰ τὰς κατεπειγούσας ἐγχειρήσεις.

ΣΩΣΙΤΡΙΧΟΝ

Ὕδωρ τονωτικὸν τοῦ τριχοφόρου δέρματος.

Πολυπληθεῖς θεραπεῖαι ἐπιτευχθεῖσαι ὑπὸ πολλῶν διακεκριμένων τῆς πρωτευούσης ἰατρῶν εὐαρεστηθέντων ἵνα δοκιμάσωσι τὴν ἐφευρεσίν μου παρὰ τῇ πελατείᾳ αὐτῶν ἐνθαῤῥύνουσί με ἵνα συστήσω αὐτὴν θερμῶς εἰς πάντας τοὺς βουλομένους νὰ προφυλάξωσι τὴν κεφαλὴν ἢ τὸ γένειον αὐτῶν ἀπὸ τῆς φαλακρότητος ἐγγυόμενος περὶ τῆς ἀποτελεσματικῆς τοῦ φαρμάκου ἐνεργείας.

Τὸ Σωσίτριχον ἔχει τὰς ἑξῆς ἰδιότητας.

α΄) Παύει σχεδὸν ἀμέσως τὴν ἐξ ἀδυναμίας τοῦ δέρματος προερχομένην πτῶσιν τῆς κόμης καὶ τῆς γενειάδος β΄) Ὅπου αἰτία τῆς πτώσεώς ἐστιν ἡ πιτυρίασις θεραπεύει ἀσφαλῶς τὸ νόσημα τοῦτο καὶ ἐπιμένως παύει τὴν πτῶσιν τῶν τριχῶν. γ΄(Ἀποδίδει εἰς τὰς τρίχας τὴν ἀρχικὴν καὶ φυσικὴν αὐτῶν στιλπνότητα. δ΄) Διὰ τῆς χρήσεως τοῦ Σωσιτρίχου ἀναφύονται ἐπὶ τῶν φαλακρῶν μερῶν νέαι τρίχες τοῦθ' ὅπερ οὐδεμία ἐκ τῶν σκευασιῶν τοῦ εἴδους τούτου κατώρθωσεν ἄχρι τοῦδε.

Ν. ΘΕΩΔΩΡΙΔΗΣ φαρμακοποιός.

Γενικὴ ἀποθήκη παρὰ τῷ ἐφευρέτῃ, Μεγάλη ὁδὸς τοῦ Πέρα ἀριθμὸς 186,

Ἀποθήκη ἐν Κωνσταντινουπόλει, παρὰ τοῖς κ. κ. Βέλιτς καὶ Σας, Τσοπάνολου καὶ Σ Θεοδωρίδου ἐν Τσουπαλῇ καὶ εἰς τὸ κεντρικὸν φαρμακεῖον Βουγιουκδερε.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ.—Πρὸς ἀποφυγὴν πάσης παραποιήσεως ἢ νοθεύσεως δέον νὰ ὑπάρχῃ ἡ ἰδιόχειρος ὑπογραφὴ τοῦ ἐφευρέτου ἐπὶ τοῦ τραχήλου τῆς φιάλης

ΤΙΜΗ 3 ΦΡΑΓΚΑ

Δρμολόγιον τῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας «Ἀζιζιέ».

ΓΡΑΜΜΗ ΝΙΚΟΜΗΔΙΑΣ.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὰς 2 ὥρας καὶ 1|2 κατὰ δευτέραν, τετάρτην, σάββατον μετὰ προσεγγίσεων εἰς Ἀρετζοῦ καὶ Καραμουσάλ. Ἐπιστροφὴ ἐκ Νικομηδείας, κατὰ τρίτην, πέμπτην καὶ κυριακὴν μετὰ προσεγγίσεων εἰς τοὺς αὐτοὺς λιμένας. Ἄφιξις εἰς Κωνσταντινούπολιν κατὰ τὰ αὐτὰς ἑσπέρας.

ΓΡΑΜΜΗ ΚΡΗΤΗΣ.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως κατὰ δεκαπενθημερίαν τὴν τρίτην κατὰ τὴν 10ην ὥραν μ. μ. μετὰ προσεγγίσεων εἰς Καλλίπολιν, Δαρδανέλλια, Μιτυλήνην, Σμύρνην, Χίον, Τσεσμέ, Ἡράκλειον, Ῥέθυμνον καὶ Χανία. Ἐπιστροφὴ κατὰ δεκαπενθημερίαν τὴν τρίτην μετὰ προσεγγίσεων εἰς τοὺς αὐτοὺς λιμένας. Ἄφιξις εἰς Κωνσταντινούπολιν τὴν πέμπτην τῆς 15ημερίας τὸ πρωΐ.

ΓΡΑΜΜΗ ΑΝΑΤΟΛΗΣ.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως κατὰ τετάρτην τὴν 10ην ὥραν μετὰ προσεγγίσεων εἰς Ποντοηράκλειαν, Ἄμαστραν, Ἰνέμπολιν, Σινώπην, Σαμψοῦντα, Οἰνόην, Ὀρδοῦ, Κερασσοῦντα Τραπεζοῦντα, Ῥίζαν καὶ Βατούμ. Ἐπιστροφὴ κατὰ πᾶσαν τετάρτην μετὰ προσεγγίσεων εἰς τοὺς αὐτοὺς λιμένας. Ἄφιξις εἰς Κωνσταντινούπολιν τὴν πρωΐαν τῆς δευτέρας.

ΓΡΑΜΜΗ ΒΑΡΤΙΝ.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως κατὰ πᾶσαν τετάρτην τὴν 10ην ὥραν μετὰ προσεγγίσεων εἰς Πόντο Ἡράκλειαν· ἐπιστροφὴ κατὰ πᾶσαν τετάρτην μετὰ προσεγγίσεως εἰς τὸν αὐτὸν λιμένα Ἄφιξις εἰς Κωνσταντινούπολιν τὴν πρωΐαν τῆς κυριακῆς.

ΓΡΑΜΜΗ ΠΑΝΟΡΜΟΥ.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως κατὰ πᾶσαν πέμπτην κατὰ τὴν 2αν ὥραν τῆς πρωΐα μετὰ προσεγγίσεων εἰς Πέραμον ἐπιστροφὴ κατὰ πᾶσαν ἑσπέραν τῆς παρασκευῆς. Ἄφιξις εἰς Κωνσταντινούπολιν τὴν πρωΐαν του σαββάτου.

ΓΡΑΜΜΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως κατὰ πᾶσαν παρασκευὴν τὴν 10ην ὥραν μετὰ προσεγγίσεων εἰς Καλλίπολιν καὶ Δαρδανέλλια· ἐπιστροφὴ τὴν τρίτην κατὰ τὰς 2 ὥρας μ.μ. μετὰ προσεγγίσεων εἰς τοὺς αὐτοὺς λιμένας. Ἄφιξις εἰς Κωνσταντινούπολιν τὴν πρωΐαν τῆς πέμπτης

Τὸ ἀτμόπλοιον θέλει προσεγγίζει συχνότατα εἰς τὸ ὄρος τοῦ Ἄθωνος ὁτὲ μὲν ἐν τῷ ἀπόπλῳ ὁτὲ δὲ ἐν τῷ κατάπλῳ.

ΓΡΑΜΜΗ ΡΑΙΔΕΣΤΟΥ.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως κατὰ πᾶν σάββατον καὶ δευτέραν πρωῒ εἰς τὰς 2 ½ ὥρας μετὰ προσεγγίσεων εἰς Σηλυβρίαν, Ἡράκλειαν, Μπογάδος, Ῥαιδεστόν, Γιανόχωρα, Μυριόφυτον, Μαρμαρᾶ, Πασᾶ Λιμάν, Ἀρτάκην, Καραμπογὰ καὶ τἀνάπαλιν· ἐπιστροφὴ κατὰ πᾶσαν τρίτην. Ἄφιξις εἰς Κωνσταντινούπολιν τὴν ἑσπέραν τῆς τρίτης.

ΓΡΑΜΜΗ ΣΥΡΙΑΣ.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως κατὰ δεκαπενθημερίαν τὴν τρίτην κατὰ 10ην ὥραν μετὰ προσεγγίσεων εἰς Καλλίπολιν, Δαρδανέλλια, Μιτυλήνην, Σμύρνην, Χίον, Τσεσμέ, Κάλυμνον, Κῶ. Σύμην. Ῥόδον, Ἀτάλειαν, Σελεύκειαν, Μερσίναν, Ἀλεξανδρέτταν, Λατάκειαν, Τρίπολιν καὶ Βηρυτόν κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν δὲ εἰς Κύπρον καὶ Λεμησσόν. Ἐπιστροφὴ ἀνὰ πάσας 22 ἡμέρας.

ΓΡΑΜΜΗ ΚΙΟΥ.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως κατὰ πᾶσαν τρίτην καὶ παρασκευὴν κατὰ τὴν 3ην ὥραν μετὰ προσεγγίσεως εἰς Μουδανία. Ἐπιστροφὴ κατὰ πᾶσαν πέμπτην καὶ κυριακὴν περὶ τὴν δείλην.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ Δ. ΚΟΡΙΤΣΟΝΝΕΡ.

ΟΙΚΟΥ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΙΚΟΥ

8. Γαλατᾶ, Δημαρχικὸν Χάνι 8.

ΑΓΟΡΟΠΩΛΗΣΙΑ παντὸς εἴδους ΧΡΕΩΓΡΑΦΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ, εἴτε ἐσωτερικῶν, εἴτε ξένων ὡς καὶ συναλλαγματικῶν ἐξ ἁπασῶν τῶν εὐρωπαϊκῶν ἀγορῶν.

ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ ΕΠΙ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΑΙΣ, ΠΡΟΕΞΟΦΛΗΣΙΣ ΤΩΝ ΤΥΧΑΙΩΝ ΕΚ ΛΑΧΕΙΩΝ ΚΕΡΔΩΝ ΚΑΙ ΤΟΚΟΜΕΡΙΔΙΩΝ, ΣΥΝΑΛΛΑΓΑΙ, ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΩΝ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΩΝ ΕΚ ΤΟΥ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΩΝ.

ΙΔΙΑ ΣΥΣΤΗΜΕΝΟΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΟΛΗΨΙΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ

ΝΕΟΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ ΛΙΑΝ ΕΠΩΦΕΛΗΣ

Παραχωρήσεις ἐπὶ πληρωμαῖς βαθμιαίαις, ὁρισθησομέναις τῇ ἀμοιβαίᾳ συναινέσει.
Τίτλων ἰδιοκτησίας καὶ συμμετοχῆς τῷ φέροντι.

Ἀφορώντων μίαν ἢ πλείονας ὁμολογίας δανείων μετὰ κέρδους συγκειμένας ἐκ διαφόρων ὁμάδων ἐπωφελῶς συναρμολογημένων, ὧν τὰ πρωτότυπά εἰσι παρακατατεθειμένα, ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν κομιστῶν, ὅπως τοῖς ἀποδίδωνται ἅμα τῇ ἐκτελέσει τῆς τελευταίας πληρωμῆς, ἐχόντων τῶν κομιστῶν τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσωσι τὴν ἔκδοσιν ἐκ προκαταβολῆς

Προσεχεῖς ἐκκυβεύσεις τῶν ἀκολούθων ἐπ' ἀμοιβῇ δανείων.

Τῇ 1 νοεμβρίου 1874.
ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ.
Πρῶτος λαχνὸς 100,000 ταλλήρων.

Τῇ 15 νοεμβρίου 1874.
ΤΟΥ ΟΥΓΓΡΙΚΟΥ ΤΟΥ 1870.
Πρῶτος λαχνὸς 100,000 φλωρινίων.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΚΛΗΡΩΣΙΣ
ΤΟΥ 86 ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΣΑΞΩΝΙΚΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ.
Τῇ 12 ὀκτωβρίου

μετὰ 36000 κερδαινόντων λαχνῶν. Κυριώτεροι λαχνοὶ 150000, 100000, 80000 κτλ.

Κολοσσαῖα κέρδη ἐκ ταλλήρων:
150,000 100,000 50,000 40,000 30,000 20,000 10,000 8000 6000 5000
ἀποτελούντων τὸ ὅλον τάλληρα 4,650,000=φράγκα 17,437,500

Πληροφορίαι σαφέστεραι καὶ λεπτομερέστεραι ὡς καὶ κατάλογοι τῶν κληρώσεων δίδονται ὑπὸ τοῦ γραφείου

Δ. ΚΟΤΙΤΣΟΝΕΡ.

DENTIFRICES RIGAUD

GRANDE MÉDAILLE DE MÉRITE
EXPOSITION UNIVERSELLE DE VIENNE

Συστήνονται καὶ καθ' ἑκάστην
διορίζονται
ἀπὸ τοὺς κυριωτέρους ἰατροὺς τῶν Παρισίων

GRANDE MÉDAILLE DE MÉRITE
EXPOSITION UNIVERSELLE DE VIENNE

CRÈME DENTIFRICE SOLIDIFIÉE

Μὲ τὴν ἀξιολογωτάτην αὐτὴν σκευασίαν ἥτις ὡς βάσιν ἔχει τὴν Κινίνην, γίνεται ἐν Γλοιῶδες, γλυκὺ καὶ λιπαρὸν τὸ ὁποῖον δίδει εἰς τοὺς ὀδόντας μεγίστην λευκότητα.

Δὲν ἀφήνει ἀνάμεσα εἰς τοὺς ὀδόντας οὐδεμίαν ἀποθήκην ὡς τοῦτο συμβαίνει εἰς τὰς περισσοτέρας κόνας καὶ αἱ ὁποῖαι ἐμπεριέχουν ὀξυκὰ ἐπιβλαβέστατα, ἢ σώματα σκληρά, τὰ ὁποῖα βλάπτουν τὸ σμάλτωμα τῶν ὀδόντων.

DENTORINE RIGAUD

Τὸ διὰ τοὺς ὀδόντας τοῦτο λίζερι εἶναι κατασκευασμένον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς Ἀρνίκας τοσοῦτον δημώδους διὰ τὴν εὐκόλυνσιν τῆς κυκλοφορίας τοῦ αἵματος καὶ καθησύχασιν τῶν πόνων τῶν ὀδόντων.

Καθαρίζει τὴν ἀναπνοήν, ἐνδυναμώνει τὰ οὖλα, εὐωδιάζει εὐαρέστως τὸ στόμα, προλαμβάνει τὴν τερηδόνα τῶν ὀδόντων, καὶ ἐκτιμεῖται τὰ μᾶλλα ἀπὸ τοὺς καπνίζοντας ὡς ἀποκόπτον τὴν ὀσμὴν τοῦ σιγάρου.

ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΜΕΤΑΞΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΥ ΑΝΑΤΟΛΗΣ, ΕΥΞΕΙΝΟΥ ΠΟΝΤΟΥ ΚΑΙ ΔΟΥΝΑΒΕΩΣ.

Τακτικὴ γραμμὴ ἀτμοπλοίων τῶν κ.κ. A. Carnegie καὶ Westcott et Laurance.

Ἑβδομαδιαῖαι ἀναχωρήσεις αὐτῶν ἐκ τοῦ ἐν Λονδίνῳ Millwall διὰ Κωνσταντινούπολιν, Ὀδησσὸν καὶ Δούναβιν, λαμβάνοντα πραγματείας ἀπ' εὐθείας ἐκ τῆς Ἠπείρου δι' ἅπαντας τοὺς λιμένας τῆς Ἀνατολῆς καὶ Εὐξείνου πόντου.

Τὸ ἀτμόπλοιον Ellen τοῦ πλοιάρχου Doubleday ἀναχωρῆσαν τὴν 11]23 λήξαντος διὰ Μελήτην, Σύρον καὶ Κωνσταντινούπολιν ἀναμένεται ἐνταῦθα τὴν 11)23 ἐνεστῶτος καὶ θέλει ἀναχωρήσει διὰ Δούναβιν.

ΥΠΟ ΦΟΡΤΩΣΙΝ

Τὸ ἀτμόπλοιον Pollan τοῦ πλοιάρχου Stranaur διὰ Κωνσταντινούπολιν καὶ Ὀδησσόν.

Τὸ ἀτμόπλοιον Mary τοῦ πλοιάρχου Lascelles διὰ Κωνσταντινούπολιν καὶ Δούναβιν.

Τὸ ἀτμόπλοιον Uruguay τοῦ πλοιάρχου Shield διὰ Κωνσταντινούπολιν καὶ Ὀδησσόν.

Τὸ ἀτμόπλοιον Lanarkshire τοῦ πλοιάρχου Thomson διὰ Κωνσταντινούπολιν καὶ Δούναβιν.

Τὸ ἀτμόπλοιον Barrasford τοῦ πλοιάρχου Halder διὰ Κωνσταντινούπολιν καὶ Δούναβιν.

ΧΡΗΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΑ *THOMAS MILNER and son*

Μόνη ἀποθήκη
Δεϊρμὲν-Χὰν
πλησίον τοῦ σταθμοῦ τῶν τροχιοδρόμων
ἐν Γαλατᾷ.

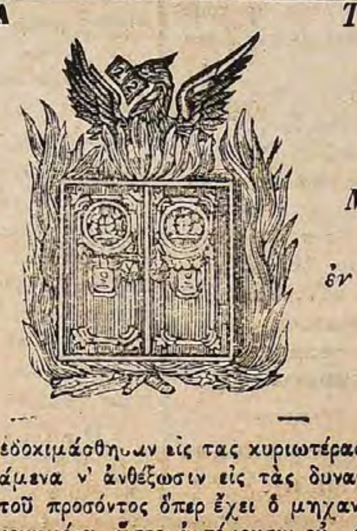

Μόνος ἀντιπρόσωπος
ἐν Κωνσταντινουπόλει
SIDNEY NOWILL.

Τὰ χρηματοκιβώτια ταῦτα ἐδοκιμάσθησαν εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις τῆς ὑφηλίου διὰ τοῦ πυρός, καὶ ἀπεδείχθησαν ὡς δυνάμενα ν' ἀνθέξωσιν εἰς τὰς δυνατωτέρας πυρκαϊὰς ἕνεκα τῆς στερεᾶς αὐτῶν κατασκευῆς καὶ τοῦ προσόντος ὅπερ ἔχει ὁ μηχανισμὸς τῶν κλείθρων αὐτῶν, ἅτινα εἰσὶ τοιουτοτρόπως τεχνουργημένα, ὥστε ἀντέχουσιν οὐ μόνον εἰς ἀπόπειραν βιαίας ῥήξεως, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν διὰ τῆς πυρίτιδος προσπάθειαν τῆς διαῤῥήξεως αὐτῶν.

Τῶν χρηματοκιβωτίων τούτων μόνος πράκτωρ ἀντὶ τοῦ τέως κ. Κωνσταντινίδου εἶναι ὁ ὑποφαινόμενος ἔχων ἤδη εἰς τὴν κατοχὴν αὐτοῦ μεγάλην ποσότητα χρηματοκιβωτίων.

SIDNEY NOWILL

ΑΙ ΑΓΓΛΙΚΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑΙ ΕΤΑΙΡΙΑΙ

IMPERIAL	COMMERCIAL UNION
Μὲ κεφάλαιον 1,600,000 Λιρ. Στερλ.	Μὲ κεφάλαιον 2,500,000 Λιρ. Στερλ.

Ἀναδέχεται παντὸς εἴδους ἀσφαλείας κατὰ τοῦ πυρὸς ἐπὶ οἰκιῶν, ἀποθηκῶν ἐμπορευμάτων, ἐπίπλων καὶ ἄλλων ἰδιοκτησιῶν ἐν Πέρᾳ, Γαλατᾷ Κωνσταντινουπόλει, Βοσπόρῳ, Πριγκηπονήσοις κτλ. διὰ μέσου τοῦ ὑποφαινομένου πράκτορος ἔχοντος καὶ πλήρη πληρεξουσιότητα τοῦ ἐξοφλεῖν ἐπιτοπίως καὶ ἄνευ ἀναβολῆς πᾶσαν ζημίαν ἢ ἀπώλειαν.

Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀναφορικῶς τῶν βραβείων, ὅρων κλπ. ἀπευθυντέον τῷ

Γ. Ε. ΚΑΙΦΤΟΝ, πράκτορι
Ἀριθ. 14, ὁδὸς Μεδρεσὲ (πλησίον τοῦ ἀγγλικοῦ προξενείου) ἐν Γαλατᾷ

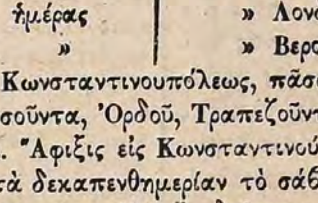

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΚΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ ΟΔΗΣΣΟΥ.

(Τὸ κεντρικὸν Γραφεῖον κεῖται εἰς Μουμχανὲ τοῦ Γαλατᾶ).

Εἰς ΟΔΗΣΣΟΝ. Κατὰ δευτέραν καὶ πέμπτην.—Ἄφιξις εἰς Ὀδησσὸν τετάρτην καὶ σάββατον πρωΐ.—Ἄφιξις ἐξ Ὀδησσοῦ εἰς Κωνσταντινούπολιν δευτέραν καὶ πέμπτην.

Ἐξ ΟΔΗΣΣΟΥ ἀλληλογραφία δι' ἀτμοπλοίων μὲ ὅλους τοὺς ῥωσσικοὺς λιμένας τῆς Μαύρης Θαλάσσης, τῆς Ἀζοφικῆς, τῆς Χερσῶνος καὶ τοῦ Νικολάϊεφ, καὶ διὰ σιδηροδρόμου δὶς τῆς ἡμέρας μεθ' ἁπάντων τῶν ῥωσσικῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν σιδηροδρόμων.

Ἡ διάρκεια τῆς μεταβάσεως ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως εἰς Ὀδησσὸν εἶναι 105 ὡρῶν

Διάρκεια ταξειδίου ἐκ Κωνσταντινουπόλεως.

Εἰς Πετρούπολιν	104	ὥρας	Εἰς Παρισίους	6	ἡμέρας
» Μόσχαν	4 ½	ἡμέρας	» Λονδῖνον	6	»
» Βιέννην	4	»	» Βερολῖνον	5	»

Διὰ ΠΟΤΙ. Ἀναχώρησις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, πᾶσαν κυριακὴν πρωΐ. Προσέγγισις εἰς Ἰνέπολιν, Σαμψοῦντα, Κερασοῦντα, Ὀρδοῦ, Τραπεζοῦντα καὶ Βατούμ. Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία μεταξὺ Βατοὺμ καὶ Πότι. Ἄφιξις εἰς Κωνσταντινούπολιν τὴν παρασκευήν.

Εἰς ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ. Κατὰ δεκαπενθημερίαν τὸ σάββατον. Προσέγγισις εἰς Δαρδανέλλια, Σμύρνην, Χίον, Ῥόδον, Μερσίνην, Ἀλεξανδρέτταν, Λαοδίκειαν, Τρίπολιν, Βηρυτὸν Πτολεμαΐδα, Ἰάφαν καὶ Πὸρτ-Σαΐδ. Ἄφιξις εἰς Κων]πολιν τὴν πρωΐαν τῆς κυριακῆς.

Συνεχεῖς ἀναχωρήσεις εἰς Μασσαλίαν, Χάβρην, Ἀμβέρσην, Λονδῖνον, Ἰνδίας καὶ Κίναν.

Ἀπὸ τῆς 30 ἀπριλίου (12 μαΐου) θὰ ὑπάρχῃ ἀπ' εὐθείας ἀναχώρησις ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως εἰς Ταγανρὸκ κατὰ πᾶσαν δεκαπενθημερίαν τὴν τρίτην.

Τὸ πρακτορεῖον δέχεται ἐπιστολὰς ἁπλᾶς καὶ ἐπὶ συστάσει, καὶ ἀποστολὰς χρημάτων καὶ ἐντύπων διὰ τὴν Ῥωσσίαν καὶ τὸν Καύκασον· ὡσαύτως ἁπλᾶς ἐπιστολὰς ἔντυπα καὶ δι' ἅπασαν τὴν Εὐρώπην μέσον Ὀδησσοῦ.

Αἱ συνδρομαὶ τοῦ «Νεολόγου» γίνονται.

Ἐνταῦθα ἐν τῷ γραφείῳ τῆς ἐφημερίδος. Ἀλλαχοῦ, παρὰ τοῖς Κ. Κ. Π. Σαμαχόγλου, ἐν Προύσῃ· Θεμ. Μαρίνῳ, ἐν Μιτυλήνῃ· Φ. Α. Σαρίκᾳ, ἐν Σμύρνῃ· Στ. Βαφειάδῃ, ἐν Χίῳ· ἐν τῷ γραφείῳ τῆς «Σάμου», ἐν Σάμῳ· Δ. Γαληνῷ, ἐν Ῥόδῳ· Ι. Χ. Παππαδάκῃ, ἐν Κρήτῃ Χανίοις· Ν. Σταυράκῃ, (Ἡρακλείῳ)· Ν. Σ. Βαφειάδῃ, ἐν Ῥαιδεστῷ· Δ. Πετράκῃ, ἐν Ἀδριανουπόλει· Γ. καὶ Θ. Κατσίγρᾳ, ἐν Φιλιππουπόλει· Κ. Ξενοφωντίδῃ, ἐν Θεσσαλονίκῃ· Λεονάρδῳ Δ. Σεμπρικῷ, ἐν Βάρνῃ· Ι. Βάλινδα, ἐν Κωνστάντσᾳ· Σ. Σολομωνίδῃ, ἐν Ῥουστσουκίῳ καὶ Γιουργιέβῳ· Τιμ. Ῥουμπίνῃ, ἐν Βραΐλᾳ· Μιχαὴλ Βίστῃ, ἐν Γαλαζίῳ· Ἐπαμ. Φραγκούδῃ, ἐν Βουκουρεστίῳ· Γρηγορίῳ Ν. Μούζᾳ, ἐν Βιτωλίοις· Κ. Περσοπούλῳ, ἐν Ὀδησσῷ· Θ. Λασκαρίδῃ, ἐν Ταϊγανίῳ· Θ. Παπαδοπούλῳ, ἐν Ἀθήναις· Α. Ταβανιώτῃ καὶ Ἰωάν. Τσαγκαρουσιάνῳ, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ· Ἐπαμ. Ἀμαράντῳ, ἐν Καΐρῳ· Δ. Ῥαζῇ, ἐν Τοῦρνο-Μαγουρέλλι· Eugène Orain, 9 Rue Drouot, ἐν Παρισίοις· Ἰω. Χρυσοπούλῳ, ἐν Πύργῳ· Ἀνδρ. Νοστράκῃ, ἐν Σύρῳ· Κ. Δαμιανῷ, ἐν Βιέννῃ· Κ. Δ. Ἀποστολίδῃ, ἐν Κυδωνίαις· Α. Βοδονάρᾳ ἐν Βώλῳ· Ἀδελφοῖς Μπανδέρμαλῃ, ἐν Καλλιπόλει καὶ Δαρδανελλίοις παρὰ τῷ κ. E. Micoud 12 Peter's street Islington, ἐν Λονδίνῳ· Μ. Καφτατζόγλους· ἐν Ἰωαννίνοις.

Διὰ πᾶσαν χρηματικὴν διαχείρησιν ἀφορῶσαν τὴν ἐφημερίδα, ἀπευθυντέον πρὸς τοὺς κυρίους Ι. Σκαρίμβαν καὶ Γ. Βασιλικόπουλον, ἐπιστασίαν ΝΕΟΛΟΓΟΥ εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐν τῷ γραφείῳ τῆς ἐφημερίδος.

Αἱ συνδρομαὶ προπληρονόμεναι ἄρχονται τὴν 1ην ἢ 15ην ἑκάστου μηνὸς καὶ λήγουσι τὴν 30 ἰουνίου ἢ 31 δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους.

Ἐπιστολαί, ὧν δὲν προκατεβλήθησαν τὰ ταχυδρομικὰ τέλη, δὲν εἶναι παραδεκταί, ὡς καὶ διατριβαὶ ἢ εἰδοποιήσεις μὴ πληρωθεῖσαι. Τὰ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΤΥΠΟΙΣ ΒΟΥΤΥΡΑ ΚΑΙ ΣΑΣ.

03/06/24
889180
НБ ОНУ
Наукова бібліотека
ОДЕСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
імені І. І. МЕЧНИКОВА